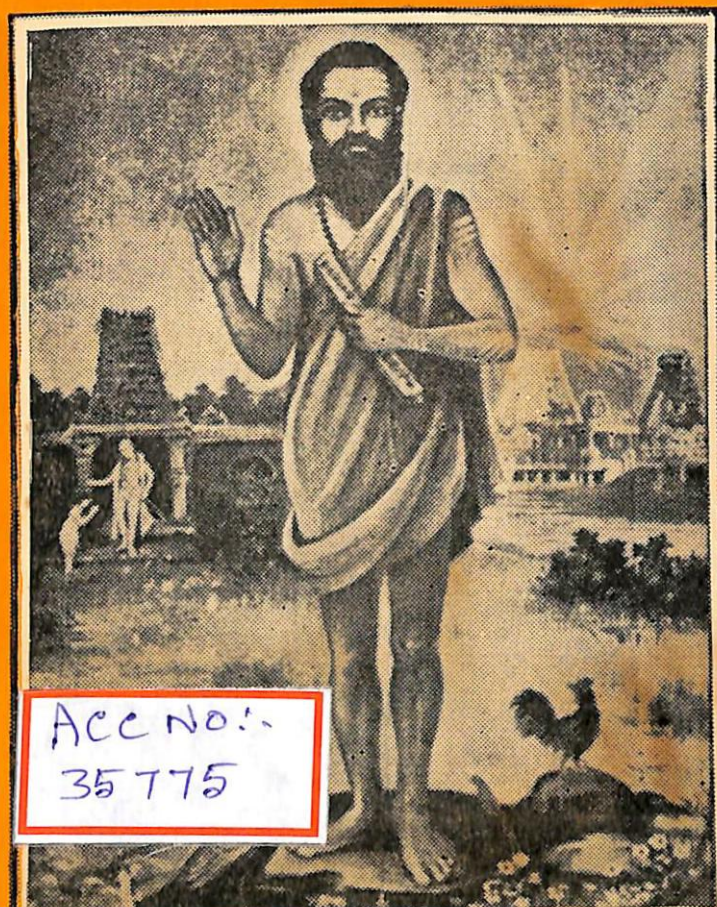

அருணகிரிநாதர்
அருளிய

திருப்புகழ்

Acc No:-
35775

அருளிய

மண்ணடி, சென்னை - 600 00

முதற் பதிப்பு: பிப்ரவரி - 1995

வடிவமைப்பு: (C) சகுந்தலை நிலையம்

விலை ரூ.20-00

ஒளி அச்சுக்கோர்வை: ஜி.ஜி. சென்னை-40. போன் 626 8970

அச்சிடலோர்:

ஸ்ரீ செல்வ விநாயகா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை 600 005.

சிறப்புப் பாயிரம்

நூற் சிறப்பு

நேரிசை வெண்பா

1. எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ - பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கான மயில்வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி.
2. வேதம்வேண் டாம்சகல வித்தைவேண் டாம்தீ
நாதம்வேண் டாம்ஞான நூல்வேண்டாம் - ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் தாள்போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம்.

நூற்பலன்

3. ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம் - மேனவீ
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு.
4. ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும் - சீறிவரு
தூரன் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழுத்தினோர் பால்.

கலி விருத்தம்

5. பொருப்பது பொடிபட விடுத்திடு கைவேலா
இருப்பிட முனக்கெது எனக்கரு ளியம்பாம்
உருக்கநல் விழுக்குல மொழுக்கமில் ரேனும்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினி லிருப்பாம்.
6. திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே
ஒருத்தரை மதிப்பதிலை யுன்றனரு ளாலே
பொருப்பரை மிகப்பொருது வென்று மயில்மீதே
தரித்தொரு திருத்தணியில் நின்ற பெருமாளே.

நேரிசை வெண்பா

7. ஓராறு மாமுகனாம் உச்சிதமெய்ஞ் ஞானகுகன்
பேரா லருணகிரி பேருலகில் - சீராருந்
தோத்திரம் தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை
ஏத்தினவ ரீடேறு வார்.
8. அருண கிரிநாதர் பதினா நாயிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை யோதிற் - பரகதிக்கஃ
தேணி யருட்கடலுக் கேற்ற மனத்தளர்ச்சிக்
காணிப் பிறவிக் கரம்.
9. திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்கத் - திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று
கர்ச்சிக்க லாமோ கெட.
10. எண்ணீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்
ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்த்தமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு தூரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர் வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நியருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமாளே.

திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி

11. தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன - தனதான

கைத்தல நிறைகனி அப்பாமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக

னடிபேணிக்

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்
கற்பக மென்வினை

கடிதேகும்

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய

மதயானை

மத்தள வயிறனை யுத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேனே

முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட வெழுதிய

முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த

அதிதீரா

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை

யிபமாகி

அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மண்மருள்

பெருமானே.

12. உம்பர்தருத் தேனுமணிக்
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்

கசிவாகி

துணர்வூறி

இன்பரசத் தேபருகிப்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்

பலகாலும்

றருள்வாயே

தம்பிதனக் காகவனத்
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்

தனைவோனே

கனியோனே

அன்பர்தமக் காணநிலைப்
ஐந்துகரத் தானைமுகப்
பொருளோனே
பெருமானே.

13. பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
பகடியெனு முகரதுர
கமுநீபப்

பக்குவம் லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை
வடிவேலும்

திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு
சிற்றடியு முற்றியபன்
னிருதோளும்

செப்தியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு
செப்பன எனக்கருள்கை
மறவோனே

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்
எட்பொரிய வற்றுவுரை
யிளநீர்வண்

டெச்சில்புய றப்பவகை பச்சரிசி யிட்டுவெள
நிழப்பழமி டிப்பல்வகை
தணிமூலம்

மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
விக்கினச மர்த்தனெனு
மருளாழி

வெற்பகுடி லச்சடி ல விற்பரம ரப்பரருள்
வித்தகம் ருப்புடைய
பெருமானே.

14. விடமடைசு வேலை யமரர்படை துலம்
விஜயன் விடு பாண.
மெனவேதான்

விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்
வினையின்வினை வேது
மறியாதே

கடியுலவு பாயல் பகலிரவெ னாது
கலவிதனில் மூழ்கி
வறிதாய

கயவனறி வீன னிவனுமுயர் நீடு
கழலினை கள்சேர
அருள்வாயே

இடையர்சிறு பாலை திருடிகொடு போக இறைவன் மகள் வாய்கை இதயமிக வாடி யுடையபிளை நாத கணபதியே நாம அடையலவ ராவி வெருவ அடிகூற அரசனுமறி யாம அகல்வதென டாசொ லெனவுமுய சாட அறிவருளும் ஆனை	யறியாதே முறைகூற லவரோடே முகவோனே.
15. நினது திருவடி சித்தம யிற்கொடு நினைவு கருதிடு புத்தி கொடுத்திட நிறை அமுதுசெய் முப்பழ மப்பமு நெடியவளை முறு யிக்கொடு லட்டுகம் நிறைவி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி நிகரி லினிகத லிக்கணி வர்க்கமு மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு மகர சலநிதி வைத்தது திக்கா வளரு கரிமுக வொற்றை மருப்பனை மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு வளர்கை குறைபிடி தொப்பென குட்டொடு மசை பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை தெனன தெனதென தெத்தென னப்பல சிறிய அறுபத மெய்த்துதி ரப்புனல் திரளு முறுசதை பித்த நிணக்குடல் செரும் வுதரிநி ரப்புசெய ருக்குட னிரைய வரவநி றைத்தக ளத்திடை திமிததிமிதிமி மத்தனி டக்கைகள் எனவ துஞ்சு துத்தென வொத்துகள் துடிக ளிடிமிக வொத்துமு ழக்கிட டிமுட டிமுடிமு டிட்டி மெனத்தவி	நிகழ்பால்தேன் மிளநீரும் வலமாக மறவேனே செரிமுனை செகசேசே லெழுமோசை

இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட

எதிரும் நிசிசர ரைப்பெலி யிட்டருள்

பெருமானே.

சுப்பிரமணியர் துதி

16. தத்தத்தன தத்தத் தனதன

தத்தத்தன தத்தத் தனதன

தத்தத்தன தத்தத் தனதன - தனதான

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

யத்திக்கிறை சத்திச் ச்ரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர

னெனவோது

முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித் திருவரு

முப்பத்துமூ வர்க்கத் தமரரு

மடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு

மொற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி

விரவாகப்

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய

பச்சைப்புயன் மெச்சத் தகுபொருள்

பட்சத்துடன் ரட்சித் தருளுவ

தொருநாளே

தித்தித்தெய யொத்தப் பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி

திக்கொக்கந டிக்கக் கழுகொடு

கழுதாட்ட

திக்குப்பரி வட்டப் பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு

சித்ரப்பவு ரிக்குத்திரிகடக

மெனவோதக்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை

குக்குக்கு குக்குக் குக்கு

குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

முதுகுகை

கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குழகிரி
குத்துப்பட வொத்துப்பொரவல

பெருமானே.

திருப்பரங்குன்றம்

17. தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதனதன - தனதான.

அருக்குமங்கையர் மலரடிவருடியும்
கருத்தறிந்தபி னரைதனிலுடைதனை
யவிழ்த்துமங்குள வரசிலைதடவியு

மிருதோளுந்

றணைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழ
வுதட்டைமென்றுப லிடுகுறிகளுமிட
வடிக்களந்தனின் மயில்குயில்புறவென

மிகவாய்விட்

டுருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
சிரத்தைமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபல
முறக்கையின்கனி நிகரெனவிலகிய

முலைமேல்வீழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவமுதுகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுகிமெயுணர்வற
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது

தவிர்வேனோ

இருக்குமந்திர மொழிவகைமுனிபெற
வுரைத்தசம்பரம சரவணபவகுசு
விதத்தவிங்கித மிலகியவறுமுக

மெழில்வேளென்

றிலங்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
விரிக்குமம்பல மதுரிதகவிதனை
யியற்றுசெந்தமிழ் விதமொடுபுயமிசை

புனைவோனே

செருக்குமம்பல மிசைதளிலசைவுற
நடித்தசங்கரர் வழிவழியடியவர்
திருக்குறுந்தடி யருள்பெறவருளிய

குருநாதா

திருக்குழந்தையு மெனவவர்வழிபடு
குருக்களின்றிற மெனவருபெரியவர்
திருப்பரங்கிரி யுறைபவசரவண

பெருமானே.

18. தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதனதன
தனத்தனந்தன தனதனதனதன - தனதான.

கறுக்குமஞ்சன விழியிணையில்கொடு
நெருக்கிநெஞ்சற வெறிதரு பொழுதொரு
கனிக்குளின்சுவை யமுதுகுமொருசிறு

நகையாலே

களக்கொடுங்கல் வலைகொடுவிசிறியெம்
மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகவோர்
கவற்சிகொண்டிட மனைதனிலழகொடு

கொடுபோகி

நரைத்தபஞ்சணை மிசைதனின் மனமுற
வளைத்தனந்தலி லிணைமுலையெதிர்பொர
நகத்தழுந்திட வழிதிதழ்பருகிய

மிடறூடே

நடித்தெழுங்குரல் குமுகுமுகுமுவென
விசைத்துநன்கொடு மனமதுமறுகிட
நழுப்புநஞ்சன் சிறுமிகடுயரற

வருள்வாயே

நிறைந்ததெண்டிரை மொகுமொகு மொகுவென
வுரைத்தகஞ்சகி முடிநெறுநெறுவென
நிறைத்தவண்டமு கிடுகிடுகிடுவென

வரைபோலும்

நிவத்திண்கழ னிசிசரருமொடு
சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரை தரவிரு
நிணக்குழம்பொடு குருதிகள் சொரிதர

வடுதீரா

திறற்கருங்குழ லுமையவளருளுறு
புழைக்கமும்மத கயமுகமிகவுள
சிவக்கொழுந்தென கணபதியுடன்வரு

மினையோனே

சினத் தொடுஞ்சம னுதைபடநிறுவிய
பரற்குளன்புறு புதல்வநன்மணியுரு
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண

பெருமானே

19. தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன — தனதான.

சுருவும்படி வந்தன னிங்கித
மதன்னின்றிட மம்புலியுஞ்சுடு
தழல்கொண்டிடு மங்கையர்கண்களின்

வசமாகி

சயிலங்கொளு மன்றல்பொ ருந்திய
பொழிலின் பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சுனை துன்றியெழுந்திட

திறமான

இரவும்பக லந்தியு நின்றிட
குயில்வந்திசை தந்தன வென்றிட
விருகண்கள் துயின்றிட லின்றியு

மயலான

விவனெஞ்சு பதன்பத னென்றிட
முடல்கொண்டு வருந்திய வஞ்சக
னிளியுன்றன் மலர்ந்தில கும்பத

மடைவேனோ

திருவொன்றி விளங்கிய வண்டர்கள்
மணையின்றியி ருண்டவனெண்ணிசை
திகழும்புகழ் கொண்டவன் வண்டமிழ்

பின் பயில்வோர்

திரிகின்றவன் மஞ்சநிறம்புனை
பவன்மிஞ்சுதி றங்கெடவென் றடல்
செய்துங்க முருந்தன் மகிழ்ந்தருள்

மருகோனே

மருவுங்கட றுந்துமி யுங்குட
முழவங்கள் குமின் குமினென்றிட
வளமொன்றிய செந்திலில்வந்தருள்

முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புய லுந்தின

மறுகும்படி யண்டமிலங்கிட

வளர்கின்ற பரங்கிரி வந்தருள்

பெருமானே,

20. தனத்தனந் தந்ததான

தனத்தனந் தந்ததான

தனத்தனந் தந்ததான — தனதான.

வரைத்தபங் கொங்கையாலும்

வளைப்படுஞ் செங்கையாலு

மதர்த்திடுங் கொண்டையாலு

மனைவோரும்

வடுப்படுந் தொண்டையாலும்

விரைத்திடுங் கொண்டையாலு

மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர்

வசமாகி

எரிப்படும் பஞ்சுபோல

மிகக்கெடுந் தொண்டனேனு

மினற்படுந் தொந்தவாரி

கரையேற

இசைத்திடுஞ் சந்தபேத

மொலித்திடுந் தண்டைதழ

மிணைப்பதப் புண்டரீக

மருள்வாயே

சுராக்குவஞ் சஞ்செய்துரன்

இளக்கிரௌஞ் சன்றனோடு

துளக் கெழுந் தண்டகோள

மளவாகத்

துரத்தியன் நிந்தரலோக

மழித்தவன் சம்பரதாயஞ்

சுடப்பிர சண்டவேலை

விடுவோனே

செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை

துளக்கவென் றண்டமுடுந்

தொனித்திடுஞ் சங்கபாணி

மருகோனே

தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு
குறத்தியி னன்பராகுந்
திருப்பரங் குன்றமேவும் ,

பெருமானே.

21. தனனதந்த தத்தத்தனந்த
தனனதந்த தத்தத்தனந்த
தனனதந்த தத்தத்தனந்த - தனதான.

கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்
வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று
கடையில்வந்து தித்துக்குழந்தை

வடிவாகி

கழுவியங்கெ டுத்துச்சுரந்த
முலையருந்து விக்கிக்கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித்தவழ்ந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்சட்டிதண்டை
யவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து

வயதேறி

அரியபெண்க ணட்பைப்புணர்ந்து
பிணியுமுன்று சுற்றித்திரிந்த
தமையுமுன் க்ருபைச் சித்தமென்று

பெறுவேனோ

இரவியிந்தரன் வெற்றிக்குரங்கி
னரசனென்று மொய்ப்பற்றவந்தி
யிறையவனெண்கி னக்கர்த்தனென்றும்

நெடுநீலன்

எரியதென்றும் ருத்ரற்றந்த
வனுமனென்று மொப்பற்றவண்ட
ரெவருமிந்த வாக்கத்தில்வந்து

புனமேவ

அரியதன் படைக்கர்த்தரென்று
வசுரர்தன் கிளைக்கட்டைவென்ற
வரிமுகுந்தன் மெச்சுற்றபண்பின்

மருகோனே

அயனையும் புடைத்துச் சினந்து
வுலகமும்ப டைத்துப்பரிந்து
வருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த
பெருமானே.

22. தந்தனந் தந்ததன
தந்தனந் தந்ததன
தந்தனந் தந்ததன - தனதான.

மன்றலங் கொந்துமிசை
தந்தனந் தந்தனென
வண்டினங் கண்டுதொடர்
குழன்மாதர்

மண்டிடுந் தொண்டயமு
துண்டுகொண் டன்புமிக
வம்பிடுங் கும்பகன
தனமார்பின்

ஒன்றவம் பொன்றுவிழி
கன்றவங் கங்குழைய
வுந்தியென் கின்றமடு
விழுவேனை

யுன்சிலம் புங்கனக
தண்டையும் கிண்கினியு
மொண்டகம் பும்புனையு
மடிசேராய்

பன்றியங் கொம்புகம
டம்புயங் கஞ்சரர்கள்
பண்டையென் பங்கமணி
பவர்சேயே

பஞ்சரங் கொஞ்சுகிளி
வந்துவந் தைந்துகர
பண்டிதன் றம்பியெனும்
வயலூரா

சென்றுமுன் குன்றவர்கள்
தந்தபெண் கொண்டுவளர்
செண்பகம் பைம்பொன்மலர்
செறிசோலை

திங்களுஞ் சங்கதிரு

மங்குலுந் தங்குமுயர்

தென்பரங் குன்றிலுறை

பெருமானே

திருச்செந்தில்

23. தன்னதானன தந்தன தந்தன
தன்னதானன தந்தன தந்தன
தன்னதானன தந்தன தந்தன - தனதான.

கமலமாதுட றுந்ததி யுந்துதி

செயவொணாத மடந்தையர்சந்தன

களபசீதள கொங்கையி லங்கையி

லிருபோதே

களவுநூல்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன

விழியின் மோகித கந்தசு கந்தரு

கரியவோதியி லிந்துமு கந்தனின்

மருளாதே

அமலமாகிய சிந்தையடைத்தகல்

தொலைவிலாதவ றம்பொரு ளின்பமு

மடையவோதி யுணர்ந்து தணந்தபி னருள்தானே

யறியுமாறுபெ றும்படியன்பினி

னினியநாதசி லம்பு புலம்பிடு

மருணவாடக கிண்கிணி தங்கிய

வடிதாராய்

குமரிகாளிப யங்கரி சங்கரி

கவுரிநீலிப ரம்பரை யம்பிகை

குடிலைமோகினி சண்டினி குண்டலி

யெமதாயி

குறைவிலாஞ்ஞமை மந்திரி யந்தரி

வெகுவிதாகம சுந்தரி தந்தருள்

குமரமூஷிக முந்திய வைங்கர

கணராயன்

- நமவிநாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
யணிகஜானன விம்பனொ ரம்புலி
மவுலியானுறு சிந்தையு கந்தரு
எரிளையோனே
வளரும்வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியு
மிடைவிடாது நெருங்கிய மங்கல
மகிமைமாநகர் செந்திலில் வந்தருள்
பெருமானே.
24. தனனதன தந்த தந்ததந்தன
தனனதன தந்த தந்ததந்தன
தனனதன தந்த தந்ததந்தன — தனதான.
- இருகுழையெ றிந்தகெண்டைக
ளொருகுமிழ டர்ந்துவந்திட
விணைசிலைநெ ரிந்தெழுந்திட
வணைமீதே
இருளளக பந்திவஞ்சியி
னிருகலையு டன்குலைந்திட
விதழமு தருந்துசிங்கியின்
மணமாய
முருகொடுக லந்தசந்தன
அளறுபடு குங்குமங்கமழ்
முலைமுகடு கொண்டெழுந்தொறு
முருகார
முழுமதி புரிந்தசிந்திர
வரிவையரு டன்கலந்திடு
அறிவிலன் நலம்பிறந்திட
வருள்வாயே
உரிவிடநி மிர்ந்தகுஞ்சியி
னிலமொடுமெ முந்தகங்கையும்
மிகழியொ டணிந்தசங்கரர்
களிகூறும்
இமவரைத ருங்கருங்குயில்
மரகதநி றந்தருங்கிளி
யெனதுயிரெ னுந்தரியம்பிகை
பெருவாழ்வே

அரைவடம லம்புகிண்கிணி

பரிபுரநெ ருங்குதண்டைக
ளணிமணி சதங்கைகொஞ்சிட

மயில்மீதே

யகமகிழ்வு கொண்டு சந்ததம்

வருகுமர முன்றிலும்புறம்
அலைபொருத செந்தில்தங்கிய

பெருமானே.

25. தந்ததானன தானன

தந்ததானன தானன

தந்ததானன தானன - தனதான.

வெஞ்சரோருக மோகடு நஞ்சமோகய லோநெடு

வின்பசாகர மோவடு

வகிரோமுன்

வெந்துபோனபு ராதன சம்பராரிபு ராரியை

வென்றசாயக மோகரு

விளையோகண்

தஞ்சமோயம தூதுவர் நெஞ்சமோவெனு மாமத

சங்கமாதர் பயோதர

மிகழ்முகி

கங்கையோவிரு கூதள கந்தமாளிகை தோய்தரு

தண்டைசேர்கழ லீவது

மொருநாளே

பஞ்சபாதக தாருக தண்டைநீறெழ வானவர்

பண்டுபோலம ராபதி

குடியேற

பங்கயாசனர் கேசவ ரஞ்சலேயென மால்வரை

பங்கநீ றெழ வேல்விடு

மிளையோனே

செஞ்சடாடவி மீமிசை கங்கைமாமதி தாதகி

திங்கள்துடிய நாயகர்

பெருவாழ்வே

செண்பகாடவி நீடிய துங்கமாமதில் துழ்தரு

செந்தில்மாநகர் மேவிய

பெருமானே.

26. தன்னதனதன் தனதனதனதன் .
தன்னதனதன் தனதனதனதன்
தன்னதனதன் தனதனதனதன் - தனதான்.

களபமொழுகிய புளகிதமுலையினர்
கடுவுமமீர்தமும் விரவியவிழியினர்
கழுவுசரிபுழு கொழுகியகுழலினர் எவரோடும்

கலகமிடுகய லெறிகுழை விரகியர்
பொருளிலைஞரை வழிகொடுமொழிகொடு
தளரவிடுபவர் தெருவினிலெவரையும் நகையாடிப்

பிளவுபெறிலதி லளவளவொழுகியர்
நடையிலுடையினி லழகொடுதிரிபவர் குழைவோடே
பெருகுபொருள்பெறி லமளியிலிதமொடு

பிணமுமனைபவர் வெறிதருபுனலுணும்
அவசவனிதையர் முடுகொடுமனைபவர்
பெருமையுடையவ ருறவினைவிடவருள் புரிவாயே

அலையிலுறைபுலி பெருமகவயிறரு
பசுவினிறைமுலை யமுதுண நிறைமகள்
வவனொடுபுலி முலையுணமலையுட லுருகாநீள்

அடவிதனிலுள வுலவைகள் தளிர்விட
மருளமதமொடு களிறுகள் பிடியுட
னகல்வெளியுயர் பறவைகணிலம் வர விரல்சேரேழ்

துளைகள் விடுகழை விரல்முறைதடவிய
விசைகள் பலபல தொனிதருகருமுகில்
சுருதியுடையவனெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே

துணைவகுணதர சரவணபவநம
முருககுருபர வளரறுமுகுகு
துறையிலலையெறி திருநகருறைதரு பெருமாளே.

27. தந்ததனதான தந்ததனதான
தந்ததன தான - தனதான.

கன்றிவருநீல குங்குமபடர

கஞ்ச மலர்மேவு

முலைகாட்டி

கங்குல்செறிகேச நின்றிருலையாமை

கண்கள் கடைகாட்டி

விலைகாட்டி

நன்றுபொருடது வென்றுவிலைபேசி

நம்பிவிடுமாத

ருடனாட்ட

நஞ்சுபுரிதேரை யங்கமதுவாக

நைந்து விடுவேனுக்

கருள்வாயே

குன்றிமணிபோலச் செங்கண்வரிநாகங்

கொண்டபடம் வீசு

மணிசூர்வாய்

கொண்டமயிலேறி குன்றியமோதி

சென்றவடிவேலைக்

கொடுபோர்செய்

மன்றல்கம்பூகந் தெங்குதிரள்சோலை

வண்டுபடுபாவி

புடைதழ

மந்திநடமாடுஞ் செந்தில்நகர்மேவு

மந்தசுரகாலப்

பெருமானே.

28. தனத்தந்தானன தானனதானன
தனத்தந்தானன தானனதானன
தனத்தந்தானன தானனதானன - தனதான.

அனிச்சங்கார்முகம் வீசிடமாசறு

துவட்பஞ்சானத டாகம்விடாமட

வனத்தின்தூவிகு லாவியசீ ரடி

மடமானார்

அருக்கன்போ லொளி வீசியமாமர

கதம்பைப்பூணணி வார்முலைமேன்முக

மழுத்தும்பாவியை ஆவியிடேறிட

நெறிபாராய்

வினைச்சண்டாள்ளனை வண்ணை நீணிதி
தனைக்கண்டானவ மானநிர்மூடனை
விடக்கன்பாய்நுகர் பாலனை யோர்மொழி

பகராதே

விகற்பங்கூறிடு மோகவிகாரனை
அறத்தின்பாலொழு காதமுழீதவியை
விளித்துன்பாதுகை நீதரநானருள்

பெறுவேனோ

முனைச்சங்கோலிடு நீலமகோத்தி
யடைத்தஞ்சாதவி ராவணனீள்பல
முடிக்கன்றோர்களை யேவுமிராகவன்

மருகோனே

முளைக்குஞ்சீ தநி லாவொடராவிரி
திரைக்கங்காநதி தாதகிசூவிள
முடிக்குஞ்சேகரர் பேரருளால்வரு

முருகோனே

தினைச்செங்கானக வேடுவரானவர்
திகைத்தந்தோவென வேகனியாகிய
திறற்கந்தாவளி நாயகிகாமுறு

மெழில்வேலா

சிறக்குந்தாமரை யோடையின் மேடையில்
நிறக்குஞ்தல்வளை பால்மணவீசிய
திருச்செந்தூர்வரு சேவகனேசுரர்

பெருமானே.

திருப்பழநிமலை (திருவாவினன்குடி)

29. தனைதன தானதந்த தனைதன தானதந்த
தனைதன தானதந்த - தன தான.

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து
கலைகள்பல வேதெரிந்து

மதனாலே

கரியகுழன் மாதர்தங்க ளடிசுவடு மார்புதைந்து
கவலைபெரி தாகிநொந்து

மிகவாடி

அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமனின்று
மறுசமய நீதியொன்று

மறியாம

லசனமிடு வார்கடங்கள் மனை கடலை வாசனின்ரு அனுதினமு நாணமின் றி	யழிவேனோ
உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரிய பெரு மாளரங்க ருலகளவு மான்மகிழ்ந்த	மருகோனே
வுபயகுல தீபவங்க விருதுகவி ராஜசிங்க முறைபுகலி யூரிலன்று	வருவோனே
பரவைமனை மீதிலன்று திருபொழுது தூதுசென்ற பரமனரு ளால்வளர்ந்த	குமரேசா
பகையசுர சேனைகொன்று வமரர்சிறை மீளவென்று பழநிமலை மீதிநின்ற	பெருமானே.

39. தனதன தத்ததானன
தனதன தத்ததானன
தனதன தத்ததானன. — தனதான.

கதியைவி லக்குமாதர்கள் புதியவி ரதன்பூஷண கனதன வெற்புமேன்மிகு	மயலான
கவலைம னத்தனாகிலு முனதுப்ர சித்தமாகிய கனதன மொத்தமேனியு	முகமாறும்
அதிபல வஜ்ரவாகுவு மயிலுனை வெற்றிவேலையு மரவுபி டித்த தோகையு	முலகேழும்
அதிரவ ரற்றுகோழியு மடியர்வ முத்துவாழ்வுறு மபிநவ பதம்பாதமு	மறவேனே

இரவிகு லத்திராசத மருவியெ திர்த்துவீழ்கடு ரணமுக சுத்தவீரிய	குணமான
இளையவ னுக்கு நீண்முடி யரசது பெற்றுவாழ்வுற இதமொ டளித்தராகவன்	மருகோனே
பதினொரு ருத்திராதிகள் திகழவி ளக்குமாளிகை பரிவொடு நிற்குமீ சுரர்	சுரலோகம்
பரிமள கற்பகாடவி வரியளி சுற்றுபூவுதிர் பழநிம லைக்குள் மேவிய	பெருமானே.
31. தானதந்ததனத் தானதந்ததனத் தானதந்ததனத் - தனதான	
காரணிந்தவரைப் பாரடைந்துவினைக் காதனெஞ்சயரத்	தடுமாறி
கானரம்புதிரத் தோல்வழும்புழுபொய்க் காயமொன்று பொருத்	தடியேனுந்
தாரணங்குழுற் கூரணிந்தவிழிச் சாபமொன்றுநுதற்	கொடியார்தம்
தாள்பணிந்தவர்பொற் றோள்விரும்பிமிகத் தான்மெலிந்துவிடத்	தகுமோதான்
தூர்துண்டுபடப் போர்கடந்துதொழத் தோயமுஞ்சுவறப்	பொருவேலா
தூய்மைகொண்டகுறத் தோகைநின்றபுனச் தும்பெருங்கிரியிற்	றிரிவோனே

ஆரணன் கருடத் தாரணன்புகழ்தற்

காலமுண்டவருக்

குரியோனே

பாலையம்பழனச் சோலையின் புடைசற்

றாவினன் குடியிற்

பெருமானே.

திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

32. தன்னதன தன்னதன தன்னா தனத்தன
தன்னதன தன்னதன தன்னா தனத்தன
தன்னதன தன்னதன தன்னா தனத்தன - தனதானா.

கூழங்குரு பரமுருக குகனேகு ற்ச்சிறுமி
கணவசர வணநிருதர் கலகா பிறைச் சடையர்
குருவெனந லுரையுதவு மயிலா வெனத்தினமு

முருகாதே

குயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா
தெருவிலன வரதமனமென்வே நடப்பர்நகை
கொளுமவர்க ளுடைமைமன முடனே பறிப்ப வர்களனைவோருந்

லுருக்கு

[பவ

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுக்கியர்கள்
முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவிதி நிற்பவர்கள்
தன்மலியர் மனமுறிய நழுவா வழப்பியர்கண்

வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ வணண்மீது ருக்கியர்கள்
வசமுழுகி யவரடிமை யெனமாத ரிட்டதொழில்
தனிலுழலு மசடனையுனடியேவ முத்தவரு டருவாயே

சமரமொடு மசுரர்படை களமீதெ திர்த்தபொழு
தொருநொடியி லவர்கள்படை கெடவேலெடுத்தவணி
தனிநிருதர் சிரமுருன ரணதூள் படுத்திவிடு

செருமீதே

தவனமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திரர்க
ளதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்
தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய் நிறைத்திரள்கள்பலகோடி

திமிதமிட நரிகொடிகள் கழுகாட ரத்தவெறி வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியாயு தத்தைவிடு திமிரதின கரவமரர் பதிவாழ்வு பெற்றுவலவு	முருகோனே
திருமருவு புயனயனொ டயிராவ தக்குரிசி லடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம முற்றுவளர் சிவசமய வறுமுகவ திருவோர கத்திலுறை	பெருமானே.
33. தன்னாதனத்த தன்னாதனத்த தன்னாதனத்த - தனதான.	
மருவேசெறித்த குழலார்மயக்கின் மதனாகமத்தின்	விரகாலே
மயலேயெழுப்பி யிதழேயருத்த மலைநேர்முலைக்கு	ஞறவாகி
பெருகாதலுற்ற தமிழேனை நித்தம் பிரியாதபட்ச	முடனேயென்
பிழையேபொறுத்து னிருதாளிலுற்ற பெருவாழ்வுபற்ற	வருள்வாயே
குருவாயரற்கு முபதேசம்வைத்த குகனேகுறத்தி	மணவாளா
குளிர்கான் மிகுந்த வளர்போதமுற்ற குடகாவிரிக்கு	வடபால்வாழ்
திருமால்தக்கு மருகாவுமைக்கோர் சிறுவாகரிக்கு	மிளையோனே
திருவேரகத்தி லுறைவாயரக்கர் சிரமேதுணித்த	பெருமானே.

34. தானனதத்தன தத்தனதத்தன
தானனதத்தன தத்தனதத்தன
தானனதத்தன தத்தனதத்தன — தனதான.

கோமளவெற்பினை யொத்தனத்தியர்
காமனை யொப்பவர் சித்தமுருக்கியர்
கோவையிதழ்க்கனி நித்தமும்விற்பவர் மயில்காடை

கோகிலநட்புற வொத்திருபுட்குர
லாரணியப்புல வகைக்குரல்கற்றியர்
கோலவிழிக்கடை யிட்டுமருட்டியர் விரகாலே

தூமமலர்ப்பனி மெத்தைபடுப்பவ
ராரையுமெத்திம னைக்குளழைப்பவர் நெறிகூடா
சோலைவனக்கிளி யொத்தமொழிச்சியர்

தூசுநெகிழ்த்தரை சுற்றியுடுப்பவர்
காசுபறிக்கம றித்துமுயக்கியர்
தோதகவித்தை படித்துநடிப்பவ ருறவாமோ

மாமரமொத்துவ ரிக்குணெருக்கிய
தூரனை வெட்டிநி ணக்குடலைக்கொடு
வாரணமெச்சவ ளித்த அயிற்குக கதிர்காம

மாமலையிற்பழ நிப்பதியிற்றனி
மாகிரியிற்றணி கைக்கிரியிற்பர
மாகிரியிற்பரிை சுற்றிவளைத்திடு மலைவாயில்

ஏமவெயிற்பல வெற்பினிநற்பதி
னாலுலகத்துள பத்தர்கள்சித்தம
தேதுநினைத்தது மெத்தவளித்தரு ளிணையோனே

யோகவெற்பெனு மற்புதமிக்கசு
வாமிமலைப்பதி மெச்சியசற்சன
ராசதலட்சண வுத்தமிபெற்றருள் பெருமாளே.

குன்றுதோறாடல்

35. தந்தன தானதான தந்தனதானதான
தந்தனதானதான - தனதான.

வஞ்சகலோபமுடர் தம்பொருளுநர்கடேடி
மஞ்சேரிகோவைதூது

பலபாவின்

வண்புகழ்வாரிகாரி யென்றிசைவாதுகூறி
வந்தியர்போறவீணி

லழியாதே

செஞ்சரணாதகீத கிண்கிணிநீபமாலை
திண்டிறல்வேல்மயூர

முகமாரும்

செந்தமிழ்நாளுமோதி யுய்ந்திடஞானமுறு
செங்கனிவாயிலோர்சொ

லருள்வாயே

பஞ்சவனீடுகூனு மொன்றிடுதாபமோடு
பைந்தமிழ்வாது கூறு

சமன்முகர்

பண்பறுபீலியோடு வெண்கழுவேறவோது
பண்டிதஞானநீறு

தருவோனே

குஞ்சரசாலைமேவு பைம்புனமீதுலாவு
குன்றவர்ஜா திகுடி

வெறியாடி

கும்பிடுநாடுவாழ்வு தந்தவரோடுவீறு
குன்றுதோறாடன்மேவு

பெருமானே.

தென்கடம்பன் றுறை

36. தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந்
தன்னதன தந்தனந் தந்தனந் தந்தனந் - தனதான.

புணரியும் னங்கனம் புஞ்சரும் புங்கருங்
கயலினொடு கொண்டையுஞ் சண்டனுங் கஞ்சமும்
புதுறிவருந்தியுந் துஞ்சநஞ் சும்பொறுப்

பெறிவேலும்

பொருவனவி கன்றகன் றங்குமிங் குஞ்சுழன்
 றிடை கடைசி வந்துவஞ் சம்பொதிந் திங்கிதம்
 புவியிளைஞர் முன்வயின் றம்பொனின் கம்பிதக் குழைமோதி

குணையொடு மிந்தரியஞ் சஞ்சலங் கண்டிடும்
 படியமர்பு ரிந்தருஞ் சங்களஞ் சந்ததங்
 கொடுமைசெய்து சங்கொடுஞ் சிங்கிதங் கும்கடை தகணினார்பால்

குலவுபல செந்தனந் தந்துதந் தின்புறுந்
 தரிவிதகர ணங்களுங் கந்தநின் செம்பதங்
 குறுகும்வகை யந்தியுந் சந்தியுந் தொந்தமற் றமைவேனோ

துணர்விரிக டம்பமென் றொங்கலும் பம்புறும்
 புழுகுமச லம்பசுஞ் சந்தனக் குங்குமந்
 தொகுகளபமுந்துதைந்தென்று நன்கொன்றுபத் திருதோளும்

தொலையில்சண்முகங்களுந் தந்த்ரமந்த்ரங்களும்
 பழநிமலை யும்பரங் குன்றுமுஞ் செந்திலும்
 கதிசெயுமெ யன்பர்தன் சிந்தைசென் றன்புறப் பதி வாழ்வாய்

கணபண்பு யங்கமும் கங்கையுந் திங்களுங்
 குரவுமறு குங்குறுந் தும்பையுங் கொன்றையுங்
 கமழ்கடில சம்புவுங் கும்பிடும் பண்புடைக் குருநாதா

கனகுடலில் நின்றகுன் றந்தருஞ் சங்கரன்
 குறுளிக மண்டலங் கொண்டுமுன் கண்டிடும்
 கதிசெய்நதி வந்தறுந் தென்கடம் பன்றுறைப் பெருமாளே.

திரிசிராமலை

37. தனன தானன தானன்தானன
 தனனதானன தானனதானன
 தனனதானன தானனதானன - தந்ததான.

தரையின்மானிட ராசையினான்மட
 லெழுதுமாலருண் மாதர்கள் தோதக
 சர்சமாய்மல ரோதியினாலிரு

கொங்கை

சதிசெய் நூலிடை யாலுடையானடை யழகினான்மொழி யால்விழியான்மருள் சவலைநாயடி யேனமிகவாடிம	யங்கலாமோ
பறவுமொனுமெய்ஞ் ஞானிகண் மோனிக ளனுகொணாவகை நீடுமிரகசிய பவன்பூரக ரேசதமாகிய	விந்துநாதம்
பகரொணாதது சேரவொணாதது நினைவொணாதது வானதயாபர பதியதானச மாதிமனோலயம்	வந்துதாராய்
சிறைவிடாதநி சாசரர் சேனைகண் மடியநீலக லாபுமதேறிய திரல்வினோதச மேளதயாபர	வம்புராசி
திரைகள் போலலை மோதியசீதள குடக்காவிரி நீளலைதுடிய திரிசிராமலை மேலுறைவீரகு	றிஞ்சிவாமும்
மறவர்நாயக வாதிவிநாயக வினையநாயக காவிரிநாயக வடிவினாயக வாணைதனாயக	வெங்கள்மன்னின்
மகிழுநாயக தேவர்கணாயக கவுரிநாயக னார்குருநாயக வடிவதாமலை யாவையுமேவிய	தம்பிரானே.

திருப்போரூர்

38. தனத்தா தானதந்த தனத்தா தானதந்த
தனத்தா தானதந்த - தனதான.

உருக்கார் வாளிகண்கள்
பொருப்பார் வார்தனங்க
ஞரைத்தேன் வாலசந்தர்

நுதனாலாம்

முருச்சேர் நீண்மருங்குல்

பணைத்தோ ளோதிகொண்ட

லுவப்பாய் மேல்விழுந்து

திரிவோர்கள்

அருக்கார் மாதர்தங்கள்

கலைக்கே யோடுமின்ப

வலைக்கே பூணுநெஞ்ச

னதிபாவி

யசட்டால் முடுகின்ற

மசக்கால் மாயுமிந்த

அவத்தா லீனமின்றி

அருள்வாயே

எருக்கார் தாளிதும்பை

மருச்சேர் போதுகங்கை

யினைச்சு டாதிநம்பர்

புதல்வோனே

இருக்கா லேநினைந்து

துதிப்பார் நாவிநெஞ்சி

லிருப்பார் யாணைதங்கு

மணிமார்பா

செருக்கா லேமிகுந்த

கடற்தர் மாளவென்ற

திறற்சேர் வேல்கைகொண்ட

முருகோனே

தினைங்கோர் காவல்கொண்ட

குறத்தேன் மாதுபங்க

திருப்போ ருரமர்ந்த

பெருமானே.

39. தானதானை தானை

தானதானை தானை

தானதானை தானை - தனதான

சீருலாவிய வோதிம

மானமா நடை மாமயில்

சேயசாயல் கலாமதி

முகமானார்

தேனுலாவிய மாமொழி மேருதேரிள மாமுலை சேலுலாவிய கூர்விழி	குமிழ்நாசி
தாருலாவிய நீள்குழல் வேயளாவிய தோளியர் சார்பிலேதிரி வேலைநின்	னருளாலே
சாமவேதியர் வானவ ரோதிநாண்மலர் தூவிய தாளில்வீழ்நி னாதருள்	புரிவாயே
காருலாவிய நீள்புன வேடர்மால்வரை மீதுறை காவல்மாதினொ டாவல்செய்	துணைவோனே
காணவாகம வேதபு ராணநூல்பல வோதிய காரணாகரு ணாகர	முருகோனே
போருலாவிய துரனை வாரிசேறெழ வேல்விடு பூபைசேவக மாமயில்	மிசையோனே
போதன்மாதவன் மாதுமை பாதியாதியு மேதொழு போரிமாநகர் மேவிய	பெருமானே.

திருச்செங்கோடு

40. தந்தாதனந்த தந்தாதனந்த தந்தாதனந்த - தனதானா.	
பந்தாடியங்கை நொந்தார்பரிந்து பைந்தார்புணைந்த	குழனிமதே
பண்பார்சுரும்பு பண்பாடுகின்ற பங்கேருகங்கொண்	

மந்தாரமன்றல் சந்தாரமொன்றி வன்பாதகஞ்செய்	தனமீதே
மண்டாசைகொண்டு விண்டாவிதைந்து மங்காமலுன்ற	னடிதாராய்
கந்தாவரன்றன் மைந்தாவிளங்கு கன்றாடுகுந்தன்	மருகோனே
கண்டோர்புகழ்ந்த நன்கார்மடந்தை கந்தாவரம்பை	மணவாளா
செந்தாரடர்ந்த கொந்தார்கடம்பு திண்டோ ணிரம்ப	யணிவோனே
திண்கோடரங்கன் வெண்கோடுறங்கு செங்கோடமர்ந்த	பெருமானே.

பழமுதிர்சோலை

41. தனதன தானதான தனதன தானதான தனதன தானதான - தனதான.	
இலவிதழ் கோதிநீதி மதகலை யாரபார விளநகை யாடவாடி	மிகவாதுற்
றெதிர்பொரு கோரபார ம்ருகமத கோலகால ளிணைமுலை மார்பிலேறி	மதராசன்
கலவியி லோடிநீடு வெகுவித ராகபோக கரணப்ர தாபலீலை	மடமாடி
கலவியின் மூழ்கியாழு மிழிதொழி லேனுன்மீதில் கருதிய ஞானபோத	மடைவேனோ
கொலைபுரி காளிதூலி பயிரவி நீலிமோடி குலிசகு டாரியாயி	மகமாயி

குமரிவ ராகிமோகி பகவதி யாதிசோதி

குணவதி யாலவூணி

யபிரபி

பலிகொள்க பாலியோகி பரமகல் யாணிலோக

பதிவ்ரதை வேதஞானி

புதல்வோனே

படையொடு துரன்மாள் முடுகிய தூர தீர

பழமுதிர் சோலைமேவு

பெருமானே.

சோலைமலை

42. தானதன தந்தந்த தானதன தந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த - தனதான.

வாரண முகங்கிழிந்து

வீழவும ரும்பலர்ந்து

மால்வரைய சைந்தனங்கண்

முடிசாய

வாளகிரி யண்டரண்ட

கோளமுற நின்றெழுந்து

மாதவம றந்துறந்து

நிலைபேர

பூரணகு டங்கடிந்து

சீதகள பம்புனைந்து

பூசலைவி ரும்புகொங்கை

மடவார்தம்

போகசய னந்தவிர்ந்து

நாடகப தம்பணிந்து

பூசனைசெய் தொண்டனென்ப

தொருநாளே

ஆரணமு ழங்குகின்ற

வாயிரம டந்தவங்க

ளாகுதியி டங்கள் பொங்கு

நிறைவீதி

ஆயிரமு கங்கள் கொண்ட

நாபுரமி ரங்குகங்கை

யாறமர வந்தலம்பு

துரைசேரத்

தோரணம லங்கு துங்க

கோபுரநெ ருங்குகின்ற

தும்மணிபொன் மண்டபங்கள்

ரவிபோலச்

சோதியின் மிகுந்தசெம்பொன்

மாளிகைவி ளங்குகின்ற

சோலைமலை வந்துகந்த

பெருமானே.

சீபுருடமங்கை (சோலைமலை)

43. தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த - தனதான.

வேனின்மத ணைந்து பாணம்விட நொந்து

வீதிதொறு நின்று

மடவார்ப்பால்

வேளையென வந்து தாளினில்வி முந்து

வேடைகெட நண்பு

பலபேசித்

தேனினுமணந்த வாயமுத முண்டு

சீதளத னங்க

ளினின்மூழ்கித்

தேடியத னங்கள் பாழ்படமுயன்று

சேர்கதிய தின்றி

யுழல்வேனோ

ஆனிரைது றந்து மாநிலம ளந்தொ

ராலிலையி லன்று

துயின்மாயன்

ஆயர்மனை சென்று பால்தயி றலைந்த

ஆரணமு குந்தன்

மருகோனே

வானவர்பு கழ்ந்த கானவர்ப யந்த

மானொடு விளங்கு

மணிமாப்பா

மாமறைமு ழங்கு சீபுருட மங்கை

மாநகர மர்ந்த

பெருமானே.

பழநி

44. தனன தந்தன தந்த னாதன
தனன தந்தன தந்த னாதன
தனன தந்தன தந்த னாதன - தனதான.

கனக கும்பமி ரண்டு நேர்மலை

யெனநெருங்கு ரும்பை மாமணி

கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய

முந்துததம்

கடையி னின்றுப ரந்து நாடொறு

மிளகி வஞ்சியெ முந்தகோமள

களப குங்கும கொங்கை யானையை

யின்பமாக

யனைவ ருங்கொளு மென்று மேல்விலை

யிடும டந்தையர் தங்க டோதகம்

அதின்ம ருண்டுது வண் வாசையில்

நைந்துபாயல்

அவச மங்கொளு மின்பசாகர

முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி

தருப தங்கதி யெம்பி ரானருள்

தந்திடாடே

தனன தந்தன தந்த னாவென

டிகு கு டிங்கு கு டிங்கு பேரிகை

தகுதி திந்திரு திந்த தோவென

உந்துதாளந்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென

முழவு டுண்டு டுண்டு டுவென

தருண கிண்கிணி கிண்கிணாரமு

முந்தவோதாம்

பணிப தங்கய வெண்டி சாமுக

கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை

பதறி நின்றிட நின்று தோதக

வென்றுதோகை

பவரி கொண்டிட மண்டி யேவரு

நிதிச ரண்கிளை கொன்ற வேலவ

பழநி யங்கிரி யின்கண்மேவிய

தம்பிரானே.

திருவேங்கடம்

45. தனதாந்தன தானன தானன
தனதாந்தன தானன தானன
தனதாந்தன தானன தானன - தனதான.

வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு
முழைவார்த்திடு வேலையு நீலமும்
வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள் வலையாலே

வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய
தனவாஞ்சையி லேமுக மாயையில்
வளர்மாந்தளிர் போனிற மாகிய வடிவாலே

இருள்போன்றிடு வார்துழ னீழலில்
மயல்சேர்ந்திடு பாயலின் மீதுற
வினிதாங்கனி வாயமுதூறல்கள் பருகாமே

எனதாந்தன தானவை போயற
மலமாங்கடு மோகவி காரமும்
இவைநீங்கிட வேயிரு தாண்மல ரருள்வாயே

கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையு
முடனாந்துரி யோதன னாதிகள்
களமாண்டிட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்

கணபாண்டவர் தேர்தனி லேயெழு
பரிதூண்டிய சாரதியாகிய
கதிரோங்கிய நேமிய னாமரி ரகுராமன்

திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியு
நெடிதோங்கும ராமர மேழொடு
தெசமாஞ்சிர ராவண னார்முடி பொடியாகச்

சிலைவாங்கிய நாரண னார்மரு
மகனாங்குக னேபொழில் துழ்தரு
தருவேங்கட மாமலை மேவிய பெருமானே

46. தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன - தனதான.

ஆலம் வைத்தவி ழிச்சிகள் சித்தச
னாக மக்கலை கற்றச மர்த்திக

ளார்ம னத்தையு மெத்திவ னைப்பவர்

தெருவூடே

யார வட்டமு லைக்குவி லைப்பண
மாயி ரக்கலங் கொட்டிய எப்பினு
மாசை யப்பொரு ளொக்கந டிப்பவ

ருடன் மாலாய்

மேலி னைப்புமு சிப்பும் வத்தையு
மாயெ டுத்தகு லைப்பொடு பித்தமு
மேல்கொ ளத்தலை யிட்டவி திப்படி

யதனாலே

மேதி னிக்குள பதனெ னப்பல
பாடு பட்டுபு முக்கொள்ம லக்குகை
வீடு கட்டியி ருக்குமெ னக்குறி

னருடாராய்

பீலி மிக்கம யிற்றூர கத்தினி
லேறி முட்டவ னைத்துவ குத்துடல்
பீற லுற்றவு யுத்தக ளத்திடை

மடியாத

பேர ரக்கரெ திர்த்தவ ரெத்தனை
பேரை யுக்ரக ளப்பலி யிட்டுயர்
பேய்கை கொட்டிந டிப்பம ணிக்கமு

குடனாட

ஏலம் வைத்தபு யத்தில ணைத்தருள்
வேலெ டுத்தச மர்த்தையு ரைப்பவர்
ஏவ ருக்கும் னத்தினினைப்பவை

யருள்வோனே

ஏழி சைத்தமி ழிற்பய னுற்றவெ
ணாவ லுற்றடி யிற்பயி லுத்தம்
னீசன் முக்கணிருத்தன ளித்தருள்

பெருமாளே.

திருக்கற்குடி

47. தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத் - தனதான.

குடத்தைத் தகர்த்துக் களிற்றைத் துரத்திக்
குவட்டைச் செறுத்துக்

ககசாலக்

குலத்தைக் குமைத்துப் பகட்டிச் செருக்கிக்
குருத்தத் துவத்துத்

தவர்சோரப்.

புடைத்துப் பணைத்துப் பெருக்கக் கதித்துப்
புறப்பட் டகச்சத்

தனமாதர்

புணர்ச்சிச் சமுத்ரத் திளைப்பற் றிருக்கப்
புரிந்துப் பதத்தைத்

தருவாயே

கடத்துப் புனத்துக் குறத்திக் குமெத்தக்
கருத்திச் சையுற்றுப்

பரிவாகக்

கணக்கப் பிரியப்பட்ட டகப்பட் டுமைக்கட்
கடைப்பட் டுநிற்கைக்

குரியோனே

தடத்துற் பவித்துச் சவர்க்கத் தலத்தைத்
தழைப்பித் தகொற்றத்

தனிவேலா

தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்செய்ப் பதிக்குத்
தருக்கற் குடிக்குப்

பெருமானே.

திருச்செந்தூர்

48. தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன
தனன தானன தந்தன தந்தன - தனதான.

அளக பாரம லைந்துகு லைந்திட

வதன வேர்வுது லங்கிந லங்கிட

அவச மோகம்வி னைந்துத னைந்திட

அணையீதே

அருண வாய்நகை சிந்திய சம்ப்ரம
அடர்ந காநுதி பங்கவி தஞ்செய்து
அதர பானம ருந்திம ருங்குற

முலைமேல்வீழ்

துளமும் வேறுப டும்படி யொன்றிடு
மகளிர் தோதக இன்பின்மு யங்குநல்
ஒழியு மாறுதெ ளிந்துள மன்பொடு

சிவயோகத்

துருகு ஞானப ரம்பர தந்திர
அறிவி னோர்க்கரு தங்கொள் சிலம்பணி
வுபய சீதள பங்கய மென்கழல்

தருவாயே

இளகி டாவளர் சந்தன குங்கும
களப பூரண கொங்கை நலம்புனை
யிரதி வேள்பணி தந்தையு மந்தண

மறையோனும்

இனிது றாதெதி ரிந்திர னண்டரு
மரக ராசிவ சங்கர சங்கர
வெனமி காவரு நஞ்சினை யுண்டவ

ரருள்பாலா

வளர்நி சாசரர் தங்கள்கி ரம்பொடி
படவி ரோதமி டுங்குல சம்ப்ரம
மகர வாரிக டைந்தநெ டும்புயல்

மருகோனே

வளரும் வாழையு மிஞ்சியு மஞ்சளும்
இடைவி டாது நெருங்கிய மங்கள
மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை

பெருமாளே.

திரு அருணை

49. தனனா தனனத் தனனா தனனத்
தனனா தனனத் - தனதான.

அருமா மதனைப் பொருவாள் கயல்குத்
தயிலார் நயனக்

கொடியார்தம்

மழகார் தனநற் புழுகாற் சயிலத் தணையா வலிகெட்	டுடல்தாழ
இருமா நடைபுக் குறைபோ யுணர்வற் றிணையா ஷுளமுக்	சுயிர்சேரா
எரிவாய் நரகிற் புகுதா தபடிக் கிருபா தமெனக்	கருள்வாயே
ஒருமால் வரையச் சிறுதாள் படவிட் டுரமோ டெறிபொற்	கதிர்வேலா
உறைமா னடவிக் குறமா மகளுக் குருகா விருபொற்	புயவீரா
திருமால் கமலப் பிரமா விழியிற் றெரியா வரனுக்	கரியோனே
செழுநீர் வயல்சற் றருணா புரியிற் றிருவீ தியினிற்	பெருமானே.

பொது

50. தன்னதான தானான தன்னதான தானான தன்னதான தானான - தனதான.	
அதலசேட னாராட வகிலமேரு மீதாட வபினகாளி தானாட	வவளோடன்
றதிரவீசி வாதாடும் விடையிலேறு வ ராட வருகுபூத வேதாள	மவையாட
மதுரவாணி தானாட மலரில்வேத னாராட மருவுவானு னோராட	மதியாட
வனசாமி யாராட நெடியமாம னாராட மயிலுமாடி நீயாடி	வரவேணும்

கதைவிடாத தோள்வீம் நெதிர்கொள்வாளி யாள்நீடு

கருதலார்கள் மாசேனை

பொடியாகக்

கதறுகாலி போய்மீள விசயனேறு தீதர்மீது

கனகவேத கோடுதி

யலைமோது

முத்திமீதி லேசாயு முலகமுடு சீர்பாத

வுவணவூர்தி மாமாயன்

மருகோனே

யுதயதாம மார்பான ப்ரபுடதேவ மாராஜ

னுளமுமாட வாழ்தேவர்

பெருமாளே.

யாழ்ப்பாணம்

51. தாத்தா தானந் தத்தன தனதன

தாத்தா தானந் தத்தன தனதன

தாத்தா தானந் தத்தன தனதன - தனதான.

பூத்தார் துடுங் கொத்தலர் குழலியர்

பார்த்தால் வேலுங் கட்குமு மதன்விடு

போர்க்கார் நீடுங் கட்சர மொடுநமன்

விடுதூதும்

போற்றாய் நாளுங் கைப்பொரு ளுடையவர்

மேற்றா ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது

பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியினர்

அமுதூறல்

வாய்த்தார் பேதஞ் செப்புபொய் விரகியர்.

நூற்றேய் நூலின் சிற்றிடை யிடர்பட

வாட்டாய் வீசங் கர்ப்புர ம்ருகமதம்

அகிலார

மாப்பூ ணாரங் கச்சணி முலையினர்

வேப்பூ ணாகங் கெட்டனை யுனதுமெய்

வாக்கான் ஞானம் பெற்றினி வழிபட

அருளாயோ

ஆத்தாள் மால்தங் கச்சிக னிகையுமை

கூத்தா டாநந் தச்சிவை திரிபுனர்

யாட்பேய் பூதஞ் சுற்றிய பயிரவி

புவனேசை

ஆக்கா யாவும் பற்றியெ திரிபுர
நோக்கா ஏதுஞ் செற்றவள் திருவினை
யாட்டா ளீசன் பக்கம துறைபவள்

பெறுகூட

ஏத்தார் நாளுந் தர்ப்பண செபமொடு
நீத்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர
யாப்பா ராயுஞ் சொற்றமி மருடரு

முருகோனே

ஏற்போர் தாம்வந் திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசும் பொப்ரபை நெடுமதிள்
யாழ்ப்பாணாயன் பட்டின் மருவிய

பெருமாளே.

பொது

52. தன்னதன தன்னதன தானான தானதனை
தன்னதன தன்னதன தானான தானதனை
தன்னதன தன்னதன தானான தனதான - தந்ததான.

உறவின்முறை கதறியழ வூராறு மாசையற
பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
வுல்கிலுள பலரரிசி வாய்மீதி லேசொரியு

மந்தநாளில்

உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாரிருகை
திரள்புயமு மெழில்பணிகொள் வார்காது நீள்விழியு
முபயபத மிசைகுலவு சீரேறுநாபுரமும்

அந்தமார்பும்

மறையறைய யமரர்தரு பூமாரி யேசொரிய
மதுவொழுகு தரவில்மணி மீதேழு நூலொளிர
மயிலின்மிச்ச யழகுபொலி யாளாய்மு நாரடியர்

வந்துகூட

மறலிபடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது
விருதுபல முறைமுறையி லேயுதி வாதுசெய்து
மதலையொரு குதலையடி நாயேனையாளவிநன்

வந்திடாயோ

பிறையெயிறு முரணகரர் பேராது பாரில்விழ
வதிரவெழு புலியுலக மீரேழு மோலமிட
பிடிகளிறி னடல்நிறைகள் பாழாகவே திசையினின்ற

நாகம்

பிரிய்நெடு மலையிடிய மாவாரி தூளியெழப்
பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
பிண்ணிணமு முணவுசெய்து பேயோடுமாடல்செய் வென்றதீர

குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருடக்
கரடிபுலி திரிகடிய வாராணம் கானின்மிகு
குளிர்கணியி ளிளமரம் தேயாகி நீடியுயர் குன்றுலாவ்

கொடியதொரு முயலகனின் மீதாடு வாருடையன்
வொருபுறம் துறவளரு மாதாபெ நாவருள்செய்
குமரகுரு பரவமரர் வானாடர் பேணவருள் தம்பிரானே.

திருப்பழநி மலை

53. தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் - தனதான.

கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிலிற்
ப்ரமரத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக்
கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தைவிரப் பவனுணாக்

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்
படுவித் துழையைக் கவனத் தடைசிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனையுப் பினின்மேவி

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினியிற்
புகுவித் துயமப் ரபுவைத் துகைவித்
திரிகட் கம்விதிர்த் துமுரித் துமதித் தசகோர

மலரப் பணிரத் நமணிக் குழையைச்
சிலுகிட் டுமையிட் டொளியிட் டுமருட்
டுதலுற் றபொறிச் சியர்கட் கடையிற் படுவேனோ

சடிலத் தவனிட் டவிசிட் டுலத்
தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
தகருத் ரஜன்மப் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே

சனகர்க் குமகஸ்த யபுலஸ்த யசனற்
குமரர்க் குமனுக் ரகமெய்ப் பலகைச்
சதுபத் துநவப் புலவர்க் கும்விபத்

தியின்ஞான

படலத் துறுலக் கணலக் யதமிழ்த்
தரயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
பழுதற் றுணர்வித் தருவித் தகசற்

குருநாதா

பவளக் கொடிசற் றியபொற் கழுகிற்
றலையிற் குலைமுத் துதிர்செய்க் கழனிப்
பழனிப் பதிவெற் பினினற் குமியற்

பெருமானே.

54. தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன - தனதான.

முத்துக்குச் சிட்டுக் குப்பிமு
டித்துச்சக் கைப்பிற் சுற்றியு
முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட

நுதன்மீதே

முகயப்பச் சைபொட் டிட்டணி
ரத்னச்சட் டிப்பொற் புற்றிட
முச்சட்டைச் சித்ரக் கட்டழ

கெழிலாடத்

தித்திக்கச் சொற்சொற் றுப்பிதழ்
நச்சுக்கட் கற்புச் சொக்கியர்
செப்புக்கொக் கக்கச் சுப்பெறு

தனமேரு

திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல
லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டுயிர்
சிக்கிச்சொக் கிக்கெட் டிப்படி

உழல்வேனோ

மெத்தத்துக் கத்தைத் தித்தியி
னிச்சித்தத் திற்பத் தத்தொடு
மெச்சிச்சொர்க் கத்திற் சிற்பரம்

அருள்வாயே

வித்தைக்குக் கர்த்தருத் தற்பர
முக்கட்சித் தர்க்குப் புத்திர
விச்சித்ரக் கெச்சைக் கத்திகை

புனைவோனே

நித்யக்கற் பத்திற் சித்தர்க
ளெட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
நிட்டைக்கற் பற்றப் பக்தர்கள்

அமரோரும்

நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடு
முற்றத்துற் றர்ச்சிக் கப்பழ
நிக்குப்பட் டத்துக் குற்றுகை

பெருமானே.

55. தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன - தனதானா.

கடலைப்பொ ரியவரை பலகனி கழைநுகர்
கடினகு டவுதர

விபரீத

கரடத டமுத நளினசி றுநயன
கரிணிமு கவரது

துணைவோனே

வடவரை யின்முகடு வதிரவொ ருநொடியில்
வலம்வரு மரகத

மயில்வீரர்

மகபதி தருசதை குறமினொ டிருவரு
மருவுச ரசவித

மணவாளர்

அயலசு ரர்க்குல முழுதும டியவுய
ரமரர்சி றையைவிட

வெழின்மீது

மருணகி ரணவொளி யொளிரும் யிலைவிடு
மரகர சரவண

பவலோலா

படலவு டுபதியை யிதழிய ணிசடிச
பசுபதி வரநதி

யழகர்ன

பழநிம லையருள்செய் மழலைமொழிமதலை
பழநிம லையிலிரு

பெருமானே.

56. தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத் - தனதான.

புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்
கடலெட் டையுமற புடிமுநி யெண்கட்
புனிதச் சததன நிலைகொள் சுயம்புச் சதுர்வேதன்

புரமட் டெரியெழ விழிகனல் சிந்திக்
கடினத் தொடுசில சிலுநகை கொண்டற்
புதகர்த் தரகர பரசிவ னிந்தத் தனிமுவர்

இடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்
செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்
றிடவுற் பனமொழி யுரைசெய் குழந்தைக் குருநாதா

எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்
கிடம்வைத் திடவவர் குலமுழு தும்பட்
டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக் கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்டச்
சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
புறமப் பரவெளி கிடுகிடெ லுஞ்சத் தமுமாக

பொருதுக் கையிலுள வயினிண முண்கக்
குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
புரவிக் கனமயி னடமிடும் விந்தைக் குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்
கிரியைத் தனிவலம் வரவர னந்தப்
பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனாலே

பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
கனியைத் தரவிலை யெனவருள் செந்திற்
பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமாளே.

57. தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன
தனதன தந்தத் தனத்த தானன - தனதான.

மலரளி கொண்டைச் சொருக்கி லேயவள்
சொலுமொழி யின்பச் செருக்கி லேகொடு
மையுமடர் நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே

மருவிநி தம்பத் தடத்தி லேநிறை
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே

நிலைவெறி யங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
வலைபுனை செங்கைக் குலுக்கி லேகன
நிதிபதி யந்தப் பிலுக்கி லேசெயு மொயிலாலே

நிதமிய லுந்துர்க் குணத்தி லேபர
வசமுட னன்புற் றிணக்கி லேயொரு
நிமிடமி ணங்கிக் கணத்தி லேவெகு மதிக்கோய்

அலையநி னைந்துற் பனத்தி லேயனு
தினமிகு மென்சொப் பனத்தி லேவர
வறிவும ழிந்தற் பனத்தி லேநித முலைவேனோ

அசடனை வஞ்சச் சமர்த்தனாகிய
கசடனை யுன்சிற் கடைக்க ணாடியு
மலர்கொடு நிற்பொற் பதத்தை யேதொழ வருடாராய்

பலபல பைம்பொற் பதக்க மார்மு
மடிமைசொ லுஞ்சொற் றமிழ்ப்ப னீரொடு
பரிமள மிஞ்சக் கடப்ப மாலையு மணிவோனே

பதியினில் மங்கைக் கதித்த மாமலை
யொடுசில குன்றிற் றறித்து வாழ்வுயர்
பழநியி லன்புற் றிருக்கும் வானவர் பெருமானே.

திருச்செந்தில்

58. தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன - தனதான.

வஞ்சஞ்சுகொண் டுந்திட் ராவண
னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென்

வெகுசேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகவெ
திர்த்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் பும்பல பேசியு

மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுரு
ரங்குந்துஞ் சுடுங்கனல் போலவெ
குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மர

மதும்வீசி

மிண்டுந்துங் கங்களி னாலெத
கர்த்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
மின்சந்துஞ் சிந்துநி சாசரர்

வகைசேர

வுஞ்சண்டன் றென்றிசை நாடிவி
ழுந்தங்குஞ் சென்றெம தாதர்க
ளுந்துந்துந் தென்றிட வேதசை

நிணமூளை

யுண்டுங்கண் டுஞ்சில கூளிகள்
டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
யர்ந்தம்புங் கொண்டுவெல் மாதவன்

மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துறை யேயருள்
கந்தென்றன் தந்தகு வீடது

தருவாயே

சங்கங்கஞ் சங்கயல் துழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்வயர்

பெருமாளே.

பொது

59. தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன - தனதான.

நெடிய வடகுவ டிடியவு மெழுகிரி
நெறநெ நெனநெரி யவுமுது பணிபதி
நிபிட முடிகிழி யவுநில மதிரவும் வினையாடும்

நிகரில் கலபியும் ரவியுமிழ் துவசமும்
நினது கருணையு முறைதரு பெருமையும்
நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசர ணமுநீப

முடியு மபிநவ வனசரர் கொடியிடை
தளர வளர்வன ம்ர்கமத் பரிமள
முகுள புளகித தனகிரி தழுவிய திரடோளும்

மொகுமொ கெனமது கரமுரல் குரவணி
முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயர்
முழுது மியல்கொடு பழுதற மொழிவது மொருநாளே

கொடிய படுகொலை நிசிசர ருரமொடு
குமுகு மெனவிசை யுடனிசை பெறமிகு
குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள விதியோடக்

குமுறு கடல்குடல் கிழிபட வடுமர
மொளமொ ளெனவடி யொடலறி விழவுயர்
குருகு பெயரிய வரைதுளை படவிடு சுடர்வேலா

இடியு முனைமலி குலிசமு மிலகிடு
கவள தவளவி கடதட கனகட
விபமு மிரணிய தரணியு முடையதோர் தனியானைக்

கிறைவ குருபர சரவண வெகுமுக
ககன புனிதையும் வனிதைய ரறுவரு
மெமது மகவென வுமைதரு மிமையவர் பெருமானே.

திருத்தணிகை

60. தனன தந்த னத்த தனன தந்த னத்த
தனன தந்த னத்த - தனதான.

எனையடைந்த குட்ட வினைமிகுந்த பித்த
மெரிவ ழங்கு வெப்பு

வலிபேசா

திகலி நின்றலைக்கு முயல கன்குலைப்பொ
டிரும னின்றி ரைக்கு

மிவையோடே

மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
மதிம யங்கிவிட்டு

மடியாதே

மருவி யின்றெனக்கு மரகதஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி

தரவேணும்

நினைவறிணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த ழைக்க
நெறியில் நின்ற வெற்றி

முனைவேலா

நிலைபெ றுந்திருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
நெடிய குன்றி னிற்கு

முருகோனே

தினைவி ளங்கலுற்ற புனமி ளங்கு றத்தி
செயல றிந்த ணைக்கு

மணிமாப்பா

திசைமு கன்றி கைக்க வசுர ரன்ற டைத்த
சிறைதி றந்துவிட்ட

பெருமாளே.

திருச்செந்தில்

61. தந்தனா தந்தனத் தந்தனா தந்தனத்
தந்தனா தந்தனத் - தனதான.

பங்கமே வும்பிறப் பந்தகா ரந்தனிற்
பந்தபா சந்தனிற்

றமொறிப்

பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப் பண்பிலா டம்பரப்	பொதுமாதர்
தங்களா லிங்கனக் கொங்கையா கம்படச் சங்கைமால் கொண்டினைத்	தயராதே
தண்டதூழ் கிண்கிணிப் புண்டரீ கந்தனைத் தந்துநீ யன்புவைத்	தருள்வாயே
அங்கைவேல் கொண்டறக் கண்ப்ரதா பங்கெடுத் தண்டவே தெண்டமுட்	படவேதான்
அஞ்சவே திண்டிறற் கொண்டலா கண்டலற் கண்டர்லோ கங்கொடுத்	தருள்வோனே
திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற் செஞ்சடா பஞ்சரத்	துறுதோகை
சிந்தையே தென்றிசைத் தென்றல்வீ சும்பொழிற் செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப்	பெருமானே.

குமரகோட்டம்

62. தன்னதாத் தந்ததந்த தன்னதாத் தந்ததந்த தன்னதாத் தந்ததந்த - தனதான.	
அறியிலாப் பித்தருன்ற னடிதொழாக் கெட்டவஞ்ச ரசடர்பேய்க் கத்தர்நன்றி	யறியாத
வவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்புகழ்ந்து வவரைவாழ்த் தித்திரித்து	பொருள்தேடி
சிறிதுகூட் டிக்கொணர்ந்து தெருவுலா வித்திரிந்து தெரிவைமார் குச்சொரிந்து	அவமேயான்

திரியுமார்க் கத்துநிந்தை

யதனைமாற் றிப்பரிந்து

தெளியமோட் சத்தையென்று

அருள்வாயே

இறைவர்மார் றற்றசெம்பொன்

வடிவம்வேற் றுப்பிரிந்து

இடபமேற் கச்சிவந்த

வுமையாடன்

இருளைநீக் கத்தலஞ்செய்

தருளைநோக் கிக்குழைந்த

விறைவர்கேட் கத்தகுஞ்சொ

லுடையோனே.

குறவர்கூட் டத்தில்வந்து

கிழவனாய்ப் புக்குநின்று

குருவியோட் டித்திரிந்த

தவமானைக்

குணமதாக் கிச்சிறந்த

வடிவுகாட்டிப் புணர்ந்த

குமரகோட்டத் தமர்ந்த

பெருமாளே.

சோலைமலை

63. தன்னதந்த தத்தான தன்னதந்த தத்தான
தன்னதந்த தத்தான - தன்தான.

களவுகொண்டு கைக்காசி னளவறிந்து கர்ப்பூர

களபதுங்க வித்தார

முலைமீதே

கலவியின்பம் விற்பார்க ளவயவங்க னைப்பாடு

கவிதெரிந்து கற்பார்கள்

சிலர்தாமே

உள்நெகிழ்ந்த சத்தான வுரைமறந்து சத்தான

உனையுணர்ந்து கஸ்தாரி

மணநாறும்

உபயபங்க யத்தாளி லபயமென்று னைப்பாடி

யுருகிநெஞ்சு சற்றோதில்

இழிவாமோ

அளவில்வன்க விச்சேனை பரவவந்த சுக்ரீவ அரசுடன்க டற்றாளி	எழுவேபோய்
அடலிலங்கை சுட்டாடி நிசிசரன்த சுக்ரீவ மறவொரம்பு தொட்டார்தம்	மருகோனே
வளருமந்த ரச்சோலை மலையுந் முற்பாலை வனசர்கொம்பி னைத்தேடி	ஒருவேட
வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவெந்த ழற்கானில் மறவர்குன்றி னிற்போன	பெருமாளே.

பொது

64. தத்த தனதனன தான தானதன தத்த தனதனன தான தானதன தத்த தனதனன தான தானதன - தனதான	
எத்தி இருகுழையை மோதி மீனமதின முட்டி இடறியம தூதர் போலமுகில் எட்டி வயவர்கர வாளை வேல்முனையை	எதிர்சீறி
எத்தி சையினுமொரு காம ராஜன்மிக வெற்றி அரசுதனை ஆள வீசியடல் எற்று இளைஞருயிர் கோலு நீலவிழி	மடமாதர்
வித்தை தனிலுருகி ஆசை ஆகியவர் கைக்குள் மருவுபொரு ளான ஆகும்வரை மெத்தை தனிலுருகி மோகமாகிவிட	அதன்மேலே
வெட்க மிலைநடவு மேகு மேகுமினு மற்ற வரை அழையு மாத ரே எனமுன் விட்ட படிறிகடம் நேச ஆசைகெட	அருள்வாயே
ஒத்த வரிகமுகு வாளை தாவுபுனல் அத்தி நகரமர சான வாள்நிருபன் ஒக்கு நினைவுமுனி லாமல் வாசுபெல	நிலைகூற

உற்ற தருமனடல் வீமன் வேல்விசயன்
வெற்றி நகுலசக தேவர் தேர்தனிலும்
ஒத்து முடுகிவிடு பாகன் வாளமரில்

அசுரேசன்

பத்து முடிகளது! களாக வாகுஇரு
பத்து மொருகணையில் வீழ நேரவுணர்
பட்டு மடியயமர் மோது காளமுகில்

மருகோனே

பச்சை மயிலில்வரு வீர வேல் முருக
துட்ட நிருதர்குல கால வானவர்கள்
பக்தி யுடனடியில் வீழ வாழ்வுதரு

பெருமானே.

பொது

65. தனத்தனை தனத்தனை
தனத்தனை தனத்தனை
தனத்தனை தனத்தனை - தனதான.

குறிப்பறிய குழற்குமதி
நுதற்புருவ விலுக்குமிரு
குழைக்கும்வடு விழிக்குமெழு

குமிழாலும்

கொடிப்பவள இதழ்க்குமிரு
சுடர்த்தரள நகைக்குமமு
தினுக்குமிக உறத்தழுவ

குறியாலும்

அறப்பெரிய தனக்குமன
நடைக்குமினி னிடைக்குமல
ரடிக்குமிள நகைக்குமுளம்

அயராதே

அகத்தியனொ டுரைத்த பொரு
ளளித்தருளி அரிப்பிரம
ரளப்பரிய பதக்கமல

மருள்வாயே

கறுத்தரு மரக்கரணி
கருக்குலைய நெருக்கியொரு
கணத்திலவர் நிணத்தகுடல்

கதிர்வேலால்

கறுத்தருளி அலக்கணுறு

சுரர்க்கவர்கள் பதிக்குரிமை

அளித்திடரை அறுத்தருளு

மயில்வீரா

செறுத்துவரு கரித்திரள்கள்

திடுக்கிடவல் மருப்பையரி

சினத்தினொடு பறித்தமர்செய்

பெருகானிற்

சௌக்கருதி அறக்கொடிய

சிலைக்குறவர் கொடித்தனது

சிமிழ்த்தனமு னுறுத்தமுவு

பெருமானே.

* வேளூர்

66. தனந்த தத்தன தானான தானன

தனந்த தத்தன தானான தானன

தனந்த தத்தன தானான தானன — தந்ததான

நிறைந்த துப்பிதழ் தேனூரல் நேரென

மறந்த ரித்தக ணாலால நேரென

நெடுஞ்சு ருட்குழல் சீமுத நேரென

நெஞ்சின்மேலே

நெருங்கு பொற்றன மாமேரு நேரென

மருங்கு நிட்கள ஆகாச நேரென

நிதம்ப முக்கணர் பூணார நேரென

நைந்துசீவன்

குறைந்தி தம்பட வாய்ப்பாடி யாதர

வழிந்த றைத்தனை மேல்விழு மாலொடு

குமண்டை யிட்டுடை சோராவிடாயில்

வைந்துநாபி

குடைந்தி னைப்புறு மாமாய வாழ்வருள்

மடந்தை யர்க்கொரு கோமள மாகிய

குரங்கை யொத்துழல் வேனோம னோலய

மென்று சேர்வேன்

மறைந்த சுக்ரீபர் போராட வேயொளி
யிருந்து நற்றய வாய்மீள வேயவன்
மனங்க ளித்திட மாமேரு நேரெனு

நெஞ்சவாளி

மதஞ்செ குத்திட வீறான தோர்கணை
வளைந்த விற்சர மீதேவ வானரம்
வளைந்து சுற்றினு மேயோடி யாடிவ

ணங்கிமேவ

அறைந்த ழைத்தநு மானொடு மாகடல்
வரம்ப படைத்ததின் மேலேறி ராவண
னரண்கு லைத்தெதிர் போராடு நாரணன்

மைந்தனான

அநங்கன் மைத்துன வேளேக லாபியின்
விளங்கு செய்ப்பதி வேலாயு தாவிய
னலங்க யப்பதி வாழ்வான தேவர்கள்

தம்பிரானே.

திருவருணை

67. தான தத்த தந்த தான தத்த தத்த
தான தத்த தந்த - தனதான

தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யங்கு
தோகை யர்க்கு நெஞ்சம்

அழியாதே

சூலை வெப்ப டர்ந்த வாத பித்த மென்று
சூழ்பி ணிக்க ணங்கள்

அணுகாதே

பாத்த கச்ச மன்தன் மேதி யிற்பு குந்து
பாசம் விட்டெ றிந்து

பிரியாதே

பாவ லர்க்கி ரங்கி காவ லர்க்கி சைந்த
பாடல் மிக்க செஞ்சொல்

தரவேணும்

வேத மிக்க விந்து நாத மெய்க்க டம்ப
வீர பத்ர கந்த

முருகோனே

மேரு வைப்பி ளந்து சூர னைக்க டிந்து
வேலை யிற்று னைந்த

கதிரவேலா

கோதை பொற்கு நிஞ்சி மாது கச்ச ணிந்த

கோம ளக்கு ரும்பை

புணர்வோனே

கோல முற்றி லங்கு சோண வெற்பு யர்ந்த

கோபு ரத்த மர்ந்த

பெருமாளே.

சோலைமலை

68. தானதனத் தானதனத்

தானதனத் தர்ன்தனத்

தானதனத் தானதனத் - தனதான.

சேலையடர்த் தாலமிசுக்

தேயுழையைச் சீறிவிதிர்ந்

தூதுசிவப், பேறுவிழிக்

கடையாலே

தேனிரதத் தேமுழுகிப்

பாகுநிகர்த் தாரமுதத்

தேறலெனக் கூறுமொழிச்

செயலாலே

ஆலிலீலையைப் போலும்வயிற்

றாலளகத் தாலதரத்

தாலிரதத் தூலும்வலைப்

பிடுவோர்மேல்

ஆசையினைத் தூரவிடுத்

தேபுகழ்வுற் றேப்ரியநற்

றாளிணையைச் சேரவெனக்

கருள்வாயே

காலனைமெய்ப் பாதமெடுத்

தேயுதையிட் டேமதனைக்

காயளரித் தேவீதியிற்

றலையூடே

காசியினிற் காணஇரப்

போன்மதியைச் சூடியெருத்

தேறிவிருத் தூருதிறைக்

கடல்மீதில்

ஆலமிடற் றாணையிபத்

தோலையிடுத் தீமமதுற்

றாடியிடத் தேயுமைபெற்

றருள்வாழ்வே

ஆழியினைச் துரனைவெற்

பேழையில்லொட் டாவிதுணித்

தாதிதிருச் சோலைமலைப்

பெருமாளே.

பொது

69. தனதன தானத் தனந்த

தனதன தானத் தனந்த

தனதன தானத் தனந்த - தனத்தான

பழுதற ஓதிக் கடந்து

பகைவினை தீரத் துறந்து

பலபல யோகத் திருந்து

மதராஜன்

பரிமள பாணத் தயர்ந்து

பனைமட லூர்தற் கிசைந்து

பரிதவி யாமெத் தனொந்து

மயல்கூர

அழுதழு தாசைப் படுங்க

ணபிநப மாதர்க் கிரங்கி

அவர்வழி பாணத்து நெஞ்சம்

அறைபோய்நின்

றழிவது யான்முற் பயந்த

விதிவச மோமற் றையுன்ற

னருள்வச மோஇப் ரமந்தெ

ரிகிலேனே

எழுதரு வேதத் துமன்றி

முழுதினு மால்நிற் குமெந்தை

எனவொரு ஞானக் குருந்தர்

உளமேவும்

இருவுரு வாகித் துலங்கி

ஒருகன தூணிற் பிறந்து

இரணியன் மார்பைப் பிளந்த

தனியாண்மை

பொழுதிசை யாவிக் ரமண்தன்
மருக புராரிக் குமைந்த
புளகப டீரக் குரும்பை

உடன்மேவும்

புயல்கரி வாழச் சிலம்பின்
வ்னசர மானுக் குகந்து
புனமிசை ஓடிப் புகுந்த

பெருமானே.

பெரும்பற்றப்புலியூர் (சிதம்பரம்)

70. தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன தானன - தனதான.

விடுங்கைக் கொத்தகடாவுடை யானிடம்
மடங்கிக் கைச்சிறை யானவ நேகமும்
விழுங்கப் பட்டற வேயற லோதிய

விழியாலே

விரும்பத் தக்கன போகமு மோகமும்
விளம்ப தக்கன ஞானமு மானமும்
வெறுஞ்சுத் தச்சல மாய்வெளி யாயுயிர்

விடுநாளில்

இடுங்கட் டைக்கிரை யாவடி யேனுடல்
கிடந்திட் டுத்தம ரானவர் கோவென
இடங்கட் டிச்சுடு காடுபு காமுன

மனதாலே

இறந்திட் டும்பெற வேகதி யாயினும்
இருந்திட் டும்பெற வேமதி யாயினும்
இரண்டிற் றிக்கதொ ஞதியம் நீதர

இசைவாயே

கொடுங்கைப் பட்டம ராமர மேழுடன்
நடுங்கச் சுக்ரீவ னோடம ராடிய
குரங்கைச் செற்றும் கோத்தி தூளெழ

நிருதேசன்

குலங்கட் பட்டநி சாசரர் கோவென
இலங்கைக் குட்டமு லோனெழ நீடிய
குமண்டைக் குத்தர ராவண் னார்முடி

அடியோடே

பிடுங்கத் தொட்டசு ராதிப னாரதி
 ப்ரியங் கொட் டக்கநன் மாமரு கர்வியல்
 ப்ரபஞ்சத் துக்கொரு பாவல னாரென

விருதாதும்

ப்ரசண்டச் சொற்சிவ வேதசி காமணி
 ப்ரபந்தத் துக்கொரு நாதச தாசிவ
 பெரும்பற் றப்புலி யூர்தனில் மேவிய

பெருமானே.

பொது

71. தனத்த தானன தானான தந்தன
 தனத்த தானன தானான தந்தன
 தனத்த தானன தானான தந்தன - தனதான

கறுத்து நீவிடு கூர்வேலி னுங்கடை
 சிவத்து நீடிய வாய்மீன மொண்குழை
 கடக்க ஓடிய ஆலால நஞ்சன

வஞ்சநீடு

கயற்க ணார்கனி வாயூர லுண்டனி
 கழுத்து மாகழு மேகீப லங்கொடு
 கலக்க மார்பக பாடர குங்கும

கொங்கைமீதே

உறுத்து மாரமு மேர்கா வடங்களு
 மறுத்து நேரிய கூர்வாள் நகம்பட
 உடுத்த ஆடையும் வேறாயு ழன்றுக

ழன்றுவீழ

உருக்கு நூபியின் மூழ்காம ருங்கிடை
 செருக்கு மோகன வாராத ரங்களை
 ஒழிக்க ஓர்வகை காணேனு றுந்துணை

ஒன்றுகாணேன்

நிறத்த நூபுர பாதார விந்தமு
 முடுத்த பீலியும் வாரார்த னங்களும்
 நிறத்தி லேபடு வேலான கண்களும்

வண்டுபாட

நெறித்த ஓதியு மாயான்ம னப்பரி
 தவிக்க மால்தர லாமோ கலந்திட
 நினைக்க லாமென வேல்வேடர் கொம்புடன் நண்புகூர்வாய்

- மறித்து வாரிதி கோகோவெ னும்படி
வெறுத்தராவணன் வாணாளை அம்பினில்
வதைத்த மாமனு மேவார்புரங்கனல் உண்டமேரு
- வளைத்த தாதையு மாறான குன்றமு
மனைத்து லோகமும் வேதாக மங்களும்
மதித்த சேவக வானாளு மும்பர்கள் தம்பிரானே.
72. தனதத்த தனத்த தனத்தன
தனதத்த தனத்த தனத்தன
தனதத்த தனத்த தனத்தன -- தனதான.
புருவத்தை நெறித்து விழிக்கயல்
பயிலிட்டு வெருட்டி மதித்திரு
புதுவட்டை மினுக்கி அளிக்குலம் இசைபாடும்
- புயல்சற்று விரித்து நிரைத்தொளி
வளையிட்ட கரத்தை அசைத்தகில்
புணைமெத்தை படுத்த பளிக்கறை தனிலேறிச்
- சரசத்தை விளைத்து முலைக்கிரி
புளகிக்க அனைத்து நகக்குறி
தனைவைத்து முகத்தை முகத்துடன் உறன்மேவித்
- தணவித்தி ரதத்த தரத்துமிழ்
அமுதத்தை அளித்து உருக்கிகள்
தருபித்தை அகற்றி உனைத்தொழ முயல்வேனோ
- பரதத்தை அடக்கி நடிப்பவர்
தரிபுரத்தை எரிக்க நகைப்பவர்
பரவைக்குள் விடத்தை மிடற்றிடு பவர்தேர்ப்பு
- பரையுற்ற கரத்தர் மிகப்பகி
ரதியுற்ற சிரத்தர் நிறத்துயர்
பரவத்தர் பொறுப்பி லிருப்பவர் உமையாளர்

சுரர்சுத்தர் மனத்துறை வித்தகர்
பணிபத்தர் பவத்தை அறுப்பவர்
சுடலைப்பொ டியைப்பரி சிப்பவர்

விடைஏறும்

துணையொத்த பதத்த ரெதிர்த்திடு
மதனைக்கடி டிமுத்தர் கருத்தமர்
தொலைவற்ற க்ருபைக்கு னுதித்தருள்

பெருமானே.

திருப்பாக்கை

73. தனன தனதன தனன தனதன
தான தானன - தனதான

குவளை பொருதிரு குழையை முடுகிய
கோல வேல்விழி

மடவார்தங்

கொடிய ம்ருகமத புலக தனகிரி
கூடி நாடொறு

மயலாகித்

துவள உருசிய சரச விதமது
சோர வாரிதி

அலையுடே

சுழலு மெனதுயிர் மவுன பரமசு
கோம கோத்தி

படியாதோ

கவள கரதல கரட விகடக
போல பூதர

முகமான

கடவுள் கணபதி பிறகு வருமொரு
கார ணாகதிர்

வடிவேலா

பவள மரகத கணிக வயிரக
பாட கோபுர

அரிதேரின்

பரிய மிடறிய புரிசை தழுவிய
பாக்கை மேவிய

பெருமானே.

சிதம்பரம்

74. தனைந் தனத்த தந்த
தனைந் தனத்த தந்த
தனைந் தனத்த தந்த - தனதான

மதவெங் கரிக்கி ரண்டு

வலுகொம் பெனத்தி ரண்டு

வளருந் தனத்த ணிந்த

மணியாரம்

வளைசெங் கையிற்சி றந்த

வொளிகண் டுநித்தி லங்கு

வரருந் திகைத்தி ரங்க

வருமானார்

விதவிங் கிதப்ரி யங்கள்

நகைகொஞ் சுதற்கு ணங்கள்

மிகைகண் டுறக்க லங்கி

மருளாதே

விடுசங் கையற் றுணர்ந்து

வலம்வந் துனைப்பு கழ்ந்து

மிகவஞ் சுபொற்ப தங்கள்

தருவாயே

நதியுந் திருக்க ரந்தை

மதியுஞ் சடைக்க ணிந்த

நடனம் பயிற்றி ருந்த

கயிலாய

நவமங் கையிற்பி டுங்கு

மசுரன் சிரத்தொ டங்கம்

நவதுங் கரத்த முந்து

திரடோளுஞ்

சிதையும் படிக்கொ ரம்பு

தனைமுன் டொடுத்த கொண்டல்

திறல்செங் கணச்சு தன்றன்

மருகோனே

தினமுங் கருத்து ணர்ந்து

சுரர்வந் துறப்ப ணிந்த

திருவம் பலத்த மர்ந்த

பெருமானே.

75. தானனா தந்தனந் தானனா தந்ததனந்
தானனா தந்தனந் - தனதான.

காதல்மோ கந்தருங் கோதைமார் கொங்கைசிங்

காரநா கஞ்செழுங்

கனிவாய்கண்

காளகூடங்கொடுங் காலரூபம் பொருங்

காமபா ணஞ்சரும்

பிணம்வாழும்

ஓதிகார் செஞ்சொல்மென் பாகுதே னென்றயர்ந்

தோநமோ கந்தனன்

றுரையாதே

ஊசலா டும்புலன் தாரியே சென்றுநின்

றேயுமா றொன்றையுங்

கருதாதோ

தாதகீ சண்பகம் பூகமார் கந்தம்

தாரம்வா சந்திசந்

தனநீடு

சாமவே தண்டவெங் கோபகோ

தண்டசந்

தானமா தெங்கள்பைம்

புனமேவும்

தீதிலா வஞ்சியங் தீதபா தம்படுஞ்

சேகரா தண்டையங்

கழல்பேணித்

தேவிபா கம்பொருந் தாதிநா தன்தொழுந்

தேசிகா வும்பர்தம்

பெருமானே.

76. தானதாத்த தனதன தானதாத்த தனதன

தானதாத்த தனதன - தனதான

ஆலமேற்ற விழியினர் சாலநீட்டி யழுதழு

தாகமாய்க்க முறைமுறை

பறைமோதி

ஆடல்பார்க்க நிலையெழு பாடைகூட்டி விரையம்

யான மேற்றி யுறவின

ரயலாகக்

காலமாச்சு வருகென வோன்லகாட்டி யம்படர்

காவலாக்கி யுயிரது

கொடுபோமுன்.

காமவாழ்க்கை பொடிபட ஞானம்வாய்த்த கழலிணை	
காதலார்க ருதுமுணர்	தருவாயே
வேலகீர்த்தி விதரண சீலர்வாழ்த்து சரவண	
வியாழ கேந்தர் மருவிய	முருகோனே
வேடர்நாட்டில் விளைபுன ஏனல்காத்த சிறுமியை	
வேடமாற்றி வழிபடு	மிளையோனே
ஞாலமேத்தி வழிபடு மாறுபோக்கு மகவென	
நாணல்பூத்த படுகையில்	வருவோனே
நாதபோற்றி யெனமுது தாதைகேட்க வனுபவ	
ஞானவார்த்தை யருளிய	பெருமானே.

சோணாசலம்

77. தனதன தானாதன தனதன தானாதன	
தனதன தானாதன - தனதான.	
விடுமத வேள்வாளியின் விசைபெறு மாலாகல	
விழிகொடு வாபோவென	வுரையாடும்
ரவிசூட நூறாயிர மனமுடை மாபாவிகள்	
ம்ருகமத கோலாகல	முலைதோய
அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை	
அவனியு மாகாசமும்	வசைபேசும்
அசடன னாசாரணை அவலனை ஆபாசனை	
அடியவ ரோடாள்வது	மொருநாளே
வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னாறாயிரம்	
வனிதையர் தோள்தோய்தரு	மபிராமம்
மரகத நாராயணன் மருமக சோணாசல	
மகிபச தாகாலமும்	இளையோனே

உடுபதி சாயர்பதி சுரமதி மாயாதுற
உலகுய வாரார்கலி

வறிதாக

உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீராய்விழ
ஒருதனி வேலேவிய

பெருமானே.

78. தனனத்தன தானன தனனத்தன தானன
தனனத்தன தானன - தனதான

இடருக்கிட ராகிய கொடுமைக்கணை மேல்வரு
மிறுதிச்சிறு கால்வரு

மதனாலே

இயலைத்தரு கானக முயலைத்தரு மேனியி
லெரியைத்தரு மாமதி

நிலவாலே

தொடரக்கொடு வாதையி லடையக்கரை மேலலை
தொலையத்தனி வீசிய

கடலாலே

துணையற்றணி, பூமல ரணையிற்றணி யேனுயிர்
துவளத்தரு மோதுயர்

தொலையாதோ

வடபொற்குல மேருவின் முடுகிப்பொரு துரனை
மடியச்சுட ஏவிய

வடிவேலா

மறவற்குல மாபொரு குறமெய்த்திரு மாமகள்
மகிழ்ப்புன் மேவிய

மயில்வீரா

அடரப்படர் கேதகை மடலிற்றழை சேர்வய
லருணைத்திரு வீதியில்

உறைவோனே

அவனித்திரு மாலொடு சிவனுக்கிமை யாவிழி
அமரர்க்கர சாகிய

பெருமானே.

சுவாமிமலை

79. தானதனதன தானதனன
தானதனதன தனதான.

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
நாத ரருளிய

குமரேசா

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய

மணவாளா

காது மொருவிழி காக முற அருள்
மாய னரிதிரு

மருகோனே

கால னெனையனு காம லுனதிரு
காலில் வழிபட

அருள்வாயே

ஆதி யயனொடு தேவர் சுருல
காளும் வகையுறு

சிறைமீளா

ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
தூழ வரவரும்

இளையோனே

தூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
வாமி மலைதனில்

வுறைவோனே

தூர னுடலற வாரி சுவரிட
வேளை விடவல

பெருமானே.

திருத்தணிகை

80. தனதந் தனதத் தனதந் தனதத்
தனதந் தனதத் - தனதான

குயிலொன்று மொழிக் குயினின் றலையக்
கொலையின் பமலர்க்

கணையாலே

குளிருந் தவளக் குலசந் த்ரவொளிக் கொடிகொங் கையின்முத்	தனலாலே
புயல்வந் தெறியக் கடலின் றலரப் பொருமங் கையருக்	கலராதே
சயிலங் குலையத் தடமுந் தகரச் சமனின் றனையப்	பொருமவேலா
தருமங் கைவனக் குறமங் கையர்மொய்த் தனமொன் றுமணித்	திருமார்பா
பயிலுங் ககனப் பிறைதண் பொழிலிற் பணியுந் தணிகைப்	பதிவாழவே
பரமன் பணியப் பொருளன் றருளில் பகர்செங் கழனிப்	பெருமானே.

பொது

81. தந்த தானன தந்த தானன தந்த தானன - தன்தான	
கண்டு போல்மொழி வண்டு சேர்குழல் கண்கள் சேல்மதி	முகமவேய்தோள்
கண்டு பாவனை கொண்டு தோள்களி லொண்டு காதலில்	விருகோடு
மண்டி மார்பினில் விண்ட தாமென வந்த கூர்முலை	மடவார்தம்
வஞ்ச மாலதில் நெஞ்சு போய்மடி கின்றி மாயம்	தொழியாதோ
கொண்ட வார்குழல் கெண்டைபோல்விழி கொண்டு கோகில	மொழிசூறும்

கொங்கை யாள்குற மங்கை வாழ்தரு

குன்றில் மால்கொடு

செலும்வேலா

வெண்டி மாமன மண்டு தூர்கடல்

வெம்ப மேதினி

தனில்மீளா

வென்று யாவையு மன்றி வேளையும்

வென்று மேவிய

பெருமானே.

குருகிரி (சுவாமிமலை)

82. தனதன தத்தத் தத்தத்

தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத்

தனதன தத்தத் தத்தன தத்தத் - தனதான.

தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்

கலகலென னப்பற் கட்டது விட்டுத்

தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி விட்டுத்

தடுமாறித்

தடிகொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட

டசனமும் விக்கிச் சத்தியெ டத்துச்

சனியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப்

பலகாலும்

திலதயி லத்திட் டொக்கவெ ரிக்கத்

திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி யிட்டுத்

தெளியவ டித்துற் றுய்த்துடல் செத்திட

டுயிர்போமுன்

திகழ்தமிழ் கற்றுச் சொற்கள்பயிற்றித்

திருவடி யைப்பற் றித்தொழு துற்றுச்

செனனம றுக்கைக் குப்பர முத்திக்

கருள்தாராய்

கலணைவி சித்துப் புக்கரை யிட்டுப்

புரவி செலுத்திக் கைக்கொடு வெற்பைக்

கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப்

பொருதரன்

கனபடை கெட்டுத் தட்டற விட்டுத்
திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிக்
களிம யிலைச்சித் ரத்திலந டத்திப்

பொருகோவே

குலிசன்ம கட்டுத் தப்பியு மற்றக்
குறவர்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்
குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபு னத்திற்

றிரிவோனே

கொடியபொ ருப்பைக் குத்திமு நித்துச்
சமரம்வி னைத்துத் தற்பர முற்றுக்
குலகிரி யிற்புக் குற்றுறை யுக்ரப்

பெருமானே.

பொது

83.. தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன - தனதான.

அளகநிறை குலையவிழி
குவியவளை கலகலென
அமுதமொழி பதறியெழ

அணியாரம்

அழகொழுகு புளகமுலை
குழைய இடை துவளமிக
அமுதநிலை அதுபரவ

அநிமோகம்

உளமுருக வருகலவி
தருமகளிர் கொடுமையெனு
முறுகபட மதனில்மதி

யழியாதே

உலகடைய மயிலின் மிசை
நொடியளவில் வலம்வருமு
னுபயநறு மலரடியை

அருள்வாயே

வளையுமலை கடல்சுவற விடுபகழி வரதனிநு மருதினொடு பொருதருளு	மபிராமன்
வரியரவின் மிசைதுயிலும் வரதசய மகள்கொழுநன் மருக அமர் முடுகிவரு	நிருதேசர்
தளமுறிய வரைதகர அசுரர்பதி தலைசிதற தகனமெழ் முடுகவிடு	வடிவேலா
தளரமணி வடமிளகு குலவர்திரு மகள்கணவ சகலகலை முழுதும்வல	பெருமானே

திருவருணை

84. தனை தனத்தன தனை தனத்தன
தனை தனதன - தனதான

இறுகு மணிமுலை மருவு தரளமு மெரியு முகிழ்மதி	நிலவாலே
இரவி யெனதுயிர் கவர வருகுழ லிசையி லுறுகடல்	அலையாலே
தறுகண் ரதிபதி மதனன் விடுகொடு சுரமி லெளரியனும்	அழியாதே
தருண மணிமொழி லருணை நகருறை சயில மிசையினில்	வரவேணும்
முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ முறுவ லுடையவர்	குருநாதா
முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட முடுகு மரகத	மயில்வீரா

குறவர் மடமகள் அமிர்த கனதன

குவடு படுமொரு

திருமார்பா

கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுகடல்

குறுக விடவல

பெருமானே.

திருவருணை

85. தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன — தனதான

கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குமிழியை

நிலைகுலைத் துப்பொற் குடத்தைத் தமனிய

கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துக் குலையற

இளநீரைக்

கறுவிவட் டைப்பிற் றுரத்திப் பொருதப

சயம்விளைத் துச்செப் படித்துக் குலவிய

ரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறல்மதன்

அபிஷேகம்

அமலர்நெற் றிக்கட்டழற்குட் பொடிசெய்து

அதிக சுக் ரப்புட் பறக்கக் கொடுமையி

னடல்படைத் தச்சப் படுத்திச் சபதமொ

டிருதாளம்

அறைதல்கற் பித்துப் பொருப்பைப் பரவிய

சிறகறுப் பித்துக் கதிர்த்துப் புடைபடு

மபிநவச் சித்ரத் தனத்துத் திருடிகள்

உறவாமோ

தமரமிக் குத்திக் கதிர்க்கப் பலபறை

தொகுதொகுக் குத்தொத் தொகுக்குத் தொகுதொகு

திரிகிடத் தத்தத் தரிக்கத் தரிகிட

எனவோதச்

ச்வடுறப் பக்கப் பழுவொத்திப் புகையெழ

விழிகளுட் செக்கச் சிவத்துக் குறளிகள்

தசைகள்பட் சித்துக் களித்துக் கழுகொடு

கழுகாட

அமலையுற் றுக்கொக் கரித்துப் படுகள
அசுரரத் தத்திற் குளித்துத் திமியென
அடிநடித் திட்டி டிடித்துப் பொருதிடு

மயிலோனே

அழகுமிக் கச்சித்ர பச்சைப் புரவியி
னுலவுமெய்ப் ப்ரத் யக்ஷநற் குருபர
அருணையிற் சித்தித் தெனக்குத்தெளிவருள்

பெருமானே.

பெரது

86. தனத்தத் தானத் தனதான.

கருப்பத் தூறிப்
கணக்கப் பாடுந்

பிறவாதே

றுழலாதே

திருப்பொற பாகத்
சிறக்கப் பாலித்

தநுபூதி

தருள்வாயே

பரப்பற் றாருக்
பரத்தப் பாலுக்

குரியோனே

கணியோனே

திருக்கைச் சேவற்
செகத்திற் சோதிப்

கொடியோனே

பெருமானே.

திருவிடைமருதூர்

87. தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன

தான தானனா தான தானனா

தன்னதன தன்னதன தன்ன தன தன்னதன

தான தானனா தான தானனா

தன்னதன - தனதான

அறுகுநுனி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு

ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்

அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய

ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்

அருமையினி லருமையிட மொளுமொளென உடல் வளர
ஆளு மேளமாய் வால ரூபமாய்
அவரொரு - பெரியோராய்

அழகுபெறு நடையுடைய கிருதுபடு மொழிபழகி
ஆவியாயவோர் தேவிமாருமாய்
விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிலைமையென
வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்
அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரவிட மனமிறுகி
ஆசையாளராய் ஊசி வாசியாய்
அவியுறுட - சுடர்போல

வெறுமிடிய னொருதவசி யமுதுபடை யெனுமளவில்
மேலை வீடுகேள் கீழை வீடுகேள்
திடுதிடென நுழைவதன்முன் எதிர்முகிடுயவர்களொரு
சீறி ஞாளிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
விரகினொடு வருபொருள்கள் சுவறியிடமொழிமொரு
வீணி யார்சொலே மேலதாயிட
விதிதனை - நிணையாதே

மினுக்குமினு கெனுமுடல மனமுருகி நெகிழ்வுறவும்
வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
மறுமையுள தெனுமவரை விடும்விழலை யதனின்வரு
வார்கள் போருவார் காணு மோவென
விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
மேள மேசொலாய் ஆளி வாயராய்
மிடையுற - வருநாளில்

வறுமைகளு முடுகிவர உறுபொருளு நழுவசில
வாத் மூதுகா மாலை சோகைநோய்
பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர இருவிழிகள்
பீளை சாடிட ஈளை மேலிட

வழுவழைன உமிழுமதுகொழுகொழைன ஒழுகிவிழ
வாடி யுனெலாம் நாடி பேதமாய்
மனையவள் - மனம்பேறாய்

மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
மாதர் சீயென வாலர் சீயென
கனவுதனி லிரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
காடு வாவென வீடுபோவென
வலதழிய விரகழிய உறைகுழறி விழிசொருகி
வாயுமேலிட ஆவிபோகுநாள்
மனிதர்கள் - பலபேச

இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழ
எனதுடைமை யென தடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
ஈமொ லோவென வாயை ஆவென

இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமலையொடு தவிலறைய
ஈம தேசமே பேய்கள் தழுவதாய்
எரிதனி - லிடும்வாழ்வே

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
ஏசிடார்களோ பாச நாசனே

இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏகபோகமாய் நீயு நானுமாய்

இறுகும்வகை பரமசுக மதளையரு னிடைமருதில்
ஏக நாயகா லோக நாயகா

இமையவர் - பெருமானே.

திருவாரூர்

88. தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன - தனதான.

கரமு முளரியின் மலர்முக மதிசூழல் கனம தெனுமொழி கனிகதிர் முலைநகை கலக மிடுவிழி கடலென விடமென	மனதூடே
கருதியனநடை கொடியிடை யியல்மயில் கமழு மகிலுட ளிளகிய ம்ருகமத களப புளகித கிரியினு மயில்கொடு	திரிவேணும்
இரவு பகலற இகலற மலமற இயலு மயலற விழியினி ரிழிவர இதய முருகியெ யொருஞ்ள பதமுற	மடலூடே
யெழுத அரியவள் குறமக ளிருதன கிரியில் முருகிய இளையவ னெனுமுறை யினிமை பெறுவது மிருபத மடைவது	மொருநாளே.
சுரபி மகவினை யொழுபொருள்வினவிட மனுவி னெறிமணி யுசைவுற விசைமிரு துயரில் செவியினி லடிபட வினவுமு	னதிதீது
துணிவி லிதுபிழை பெரிதென வருமனு வுருகி யரகர சிவசிவ பெருமதொர் சுரபி யலமற விழிபுனல் பெருகிட	நடுவாகப்
பரவி யதனது துயர்கொடு நடவிய பழுதின் மதலையை யுடலிரு பிளவொடு படிய ரதமதை நடவிட மொழிபவ	னருளாரூர்
படியி லறுமுக சிவயத கணபதி யிளைய குமரநி ருப்பதி சரவண பரவை முறையிட அயில்கொடு கடவிய	பெருமாளே.

பழநிமலை

89. தனத்தனனத் தனத்தனனத்
தனத்தனனத் தனத்தனனத்
தனத்தனனத் தனத்தனனத் - தனதான.

குறித்தமணிப் பணித்துகிலைத் திருத்தியுடுத் திருட்குழலைக் குலைத்துமுடித் திருச்சுருளைப்	பிளவோடே
குதட்டியதுப் புதட்டைமடித் தயிர்பயிலிட் டழைத்துமருட் கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக்	குறியாலே
பொறித்ததனத் தணைத்துமனச் செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப் புணர்ச்சிதனிற் பிணிபடுவித்	திடமாதர்
புலைத்தலையிற் செலுத்துமனப் ப்ரமத்தயறப் பிரசித்தமுறப் பரிந்தருளித் திருக்கழலைத்	தருவாயே
பறித்ததலைத் திருட்டமணக் குருக்களசட் குருக்களிடைப் பழுக்களுக்கக் கழுக்கள்புகத்	திருநீறு
பரப்பியதத் திருப்பதிபுக் கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப் பதித்தெழுதிப் புகட்டதிறற்	கவிராச
சொறித்தசடைக் கசித்தரியத் தகப்பன்மதித் துகப்பனெனச் சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப்	பெருவாழ்வே
திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்கு ளெனைத் தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட் டிருப்பழனித் திருக்குமரப்	பெருமானே.

திருப்பிரமபுரம்

90. தனதன தந்தன தந்தன தந்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்தன
தனதன தந்தன தந்தன தந்தன — தனதான.

- தருவிநெ கிழ்ந்தாம ருண்டு வெ ருண்டு
சமயமு மென்றுலை யென்றுவ ரும்படி
தலைவரு நின்றிக லங்கிவி ரும்பிய தமிழ்கூறுஞ்
- சலிகை நன்றியும் வென்றியு மங்குள
பெருமைக ளுங்கள் முங்குண மும்பயில்
சரவண மும்பொறை யும்புக முந்திகழ் தனிவேலும்
- விருது துலங்குசி கண்டியு மண்டரு
முருகிவ ணங்கிவ ரும்பத மம்பல
விதரண முந்திர முந்தர முந்தினை புனமானும்
- மருகமத குங்கும கொங்கையு நொந்தடி
வருடிம ணந்துபு ணர்ந்துத வும்பல
விசயமு மன்பிலெந் திந்துமொ ருந்தியல் புகல்வேனோ
- கருதியி லங்கைய திந்துவி டும்படி
யவுணர டங்கம றிந்துவி மும்படி
கதிரவ னிந்துவி ளங்கிவ ரும்படி விடுமாயன்
- களகர யஞ்சிந டங்கிமு றிந்திட
மடுவினில் வந்துத வும்புய மந்தரன்
கருணைமு குந்தன ரங்கன்வ ருஞ்சக டறமோதி
- மருதுகு லுங்கம லங்கமு னிந்திடு
வரதன லங்கல்பு னைந்தரு ளுங்குழல்
வடிவனெ டங்கடல் மங்கவெருளும்பிகை தொடு மீளி
- மருகபு ரந்தர லுந்தவ மொன்றிய
பிரமபு ரந்தனி லுங்கு வென்பவர்
மனமதி லும்பரி வொன்றிய மர்ந்தருள் பெருமாளே.
91. தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன - தனதான.

கணைகடல் வயிறு குழம்பி வாய்விட வடதம னியகிரி கம்ப மாய்நட கணபண பரிதக கந்த காளபு	யங்கராஜன்
கயிறென அமரர னந்த கோடியு முறைமுறை யமுதுக டைந்த நாளொரு கதியற வுலகை விழுங்கு மேகவொ	முங்குபோல
வினைமத கரிகளு மெண்டி சாமுக கிரிகளு முருகிட அண்ட கோளகை வெடிபட எவரையும் விஞ்சி மேலிடு	நஞ்சுபோல
விடுகுழை யளவும ளந்து காமுக ருயிர்பலி கவர்வுரு பஞ்சம பாதக வழிவலை மகளிரொ டன்பு கூர்வதொ	ழிந்திடாதோ
முனைபெற வளைய அணைந்த மோகர நிசிசரர் கடகமு றிந்து தூளொழ முகிலென வருவமி ருண்ட தாருகன் அஞ்சமீனம்	
முழுகிய திமிரத ரங்க சாகர முறையிட இமையவர் தங்க னூர்புக முதுகிரி யுருவமு னிந்தசேவக	செம்பொன்மேரு
அணையன கனவித சண்டகோபுர அருணையி லுறையும் ருந்து ணாமுலை அபிநவ வனிதை தருங்கு மாரநெ	கொண்டிருங்குமால்
ட்டவியில் வடிவுக ரந்து போயொரு குறமகள் பிறகுதி ரிந்த காமுக அரியர பிரமபு ரந்த ராதியர்	தம்பிரானே.

பொது

92. * தையதன தானத் - தனதான.

துள்ளுமத வேள்கைக்
தொல்லைநெடு நீலக்

கணையாலே
கடலாலே

மெள்ளவரு சோலைக்	குயிலாலே
மெய்யுருகு மானைத்	தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ்ப் பாடத்	தெளிவோனே
செய்யகும ரேசத்	திறலோனே
வள்ளல்தொழு ஞானக்	கழலோனே
வள்ளிமண வாளப்	பெருமானே.

நிம்பபுரம்

93. தந்ததன தான தந்ததன தான தந்ததன தான — தனதான.	
அஞ்சவித பூத முங்கரண நாலு மந்திபகல் யாதும்	அறியாத
அந்தநடு வாதி யொன்றும்ல தான அந்தவொரு வீடு	பெறுமாறு
மஞ்சதவழ் சார லஞ்சையில் வேடர் மங்கைதனை நாடி	வனமீது
வந்தசர ணார விந்தமது பாட வண்டமிழ்வி னோதம்	அருள்வாயே
குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராம குங்குமப டீர	வதிரேக
கும்பதன மீது சென்றனையு மார்ப குன்றுதடு மாற	இகல்போக
வெஞ்சமர தூர னெஞ்சபக வீர வென்றிவடி வேலை	விடுவோனே
விம்பமதில் துழ நிம்பபுர வாண விண்டலம கீபர்	பெருமானே.

94. தனதன தனத்தத் தனந்த னந்தன
தனன தனத்தத் தனந்த னந்தன
தனன தனத்தத் தனந்த னந்தன - தனந்தான.

முகமுமி னுக்கிப் பெருங்க ருங்கமூல்
முகிலைய விழ்த்துச் செருந்தி சண்பக
முடியறி றைத்துத் ததும்பி வந்தடி

முன்பினாக

முலையை யசைத்துத் திருந்த முன்தரி
கலையை நெகிழ்த்துப் புனைந்து வஞ்சக
முறுவல்வி னைத்துத் துணிந்து தந்தொரு

முன்றிலுடே

மகளிர்வ ரப்பிற் சிறந்த பந்தியின்
மதனனு நிற்கக் கொளுந்து வெண்பிறை
வடவையெ றிக்கத் திரண்டு பண்டனை

வண்டுபாட

மலயநி லத்துப் பிறந்த தென்றலும்
நிலைகுலை யுத்தொட் டுடம்பு புண்செய
மயலைய ளிக்கக் குழைந்து சிந்தைம

யங்கலாமோ

பகலவன் மட்கப் புகுந்து கந்தர
ககனமு கட்டைப் பிளந்து மந்தர
பருவரை யொக்கச் சுழன்று பின்புப

றந்துபோகப்

பணமளி பட்சத் துரங்க முன்றனி
முடுகிந டத்தக் கிழிந்து விந்தெழு
பறவைய ரற்றப் பரபஞ்ச நின்றுப

யந்துவாடக்

குகனென முக்கட் சயம்பு வும்பரிய
மிகஅசு ரர்க்குக் குரம்பை வந்தரு
குரஅமர் குத்திப் பொருங்கொ டும்படை

வென்றவேலே

குழைசைப யொப்பற் றிருந்த சங்கரி
கவுரியெ டுத்துப் பரிந்து கொங்கையில்,
குணவமு துய்க்கத் தெளிந்து கொண்டருள்

தம்பிரானே

திருவருணை

95. தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத் - தனதான.

கயல்விழித் தேனெனைச் செயலொழித் தாயெனக்
கணவகெட் டேனெனப்

பெறுமாது

கருதுபுத் ராளனப் புதல்வரைப் பாளனக்
கதறிடப் பாடையிற்

றலமீதே

பயில்குலத் தாரழப் படையநட் பார்ழப்
பறைகள்கொட் டாவரச்

சமனாரும்

பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமப் போதெனைப்
பரிகரித் தாவியைத்

தரவேணும்

அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதரத் தோகையுற்
றருணையிற் கோபுரத்

துறைவோனே

அமரரத் தாசிறுக் குமரிமுத் தாசிவத்
தரியசொற் பாவலர்க்

கெளரியோனே

புயலினைப் பாறுபொற் சயிலமொய்ச் சாரலிற்
புனமறப் பாவையைப்

புணர்வோனே

பொடிபடப் பூதரத் தொடுகடற் தூரனைப்
பொருமுழுச் சேவகப்

பெருமானே.

பொது

96. தானதன தானத்த தான்தன தானத்த
தானதன தானத்த - தனதான.

ஆலுமயில் போலுற்ற தோகையர்க ளேமெத்த
ஆரவட மேலிட்ட

முலைமீதே

ஆனதுகி லேயிட்டு வீதிதனி லேநிற்க ஆமவரை யேசற்று	முரையாதே
வேலுமழ கார்கொற்ற நீலமயில் மேலுற்று வீறுமுன தார்பத்ம	முகமாரும்
மேவியிரு பாகத்தும் வாழுமனை மார்தக்க மேதகவு நானித்த	முரையேனோ
நாலுமுக வேதற்கு மாலிலையில் மாலுக்கு நாடவரி யார்பெற்ற	ஒருபாலா
நாணமுடை யாள்வெற்றி வேடர்குல மீதொக்க நாடுசூயில் பார்மிக்க	எழில்மாதா
வேலைவிழி வேடச்சி யார்கணவ னேமெத்த வேழமுக வோனுக்கும்	இளையோனே
வீரமுட னேயுற்ற துரனணி மார்பத்து வேலைமிக வேவிட்ட	பெருமானே.

திருவண்ணாமலை

97. தானதன தானத் தானதன தானத் தானதன தானத் - தந்ததானா.	
ஆலவிழி நீலத் தாலதர பாணத் தாலளக பாரக்	கொண்டலாலே
ஆரநகை யால்விற் போர்நுதலி னால்வித் தாரநடை யால்நற்	கொங்கையாலே
சாலமய லாகிக் காலதிரி சூலத் தாலிறுகு பாசத்	துன்பமூழ்கித்
தாழ்விலுயர் வீழ்பட் ழீழ்வினை விடாமற் சாவதன்மு னேவர்	கொண்டிடாயோ

சோலைதரு கானிற் கோலமற மானைத் தோளிலுற வாகக்	கொண்டவாழ்வே
சோதிமுரு காநித் தாபழைய ஞானச் சோணகிரி வீதிக்	கந்தவேளே
பாலக கலாபக் கோமளம் யூரப் பரகவுமை பாகத்	தன்குமாரா
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப் பாடுமவர் தோழத்	தம்பிரானே.

பொது

98. தானந் தனதன தானந் தனதன தானந் தனதன - தனதான.	
தீயும் பவனமும் நீருந் தரணியும் வானுஞ் செறிதரு	பசுபாசத்
தேகந் தனநிலை யேயென் றிருவினை தீருந் திறல்வினை	அறியாதே
ஓயும் படியுறு ஞாறும் பதின்னறழ் னாறும் பதின்ரு	பதிநூறும்
ஓடுஞ் சிறுவுயிர் மீளும் படிநல யோகம் புரிவது	கிடையாதோ
வேயுங் கணியும்வி ளாவும் படுபுன மேவுஞ் சிறுமிதன்	மணவாளா
மினம் படுகட லேழுந் தழல்பட வேதங் கதறிய	ஒருநாளா
வாயுங் குலகிரி யாலுந் தளைபட மாகந் தரமதில்	மறைதூரன்

மார்புந் துணையுறு தோளுந் துணிபட
வாள்கொண் டமர்செய்த

பெருமானே.

பொது

99. தனன தாத்தன தனன தாத்தன
தனன தாத்தன - தந்த்தான.

பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பக
லிரவு போய்ப்புகழ்

கின்றவேதப்

பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பெரு
வெளிய தாய்ப்புதை

வின்றிஈறில்

கதியதாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு
கமுத மாய்ப்புலன்

ஐந்துமாயக்

கரண மாய்த்தெனை மரண மாற்றிய
கருணை வார்த்தையி

ருந்தவாறென்

உததி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழ
உலகு போற்றிட

வெங்கலாப

ஒருப ராக்ரம துரக மோட்டிய
உரவ கோக்கிரி

நண்பவானோர்

முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை
முலைகள் தேக்கிட

உண்டவாழ்வே

முளரி பாற்கடல் சயில மேற்பயில்
முதிய மூர்த்திகள்

தம்பிரானே.

திருப்பரங்குன்றம்

100. தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந் - தனதான.

தடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்
டமிழக்குத் தஞ்சமென்

றுலகோரைத்

தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந் தளர்ச்சிப் பம்பரந்	தனையூசற்
கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங் கலத்தைப் பஞ்சகூந்	தீரியவாழ்வைக்
கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங் கழற்குத் தொண்டுகொண்	டருள்வாயே
படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன் புரக்கக் கஞ்சமண்	பணியாகப்
பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம் பரத்தைக் கொண்டிடுந்	தனிவேலா
குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றங்குமங் குலத்திற் கங்கைதன்	சிறியோனே
குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங் குவித்துக் கும்பிடும்	பெருமானே.

திருஅருணை

101. தன்னதன தானதத்த தன்னதன தானதத்த
தன்னதன தானதத்த - தனதான.

முழுகிவட வாழுகத்தி னெழுகனலி லேபிறக்கு முழுமதிநி லாவினுக்கும்	வசையாலும்
மொழியுமட மாதருக்கு மினியதனி லேயிசைக்கு முதியமத ராஜனுக்கும்	அழியாதே
புழுகுகிழ் நீப்மத்தி லழகியரு ராநிறைத்த புதுமையினி லாறிரட்டி	புயமீதே
புணரும்வகை தானினைத்த துணரும்வகை நீலசித்ர பொருமயிலி லேறி நித்தம்	வரவேணும்

எழுமகர் வாவிசுற்று பொழிலருனை மாநகர்க்கு லெழுதரிய கோபுரத்திள்	உறைவோனே
இடைதுவள வேடுவச்சி படமசைய வேகனத்த இளமுலைவி டாதிசித்ர	மணிமார்பா
செழுமகுட நாகமொய்த்த ஒழுகுபுனல் பேணிவைத்த சிவனைமுத லோதுவித்த	குருநாதா
திசைமுகன்மு ராரிமற்று மரியபல தேவருற்ற சிறையடைய மீளவிட்ட	பெருமானே.

உத்தரமேரூர்

102. தானதத் தனதான தானதத் தனதான தானதத் தனதான - தனதான.	
நீள்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி நேசமுற் றடியேனு	நெறிகேடாய்
நேமியிற் பொருள்தேடி யோடியெய்த் துளம்வாடி நீதியிற் சிவவாழ்வை	நினையாதே
பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத் தொருகோடி பாடலுற் றிடவேசெய்	திருமோச
பாவியெப் படிவாழ்வ னேயர்கட் குளதான பார்வைசற் றருளோடு	பணியாயோ
ஆழியிற் றுயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமாவு மாகமப் பொருளோரும்	அனைவோரும்
ஆனைமத் தகவோனும் ஞானமுற் றியல்வோரு மாயிரத் திருநூறு	மறையோரும்
வாழுமுத் தரமேரூர் மேவியற் புதமாக வரகுசித் திரதோகை	மயிலேறி
மாறெனப் பொருதர னீரெழப் பொரும்வேல மான்மகட் குளனான	பெருமானே.

திருவேரகம்

103. தனதனன தானதத்த தனதனன தானதத்த
தனதனன தானதத்த - தனதான.

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைதி யானம் வைக்க

அறியாத

சடகசட மூடமட்டி பலவினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யாலம் யக்கம்

உறுவேனோ

கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற

குமரோனே

கடகபுய மீதிரத்த மணியணிபொன் மாலைகெச்சை
கமழுமண மார்க டம்பம்

அணிவோனே

தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்கிய
சகலசெல்வ யோகமிக்க

பெருவாழ்வு

தகைமைசிவ ஞானமுக்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தவிபுரிய வேணும் நெய்த்த

வடிவேலா

அருணதள பாதபத்ம மனுதினமு மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த

மயில்வீரா

அதிசமய நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
அழகுதிரு வேரகத்தின்

முருகோனே.

கதிர்காமம்

104. தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா - தனதான.

சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா யெதிர்த்தே

வருதரைச்

சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்ந்தா யுடற்றான்

இருகூறாச்

சிரித்தோ றுரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய் செகுத்தாய் பலத்தார்	விருதாகச்
சிறைச்சே வல்பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய் திருத்தா மரைத்தாள்	அருள்வாயே
புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார் பொரத்தா னெதிர்த்தே	வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தார் ளரித்தார் பொரித்தார் நுதற்பார்	வையிலேபின்
சுரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார் கருத்தார் மருத்தார்	மதனாரைக்
கரிக்கோ லமிட்டார் கணுக்கா னமுத்தே கதிர்கா மமுற்றார்	பெருமானே.

திருப்புவியூர்

105. தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன - தனதான

மருவு கடலுமுகி லனைய குழல்மதி
வதன நுதல்சிலை பிறைய தெனும்வீழி
மச்சப் பொற்கணை முக்குப் பொற்குமி
மொப்பக் கத்தரி யொத்திட் டச்செவி

குமுத மலரித முமுத மொழிநிறை
தரளமெனுநகை மிடறு கமுகென
வைத்துப் பொற்புய பச்சைத் தட்டையொ
டொப்பிட் டுக்கம லக்கைப் பொறுகிர்

அணைய விரலொடு கிளிகள் முகநக
மெனவு மிகலிய குவடு மிணையென
வட்டத் துத்திமு கிழப்பச் சக்கரம்
வைத்துப் பொற்குட மொத்தித் ஓத்திகழ் முலைமேவும்

வடமு நிரைநிரை தரள பவளமொ
டசைய பழுமர இலைவ யிறுமயி
ரற்பத் துக்கிணைபொற்புத் தொப்புளும்
அப்புட் குட்சுழி யொத்துப் பொற்கொடி

மதன னுருதுடி யிடையு மினலெனும்
அரிய கடிதட மமிர்த கழைரச
மட்டுப் பொற்கம லத்திற் சக்கிரி
துத்திப் பைக்கொரு மித்துப் பட்டுடை

மருவு துடையிணை கதலி பரடுகொள்
கணையு முழுவென கமட மெழுதிய
வட்டப்புத்தக மொத்துப் பொற்சர
ணத்திற் பின்புற மெத்துத்தத்தைகள் மயில்போலத்

தெருவில் முலைவிலை யுரைசெய் தவரவர்
மயில்கொ டணைவர அருள்செய் தொழில்கெய்து
தெட்டிப் பற்பல சொக்கிட் ஓப்பொருள்
பற்றிக் கட்டில ணைக்கொப் பிப்புணர்

திலத மழிபட விழிகள் சுழலிட
மலர்க ளிணைகுழ லிடையொள் துகில்பட
தித்தித் துப்பிதழ் வைத்துக் கைக்கொடு
கட்டிக் குத்துமு லைக்குட் கைப்பட

திரையி லமுதென கழையில் ரசமென
பலவின் சுளையென வருக வுயர்மயல்
சிக்குப் பட்டுடல் கெட்டுச் சித்தமும்
வெட்கித் துக்கமு முற்றுக் கொக்கென நரைமேவிச்

செவியொ டொளிர்விழி மறைய மலசல
மொழுக பவவுரை குழற தடிகொடு

தெத்திப் பித்தமு முற்றித் தற்செய
லற்றுச் சித்தியெனத்துக் கப்பட

சிலர்கள் முதுவுடல் இனவு பொழுதினி
லுவரி நிறமுடை நமது முயிர்கொளச்
செப்பற் றுப்பிண மொப்பித் துப்பெய
ரிட்டுப் பொற்பறை கொட்டச் செப்பிடு

சென்ன மிதுவென அழுது முகமிசை
அறைய அணைபவ ரென ஈடலையில்
சிறறிக் குக்கிறை யிட்டிட் டிப்படி
நித்தத் துக்கமெ டுத்திட் டுச்சட

முழல்வேனோ

குருவி னுருவென அருள்செய் துறையினில்
குதிரை கொளவரு நிறைத் வசுதலை
கொற்றப் பொற்பதம் வைத்திட் டற்புத
மெற்றிப் பொற்பொரு ளிட்டுக் கைக்கொளு

முதல்வ ரிளகலை மதிய மடை சடை
அருணை வுழைமழு மருவு திருபுயர்
கொட்டத் துப்புரர் கெட்டுப் பொட்டெழ
விடத் திகுண்ண நக்கர்க் கற்புத

குமர னெனவிரு தொலையு முரசொடு
வளையு மெழுகட லதிர முழுவொடு
கொட்டத் தாட்டரை வெட்டித் தடகட
லொப்பத் திக்கும டுத்துத் தத்திட

அமர்மேவிக்

குருகு கொடிசிலை குடைகள் மிடைபட
மலைகள் பொடிபட வடுக ளுதிரிட
கொத்திச் சக்கரி பற்றப் பொற்பரி
எட்டுத் திக்குமெ டுத்திட் டுக்குரல்

குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர எனவோ தமரர்கள்

கொட்டப் புட்பமி றைத்துப் பொற்சர
ணத்திற் கைச்சிரம் வைத்துக் கும்பிட

குலவு நரிசிறை கழுகு கொடிபல்

கருட னடமிட் குருதி பருகிட

கொற்றப் பத்திர மிட்டுப் பொற்கக
னத்தைச் சித்தமி ரட்சித் துக்கொளு

மயில்வீரா

சிறமொ டிரணிய னுடல்கி றியவொரு

பொழுதி னுகிர்கொடு அரியெ னடமிடு

சிற்பத் திப்பதம் வைத்துச் சக்கர

வர்த்திக் குச்சிறை யிட்டுச் சுக்கிர

னரிய விழிகெட இருப தமுமுல

கடைய நெடியவர் திருவு மழகியர்

தெற்குத் திக்கில ரக்கற் குச்சின

முற்றுப் பொற்சர தற்குப் புத்திரன்

செயமு மன்வலி சிலிகை கொடுகர

மிருப துடைகிரி சிரமோர் பதுமவிழ

திக்கெட் டைக்கக னர்த்தக் குக்கொடு

பச்சைப் பொற்புய லுக்குச் சித்திர

மருகோனே

திலத மதிமுக வழகி மரகத

வடிவி பரிபுர நடனி மலர்பதம்

சித்தர்க் குக்குறி வைத்திட டுத்தன

முத்துப் பொற்கிரி யொத்துச் சித்திர

சிவங்கொள் திருசர சுவதி வெருவித

சொருபிழுதுவிய கிழவி யியல்கொடு

செட்டிக் குச்சக முற்றுத் தத்துவ

சித்திற் சிற்பதம் வைத்துக் கற்புறு

திரையி லமுதென மொழிசெய் கவுரியி

னரிய மகனென புகழ்பு லிநகரில்

செப்புப் பொற்றென முற்றுப் பொற்றொ

தத்தைக் குப்புள கித்திட டொப்பிய

பெருமாளே.

பொது

106. தத்தனனா தான தத்தனனா தான
தத்தனனா தான - தனதான.

சுட்டதுபோ லாசை விட்டுலகா சார
துக்கமிலா ஞான

சுகமேவிச்

சொற்கரணா தீத நிற்குணமு டாடு
சுத்தநிரா தார

வெளிகான

மொட்டலர்வா ரீச சக்ரசடா தார
முட்டவுமீ தேறி

மதிமீதாய்

முப்பதுமா றாறு முப்பதும்வே றான
முத்திரைமா மோன

மடைவேனோ

எட்டவொணா வேத னத்தொடு கோ கோவெ
னர்பிரமா ஓட

வரைசாய

ஏற்றியஏ ழாழி வற்றிடமா றாய்
எத்தனையோ கோடி

அசுரேசர்

பட்டொருதூர் மாள விக்ரமவே லேவு
பத்திருதோல் வீர

தினைகாவல்

பத்தினிதோள் தோயு முத்தமமா றாது
பத்திசெய்வா னாடர்

பெருமானே.

திருக்குறட்டி

107. தானதன தத்ததான தானதன தத்ததான
தானதன தத்ததான - தனதான.

நீரிழிவு குட்டமீளை வாதமொடு பித்தமுனை
நீள்குளிர்வெ துப்புவேறு

முளநோய்கள்

நேருறுபு முக்கள் கூடு நான்முக னெடுத்தவீடு
நீடியவி ரித்தமுனை

தசைதோல்சீ

பாரியந வத்துவார நாறுமும லத்திநாறு பாய்பிணியி யற்றுபாவை	நரிநாய்பேய்
பாறொடுக முக்கள் கூகை தாமிவைபு சிப்பதான பாழுடலெ ஓத்துவீணில்	உழல்வேனோ
நாரணிய றத்தினாரி ஆறுசம யத்திபூத நாயகரி டத்துகாமி	மகமாயி
நாடக நடத்தி கோல நீலவரு ணத்திவேத நாயகியு மைச்சிநீலி	திரிதூலி
வாரணிமு லைச்சிஞான பூரணிக லைச்சிநாக வாணுத லளித்தவீர.	மயிலோனே
மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம ணத்தசோலை வாகுளகு றட்டி மேவு	பெருமானே.

பொது

108. தனதன தானத் தானன தனதன தானத் தானன தனதன தானத் தானன - தனதான.	
முருகம யூரச் சேவக சரவண ஏனற் பூதரி முகுளப டீரக் கோமள	முலைமீதே
முழுகிய காதற் காமுக பதிபசு பாசத் தீர்வினை முதியவு ராரிக் கோதிய	குருவேளன்
றுருகியு மாடிப் பாடியு மிருகழல் நாடிச் சூடியு முணர்வினோ டீடிக் கூடியும்	வழிபாடுற்
றுலகின ராசைப் பாடற நிலைபெறு ஞானத் தாலினி உனதடி யாரைச் சேர்வதும்	ஒருநாளே
மருகனெ னாமற் தீழ்கொலை கருதிய காமப் பாதகன் வரவிடு மாயப் பேய்முலை	பருகாமல்

வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி ளாவிற் காய்கனி
 மதுகையில் வீழச் சாடிய சதமாபுள்
 பொருந்நிரு கோரப் பாரிய மருநிடைபோய்ப் போதொரு
 சகடுதை யாமற் போர்செய்து வினையாடிப்
 பொதுவியர் சேரிக் கேவளர் புயல்மரு காவஜ் ராயுத
 புரமதில் மாபுத் தேளிர்கள் பெருமானே.

திருவாலங்காடு

109. தனதன தானந் தாத்த
 தனதன தானந் தாத்த
 தனதன தானந் தாத்த - தனதான.

வடிவது நீலங்காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
 வரவிடு தூதன் கோட்டி விடுபாசம்
 மகனொடு மாமன் பாட்டி முதலுற வோருங் கேட்டு
 மதிகெட மாயந்தீட்டி யுயிர்போமுன்
 படிமிசை தாளுங்காட்டி யுடலறு நோய்ப்பண் டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்துன் அடியேனைப்
 பரிவொடு நாளுங் காத்து விரிதமி ழாலங் கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் றாட்கொண் டருள்வாயே
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆளங்காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புதல்வோனே
 முருகவிழ் தாருஞ்சூட்டி யொருதனி வேழங்கூட்டி
 முதல்மற மானில் சேர்க்கை மயல் கூர்வாய்
 இடியென வேகங்காட்டி நெடிதருதுலந்தீட்டி
 யெதிர்பொரு தூரன் தாக்க வரவேகி
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன் றாக்கி
 யிமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே.

திருப்பழநிமலை

110. தனை தனை தனை தனை
தனை தனை - தனதான்.

தமரு மமரு மனையு மினிய
தனமு மரசும்

அயலாகத்

தறுகண் மறலி முறுகு கயிறு
தலையை வளைய

எறியாதே

கமல விமல மரக தமணி
கனக மருவும்

இருபாதம்

கருத அருளி யெனது தனிமை
கழிய அறிவு

தரவேணும்

குமர சமர முருக பரம
குலவு பழநி

மலையோனே

கொடிய பகடு முடிய முடுகு
குறவர் சிறுமி

மணவாளா .

அமர ரிடரும் அவுண ருடலும்
அழிய அமர்செய்

தருள்வோனே

அறமு நிறமும் அயிலு மயிலும்
அழகு முடைய

பெருமாளே.

திருக்குறாவடி

111. தனத்த தானன தனதன - தனதான

மருக்கு லாவிய மலரணை
வளர்த்த தாய்தமர் வசையது

கொதியாதே
மொழியாதே

கருக்கு லாவிய அயலவர்
கடப்ப மாலையை யினிவர

பழியாதே
விடவேணும்

தருக்கு லாவிய கொடியிடை
சமர்த்த னேமணி மரகத

மணவாளர்
மயில்வீரா

திருக்கு றாவடி நிழல்தனில்
திருக்கை வேல்வடி அழகிய

உறைவோனே
பெருமானே.

பொது

112. தனதன தந்ததத்த தனதன தந்ததத்த
தனதன தந்ததத்த - தனதான.

மொழியறி றற்கறுத்து மகரவி னங்கலக்கி
முடியவ னைந்தரற்று

கடலாலும்

முதிர்வி டம்பரப்பி வடவைமு கந்தழற்குள்
முழுகியெ முந்திருக்கு

நிலவாலும்

மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
மாதர் சீயென வாலர் சீயென

கனவுதனி லிரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
காடு வாவென வீடுபோவென

வலதழிய விரகழிய உரைகுழறி விழிசொருகி
வாயுமேலிட ஆவிபோகுநாள்
மனிதர்கள் பலபேச

இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
ஏழை மாதரால் மோதி மேல்விழ

எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
ஈமோ லோவென வாயை ஆவென

இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமலையொடு தவிலறைய
ஈம தேசமே பேய்கள் தழுவதாய்
எரிதனி லிடும் வாழ்வே

இணையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
ஏசிடார்களோ பாசநாசனே

இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏகபோகமாய் நீயு நானுமாய்

இறும்வகை பரமசுக மதனையரு னிடைமருதில்
ஏக நாயகா லோக நாயகா
இமையவர் பெருமானே.

திருக்கரபுரம் (விரிஞ்சிபுரம்)

113. தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் - தனதான.

ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத்தையினில்வைத்
தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுழலவிட்
டொருவரைப் பரபரப் பொடுதெரு திரியவிட்

- டதனாலே

ஒருவருக் கொருவர்சக் களமையிற் சருவவிட்
டுருவுபத் திரமெடுத் தரையின்மற் புரியவிட்
டுயிர்பிழைப் பதுகருத் தளவிடுச் சித்மெனச்

- செய்யுமானார்

தருமயற் ப்ரமைதனிற் றவநெறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையில் றவமுமற் றெனதுகைத்
தனமவத் தினிவிறைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத்

- திரிவேனைச்

சகலதுக் கமுமறச் சகலசற் குணம்வரத்
தரணியர் புகழ்பெறத் தகைமைபெற்றுனதுபொற்
சரணமெப் பொழுதுநற் பொடுநினைந் திடஅருள்

- தருவாயே

குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச் சிறையில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
கொடியதுர்க் குண அவத் தரைமுதற் றுரிசறுத்

- திடும்வேலா

குயில்மொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சிலைநுதற்
கசிமுகத் திளநகைக் கனகுழற் றனகிரிக்
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குறமகட் டிருவினைப்

— புணர்வோனே

கருதுசட் சமயிகட் கமைவுறக் கிரீயுடைப்
பறிதலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட் டுடலுயிர்க் கழிவினுச் சியினில்வைத்

— திடுவோனே

கமுகினிற் குலையறக் கதலியிற் கனியுக்க்
கழையின்முத் தமுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவயற் றிகழ்திருக் கரபுரத் தறுமுகப்

— பெருமானே.

விநாயகமலை

114. தனதன தானா தனாதன தனதன தானா தனாதன
தனதன தானா தனாதன — தனதான.

சரவண சாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம
சததள பாதா நமோநம

அபிராம

தருணக தீரா நமோநம நிருபமல் வீரா நமோநம
சமதளவூரா நமோநம

சுகதீசா

பரமசொ ரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம
பரிமள நீபா நமோநம

உமைகாளி

பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம
பவுருஷ சீலா நமோநம

அருள்தாராய்

இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளே றவானவ
ரெவர்களு மீடேற வேழ்கடல் முறையோவென்

றிடர்பட மாமேருபூதர மிடிபட வேதா நிசாசர
ரிகல்கெட மாவேக நீடயில்

விடுவோனே

மரகத வாகா ரவாயனு மிரணிய வாகா ரவேதனும்

வசுவெனு மாகா ரவீசனு

மடிபேண

மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர

வனசர ராதார மாகிய

பெருமானே.

திருத்தணிகை

115. தனதன தானனந் தனன தானனந்

தனன தானனந் - தனதான.

பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்

பருவியாகவிகொண்

டுடல்பேணிப்

பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்

பலபு ராணமுஞ்

சிலவோதி

அகல நீலமென் றளவு கூறும்

பொருளி லேயமைந்

தடைவோரை

அசடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்

தறிவி லேனழிந்

திடலாமோ

சகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்

சருகி லாதசெங்

கழுநீருந்

தளவு நீபமும் பணையு மாற்பதென்

தணிகை மேவுசெங்

கதிர்வேலா

சிகர பூதரந் தகர நான்முகன்

சிறுகு வாசவன்

சிறைமீளத்

திமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்

சிதற வேல்விடும்

பெருமானே

116. தத்ததத்த தத்ததத்த தத்ததத்த தத்ததத்த
தத்ததத்த தத்ததத்த - தனதான:

பொற்பதத்தி னைத்துதித்து

நற்பதத்தி லுற்றபத்தர்

பொற்புரைத்து நெக்குருக்க

வழியாதே

புத்தகப்பி தற்றைவிட்டு

வித்தகத்து னைத்துதித்த

புத்தியுட்க லக்கமுற்று

நினைவாலே

முற்படத்த வத்துதித்த

பிற்படைத்த குற்றமுற்று

முற்பவத்தி லுற்பவித்து

முழலாதே

முட்டவிக்க டைப்பிறப்பி

னுட்கிடப்ப பைத்தலர்த்து

முத்திசெற்றே னக்களிப்ப

தொருநாளே

வெற்பளித்த தற்பரைக்கி

டப்புறத்த எரித்தவித்த

கத்தாபெற்ற கொற்றமுற்ற

மயில்வீரா

வித்தைகற்று முத்தமிழ்சொ

லைத்தரித்த வித்தரிக்கு

மெய்த்திருத்த ணிப்பொருப்பி

லுறைவோனே

கற்பகப்பு னக்குறத்தி

கச்சடர்த்த சித்ரமுற்ற

கற்புரத்தி ருத்தனத்தி

லணைவோனே

கைத்தரக்கர் கொத்தறுத்து

வச்சரகர்த்த னுக்களித்த

கைத்தொழுத்த நித்துவிட்ட

பெருமானே.

117. தனதனனாதந் தனதனனாதந்
தனதனனாதந் - தனதான.

கனமடவார்தஞ் சிலையதனாலுங்
கனவினையாலுங்

கரைமேலே

கருதியகாயம் பெருகியதோயங்
கருதிலையானுஞ்

சிலையாலுங்

கொலைதருகாமன் பலகணையாலுங்
கொடியிடையார்நின்

றலையாதே

குறகணிநீடும் அரவணிநீடும்
குளிர்பதந்தந்

தருள்வாயே

சிலை மகணாயன் கலைமகணாயன்
திருமகணாயன்

தொழும்வேலா

தினைவன மாளுங் கனவளமானுஞ்
செரிவுடன்மேவுந்

திருமார்பா

தலைமலைமீ தின் புலவருலாவுந்
தணிகையில் வாழ்செங்

கழுநீரே

தனியவர்கூறுந் தனிகெடநாளுந்
தனிமயிலேறும்

பெருமானே.

118. தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன - தனதான.

வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குதைவ னைத்துமதன்
விட்டகணை பட்ட

விசையாலே

வெட்டவெளி யிற்குமுறி இட்டபனை யில்கனல்வி
ரித்தொளி பரப்பு

மதியாலே

பற்றிவகை கற்றபல தத்தையார்த மக்குமிசை
பட்டதிகிரிக்கு

மழியாதே

பத்தியையெனக்கருளி முத்தியை யளித்துவளர்

பச்சைமயி லுற்று

வரவேணும்

நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்நி

னைக்குமன மொத்த

கழல்வீரா

நெய்க்கமல மொக்குமுகை மெய்க்குறவி யிச்சையுற

நித்தமிறு கத்த

முவுமார்பா

எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றிய திருத்தணியி

லெப்பொழுது நிற்கு

முருகோனே

எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுர

ரிட்டசிறை விட்ட

பெருமானே.

119. தனத்தனத் தனத்தனத்

தனத்தனத் தனத்தனத்

தனத்தனத் தனத்தனத் - தனதான.

அருக்கிமெத் தெனைச்சிரித் துருக்கியிட னுளக்கருத்

தத்தறக் கறுத்தகட்

பயிலாலே

அழைத்தகப் படுத்திலுட் டறப்பொருட் பறிப்பவர்க்

கடுத்தபத் தமுற்றுவித்

தகர்போலத்

தரிக்குபுத் தரிக்குமிக் கதத்துவப் ப்ரசித்தியெத்

தலத்துமற் றிலைப்பிறர்க்

கெனஞாயம்

சமைத்துயைத் திமைப்பினிற் சடக்கெனப் படுத்தெழச்

சறுக்குமிப் பிறப்புமுற்

றிடலாமோ

பொருப்படைத் திரைக்கடற் பரப்பக்கர் பட்டபொற்

பொருப்பெனக் குவித்ததிற்

பலபேய்கள்

பொசிப்பெனைக் குதித்திடப் படைத்ததற் பகப்புரிக்

குரக்கம்வைத்த பொற்ப்ரபைக்

கதிர்வேலா

திருத்தமுத் தமிழ்க்கவிக் கொருத்தமைச் சிறுக்கியைத்

தினப்புனக் கிரித்தலத்

திடைதோயுந்

திறத்தகுக் கிடக்கொடிச் செகுக்கவுற் பலச்சுனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப்

பெருமானே.

120. தனனதான தானான தனனதான
தனனதான தானான - தனதான.

உடலினூடும் போமீளும் முயிரினூடு மாயாத
உணர்வினூடு வானூடு

முதுதீயு

டிலவையூடு நீருடு புலியனூடு வாதாடு
மொருவரோடு மேவாத

தனிஞானச்

சுடரினூடு நால்வேத டுடியினூடு மூடாடு
துரியவாகு லாதீத

சிவரூபம்

தொலைவிலாத பேராசை துரிசறாத வோர்பேதை
தொடுமுபாய மேதோசொ

லருள்வாயே

மடலறாத வாரீச அடிவிசாடி மாறான
வரிவரால்கு வால்சாய

அமராடி

மதகுதாவி மீதோடி புழவரா லடந்தோடி
மடையைமோதி யாறுாடு

தடமாகக்

கடல்புகாம கரமீனை முடுகிவாளை தான்மேவு
கமலவாவி மேல்வீழ

மலர்வாவி

கடவுள்நீல மாறாத வணிகைகாவ லாவீழ
கருணைமேரு வேதேவர்.

பெருமானே.

121. தானதத்தன தத்தன தத்தன
தானதத்தன தத்தன தத்தன
தானதத்தன தத்தன தத்தன - தனதான.

ஓலையிட்டகு மைச்சிகள் சித்திர
ரூபமொத்தமு கத்திக விற்கண்ண
யோகுணைத்தவி ழிச்சிகள் சர்க்கரை

யமுதோடே

யூறலொத்தமொழிச்சிகள் புட்கர

லோடுவைத்துமி ழற்றுமி டற்றிகள்

ஓசைபெற்ற துதிக்கொ ள்ரிடைச்சிகள்

மணம் வீசும்

மாலையிட்ட கழுத்திகள் முத்தனி

வாரமுத்துத னத்திகள் குத்திர

மால்வினைக்கும் னத்தை யழித்திடு

மடமாதர்

மார்பசைத்து வெருட்டு யிருட்டறை

வாவெனப்பொருள் பற்றி மயக்கிடு

மாதருக்குவ ருத்தமி ருப்பது

தணியாதோ

வேலைவற்றிட நற்கணை தொட்டலை

மீதடைத்துத னிப்படை விட்டுற

வீறரக்கன்மு டித்தலை பத்தையு

மலைபோலே

வேரறுத்துநி லத்தில்வி ழச்செய்து

வேதலட்சுமி யைச்சிறை விட்டருள்

வீரவச்சத னுக்குந லற்புத

மருகோனோ

நீலவிட்களி நிர்க்குணி நித்தில

வாரிமுத்துந கைக்கொடு சித்திர

நீதரத்தின மிட்டவ றக்கினி

புதல்வோனே

நீரையிட்டுநி னைப்பவர் புத்தியில்

நேயமுற்றளி வைத்தருள் சற்குரு

நீர்வளைத்த திருத்தணி வெல்புறை

பெருமானே

122. தனதனன தனதந்த தனதனன தனதந்த

தனதனன தனதந்த - தனதான

முலைபுளக வெழுவங்கை மருவுமறி வளைகொஞ்ச

முகிலளக மகில்பொங்க

வமுதான

மொழிபதற வருமந்த விழிகுவிய மதுகொண்ட

முகம்வியர்வு வரமன்ற

லணையூடே

கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்று
படவுருகி யிதயங்கள் பரியமேகூர்

கலவிகரை யழுமின்ப வலையில்லை படுகின்ற
கவலைகெட நினதன்பு பெறுவேனோ

அலைசெறியு மெழில்சண்ட வுத்திவயி றழல்மண்ட
வதிரவெடி படவெண்ட மிமையோர்கள்

அபயமென நடுகின்ற அசுரர்படை அடியுண்டு
வவர்கள்முனை கெடநின்று பொருமவேலா

தலையினதி மதிதும்பை யிளவறுகு கமழ்கொன்றை
சடைமுடியி லணிகின்ற பெருமானார்

தருகுமர விடவைந்து கதலையரவு தொழுகின்ற
தணிகைமலை யுறைகின்ற பெருமாளே.

123. தனதத்த தத்தன தனதன தனதன
தனதத்த தத்தன தனதன தனதன
தனதத்த தத்தன தனதன தனதன - தனதான.

செனித்த தெத்தனை சிறுமண லளவுடல்
செறித்த தெத்தனை கடலென வுயிர்செய்த
செதித்த லெத்தனை திரையக லெனபல வழுபோத

செமித்த தெத்தனை மலைசுனை யுடல்கிடை
செறித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
செடித்தி லெத்தனை நமனுயிர் கொடுபொன தனவோ தான்

மனத்தி லெத்தனை யிதுகப டுகள்குரு
கொடுத்த தெத்தனை ம்ருகமத மெனபல
வகைத்த தெத்தனை ம்ருகமத விதிரக மொழியாமல்

வகுத்த தெத்தனை மசடனை யுலையனை
மடைக்கு லத்தனை மதியதி ரவிகனை
மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மிணையடி தருவாயே

றனத்த தத்தன தனதன தனதன
திமித்தி தித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
தகுக்கு குக்கு குக்கு குக்கு குக்கு

தகுநீதோ

தரித்த ரித்தரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி
தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு
தமித்த மத்தள தமருக விருதொலி

கடல்போலச்

சினத்த மர்க்கள செருதிகி திருகிய
திழைத்தி டக்கரி யசுரர்கள் பரிசிலை
தெரித்தி டக்கழு நரிதிள நிணமிசை

பொருமவேலா

செழித்த வுத்தமர் சிவசிவ வெனசர
மொருத்த வற்புத மலர்கொடு பரவிய
திருத்த ணிப்பதி குறமகள் மருவிய

பெருமானே.

124. தனதனத்தன தனதனத்தன
தனதனத்தன - தனதான.

மலைமுலைச்சியர் கயல்விழிச்சியர்
மதிமுகத்தியர்

அழகான

மயில்நடச்சியர் குயில்மொழிச்சியர்
மனதுருக்கிய

வணைமீதே

கலைநெகிழ்த்தியே உறவணைத்திடு
கலவியிற்றுவள்

பிணிதீரக்

கசடனைக்குண அசடனைப்புகல்
கதியில்வைப்பது

மொருநாளே

குலகிரிக்குல முருவவிட்டமர்
குலவுசித்திர

முனைவேலா

குறவர்பெற்றிடு சிறுமியைப்புணர்
குமரசற்குண

மயில்வீரா

தலமதிற்புக லமரருற்றிடர்

தனையகற்றிய

அருளாளா

தருநிரைத்தெழு பொழில்மிகுத்திட

தனிமலைக்குயர்

பெருமானே

125. தனதன தானன தனதன தனதன
தனன தானன தனதன தனதன
தனன தானன தனதன தனதன - தந்ததான.

கிரியி னேர்வளர் முலைமிசை துகிலிடு

கபட நாடக முயல்பல ரசடிகள்

கெடுதி யாயளர்ந் தறிடமிடை யுடலினர்

விரகாலே

கிளர வேநகை யணைமிசை தழுவிகள்

அமுத நாரிய லளிதமென் வசனிகழ்

கிடையின் மேன்மன முருகிடு படிநுகள்

பொருளாலே

பரவி லாமயல் கொடுசமர் புரிபவர்

அதிக மாயொரு பொருள்தரு பவரொடு

பழைய பேரென விதமுற வணைபவர்

விழியாலே

பகழி போல்விடு கணைகவர் திருடிகள்

தமையொ ணாவகை யுறுகதி பெரும்வகை

பகர மாயின் மிசைவர விணைவது

மொருநாளே

அரிய ராதிபர் மலரய னிமையவர்

நிலைபெ றாதிடர் படவுடன் முழுகிய

வசுரர் தாமிற வயில்விடு மறுமுக

வினையோனே

அரிய கானக முறைகுற மகளது

கணவ னாகிய வறிவுன விதரண

வமரர் நாயக சரவண பவதிற்

லுடையோனே

தரும நீதியர் சதுர்வித மறையுளர்

தவறு றாநிலை பெறுதவ முடையவர்

தளர்விலாமன முடையவ ரறிவினர்

பரராசர்

சகல லோகமு முடையவர் நினைபவர்
பரவு தாமரை மலரடி யினிதுறு
தணிகை மாமலை மணமுடி யழகிய
பெருமானே.

126. தனதத் தந்தனத் தனதத் தந்ததனத்
தனதத்த தந்ததனத் - தனதானா.

பொருவிக் கந்தொடரச் செருவிக் கன்றொடுமிப்
புதுமைப் புண்டரிகக்
கணையாலே

புளக கொங்கையிடத் திளகிக் கொங்கையன்ற
பொழியத் தென்றஸ்துரக்
குதலாலே

தெருவிற் பெண்கள்மிசைச் சருவிச் சண்டையிடத்
திரியத் திங்களுதிப்
பதனாலே

செயலற் றிங்கணையிற் றுயிலற் றஞ்சிடுமித்
தெரிவைக் குன்றரவைத்
தரவேணும்

அறிவுக் குன்றடையப் பரவிச் செந்தினைவித்
தருமைக் குன்றவருக்
கெளியோனே

அசுரர்க் கங்கயல்பட் டரர்க் கண்டமழித்
தயில்கைக் கொண்டதிறற்
குமரேசர்

தருவைக் கும்பதியிற் றிருவைச் சென்றணுகித்
தழுவிக்கொண்டபுயத்
திருமார்பா

தலரச் சங்குவயற் றிளரத் தங்குதிருத்
தணிகைச் செங்கழனிப்
பெருமானே.

127. தனதத்தனத் தனதத்தனத்
தனதத்தனத் - தனதானா.

தகைமைத்தனியிற் பகைகற்றுறுகைத்
தணுமுட்டவணைப்
பதனாலே

தளரத்திரளிற் புரளக்கரளத்

தமரத்திமிரக்

கடலாலே

யுகைமுத்தமிகுத் ததெனற்பகல்புக்

கொளிகட்குமிசைப்

பொழுதாலே

புரையற்றுணர்வற் றுயிரெய்த்தகொடிக்

குனையுற்றணையத்

தரவேணும்

திகைபத்துமுகங் கமலத்தனைமுற்

சிறையிட்டபதத்

திறல்வீரா

திகழ்கற்பகமிட் டவனுக்ககனத்

திருவுக்குருகிக்

குழைமார்பா

பகல்கக்கிரணப் புணரச்சடிலப்

பரமற்கொருசொற்

பகர்வோனே

பழனப்பொழில்கற் றுதிருத்தணிகைப்

பதியிற்குமரப்

பெருமானே.

128. தனதனத் தனதனத் தனதனத்

தனதனத் தனதனத் - தனதானா.

கிறிமொழிச் சிருதரைப் பொறிவழிச் செறிஞரைக்

கெறிபிறப் புறவிழிக்

கிறபார்வைக்

கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சயமதர்க்

கிகடமைச் செறிதலுற்

றறிவேது

மறிதலற் றறைதலற் றவலுதற் றறிநுதற்

றரவுகெக் கிழிதருக்

கடலூடே

யமிழ்தலுற் றவர்தனுற் றமிதனுற் றமிதலுற்

றடியிணைக் கணுகிடப்

பெறுவேனோ

பொறியிடைச் செழியன்வெப் பொழிதரப் பொறியிலிப்

பொறிதலைச் சமணரத்

தலைபேரும்

பொடிமணச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப் புகலியிற் கவுணியப்	புலவோனே
தறிவளைத் துறநகைப் பொழிதெழப் புரமெரித் தவர்திருப் புதல்வநற்	கணைமேவுந்
தனிமணிக் குறித்தனை வமலறந் தருதிருத் தனிமலைச் சரவணப்	பெருமானே.
129.. தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் - தனதானா.	
கனத்தறப் பனைத்தபொற் கழைப்புயத் தனத்தரிக் கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங் கறுத்தமைக் கயற்கணிக் கறுத்துவைத் தொருத்தநிக் கயிற்பதத் தடுத்திடற்	கறியாதே
யினிப்பிணக் களைத்துமெய்த் திருப்பெனத் துருத்திகை திசைத்தசத்	தசைதோலா
லெடுத்தபொய்ச் சடத்தினைப் பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத் தெனக்குறித் தழுத்தியைத்	தரவேணும்
பனைத்தறச் சினத்திபத் தினைத்துறத் தரக்கனைப் பயத்தினிற் பயப்படப்	பொருமவேலா
பருப்பதச் சினத்திபத் தினைத்துறத் தரக்கனைப் படைத்தகுக் கிடக்கொடிக்	குமரேசா
தினைப்புனப் பொருப்பதத் தினிற்ருடிக் குறத்தியைச் செருக்குறத் திருப்புயத்	தணைவோனே
திருப்புறப் புரத்தினிற் றிருக்கரற் றுறித்திலத் திருத்திசைத் திருத்தணிப்	பெருமானே.

130. தனதன்னதான தனதனனதான
தனதனனதான — தனதான.

உடையவர்களேவ ரெவர்களெனநாடி
யுவநெகிழ்வாசு

கவிபாடி

உமதுபுகழ்மேரு கிரியளவுமான
தெனவுரமுமான

மொழிபேசு

நடைபழகிமீள வறியவர்கள்நானை
நடவுமெனவாடி

முகம்வேறாய்

நலியமுனமேயன் அருணவொளிவீசு
நளினவிருபாத

மருள்வாயே

விடைகொளுவுபாகர் விமலந்திரிதூலர்
விகிர்தர்பரயோகர்

நிலவோடே

விளவுசிறுபூளை நகுதலையொடாது
விடைவரவுதடு

மதிபாரச்

சடையிறைவர்காண இமைமகிழ்ஞான
தளர்நடையிடாமுன்

வருவோனே

தவமலருநீல மலர்சுனையநாதி
தணிமலையுலாவு

பெருமாளே

131. தாந்தன தத்த தனத்த தனத்தன
தாந்தன தத்த தனத்த தனத்தன
தாந்தன தத்த தனத்த தனத்தன — தனதான.

கூந்தலவிழ்த்து முடியுமினுக்கிகள்
பாய்ந்தவிழிக்குமை யிட்டுமிரட்டிகள்

கோம்புபடைத்தமொழிச்சொல்பரத்தையர்

புயமீதே

கோங்குபடைத்த தனத்தையமுகத்திகள்
வாஞ்சையுறத்தழு விச்சிலுகிட்டவர்
கூன்பிறையொத்த நகக்குறிவைப்பவர்

பலநாளும்

ஈந்தபொருட்பெற இச்சையுரைப்பவ
ராந்துணையற்றழு கைக்குரலிட்டவ
ரீங்கிசையுற்றவ லக்குணமட்டைகள்

பொருள்தீரில்

ஏங்கியிடைக்கடை யிற்றளிவைப்பவர்
பாங்கலக்கரு ணைக்கடம்பெற்றிட
ஈந்தலையெப்படி நற்கதிபுக்கிட

வருள்வாயே

காந்தள்மலர்தொடை யிட்டெருவிட்டொரு
வேந்துகுரக்கர ணத்தொடும்பட்டிடு
காண்டிப அச்சுத னுத்தமநற்குணன்

மருகோனே

காங்கிசைமிக்கம றக்கொடிவெற்றியில்
வாக்கியமுக்கனி சர்க்கரைமொக்கிய
நான்மணிமுற்கியல் கற்பகமைக்கரி

யினையோனே

நேந்திளைவித்தன குற்றிடவெற்றிலை
வேங்கைமரத்தெறி லைக்கொடுநிற்பக
தேன்சொலி யைப்புன ரப்புனமுற்றுறை

[வானந்

குவை

தீண்டுகழைத்திர னுற்றதுதுற்றிடு
வேங்கைதனிற்குவ னைச்சுனைசுற்றல
சேர்ந்ததிருத்தணி கைப்பதிவெற்புறை

பெருமானே.

திருச்செந்தூர்

132. தனன தனத்தனத்த தனன தனத்தனத்த
தனன தனத்தனத்த - தனதான.

மொழிய நிறங்கறுத்து மகரவி னங்கலக்கு
முகிய வளைந்தரற்று

கடலாலும்

முதிரவி டம்பரப்பி வடவைமு கந்தழற்குள்
முழுகி யெழுந்திருக்கு

நிலவாலும்

மழையள கந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
மயல்தனி யும்படிக்கு

நினைவாயே

மரகத குங்கவெற்றி விகடநடங் கொள்சித்ர மயிலினில் வந்துமுத்தி	தரவேணும்
அழகிய மென்குறத்தி புளகித சந்தனத்தி னமுததனம் படைத்த	திருமார்பா
அமரர் புரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு மருணை வளம்பதிக்கு	மிறையோனே
எழுபுவ னம்பிழைக்க அசுரர்சி ரந்தெறிக்க எழுசயி லந்துளைத்த	சுடர்வேலா
இரவிக வந்தரத்தர் அரியர பங்கயத்த ரிவர்கள் பயந்தவிர்த்த	பெருமாளே.
133. தானத்தர்னன தானத்தானன தானத்தானன-தனதான.	
சேமக்கோமள பாதத்தாமரை சேர்கற்கோதும	னந்தவேதா
தீத்தேயவி ரோத்தேகுண சீலத்தேமிக	அன்புறாதே
காமக்ரோதவி லோமப்பூதவி காரத்தேயரு	கின்றமாயா
காயத்தேபச பாசத்தேசிலர் காமற்றேயும	தென்கொலோதான்
நேமிச்சூரெடு மேருத்தாளெழ நீலக்காளபு	யங்கசால
நீலக்ரீபக லாபத்தேர்விடு நீபச்சேவக	செந்தில்வாழ்வே
ஓமத்தீவழு வாரக்கூர்சித லோகத்தேதகு	மங்கைபாலா

யோகத்தாறுப தேசத்தேசிக

ஊடைத்தேவர்கள்

தம்பிரானே.

134. தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனத் - தனதான.

அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்
சந்தத முவந்துசென் றறிவையர்க்
கன்புறு மசங்கதந் தவிரமுக்

குணமான

வந்திபக வென்றிரண் டையுமொழித்
திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
தம்புய பதங்களின் பெருமையைக்

கவிபாடிச்

செந்திலை புணர்ந்துணர் துணர்வுறக்
கந்தனை யரிந்தறிந் தறிவினிற்
சென்றுசெ ருகுத்திடத் தெளிதரத்

தணியாத

சிந்தையு மகிழ்ந்தமிழ்ந் துரையொழித்
தென்சய வருந்தருந் தமிழமெய்ச்
சிந்தைவர வென்றுநின் றரிசனப்

படுவேனோ

கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெற்றக்
குஞ்சரி குயமபுயம் பெறவர்க்

கருமாளக்

குன்றிடி யவம்பொனின் திருவரைக்
கிங்கிணி கிணின்கிணின் கிணினெனக்
குண்டல மசைந்துநள் குழைகளிர்

ப்ரபைவீசத்

தந்தன தனந்தனத் தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத்

திருவான

சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தர வழிந்தொறுத் தவர்நடைச்
சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப்

பெருமானே.

135. தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்
தனத்தந்தந் தனத்தந்தந்
தனத்தந்தந் தனத்தந்தந் - தன்தான.

கருப்பந்தங் கிரந்தம்பொன்
கழைப்புண்கொண் டிருக்கும்பெண்
களைக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென்

றவரோடே

கலப்புண்டுஞ் சிலப்புண்டுந்
துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுங்
களிப்புண்டுஞ் சலிப்புண்டுந்

தடுமாறி

செருத்தண்டம் தரித்தண்டம்
புகத்தண்டந் தகற்கென்றுந்
திகைத்தைந்திண் செகத்தஞ்சங்

கொடுமாயும்

தியக்கங்கண் டுயக்கொண்டென்
பிறப்பங்கஞ் சிதைப்பங்கஞ்
சிதைத்துன்றன் பதத்தின்பந்

தருவாயே

அருக்கன்சஞ் சரிக்குந்தெண்
டிசைக்கண்சென் றரக்கன்கண்
பணைத்தும்பொன் றிடக்கண்டுங்

கதிர்வேலா

அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தண்
டலைப்பன்பெண் டிசைக்குங்கொந்
தளிக்குஞ்செந் திலிற்றங்குங்

குமரேசா

புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்
கராக்குஞ்சங் கராக்கின்பம்
புதுக்குங்கங் கையுட்குந்தஞ்

சுதனானாம்

புனக்குன்றந் திளைக்குஞ்செந்

தினைப்பைம்பொன் குறுக்கொம்பின்

புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சம்

பெருமானே.

136. தானதான தனந்தன தந்தன

தானதான தனந்தன தந்தன

தானதான தனந்தன தந்தன - தனதானா.

மாயவாடை திமிர்ந்திடு கொங்கையின்

மூடுசிலை திறந்து மழுங்கிகள்

வாசஸ்தோறு நடந்துசி ணிங்கிகள்

பழையோர்மேல்

வாலநேய வினைந்தழு வம்பிக

ளாசைநோய்கண் டருந்திடு சண்டிகள்

வாரபேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிக

ளவரேனும்

நேயமேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்

காசிலாதவர் தங்களை யன்பற

நீதிபோல நெகிழ்ந்த பரம்பிக

ளவர்தாய்மார்

நீலிநாடக மும்பயில் முண்டைகள்

பாலையூறுக ளுண்டிடு தொண்டிகள்

நீசரோடு மிணங்கு கடம்பிக

ளுறவாமோ

பாயுமாமத தந்தி முகம்பெறு

மாதிபாரத மென்ற பெருங்கதை

பாரமேருவி லன்றுவ ளைத்தவ

ளிளையோனே

*பாவையாள்குற மங்கை செழுந்தன

பாரமீதில ணைந்து முயங்கிய

பாகுமாகிய சந்தன குங்கும

மணிமார்பா

சீயமாயிரு வங்கொடு வந்தச

ரேசன் மார்பைபி. ளந்துபசங்குடர்

சேரவாரிய ணிந்தநெடும்புயல்.

மருகோனே

தேனுலாவுக டம்பம ணிந்தகி

ரீட்சேகர சங்கரர் தந்தருள்

வேதநாயக செந்தி லுகந்தருள்

பெருமானே.

137. தனன தந்ததந்த தனன தந்ததந்த

தனன தந்ததந்த - தனதான.

முலைமுகந்திமிர்ந்த கலவையுந்துலங்கு

முறுவ லுஞ்சிவந்த

கனிவாயும்

முருகவிழ்ந்துதிர்ந்த மலர்களுஞ்சரிந்த

முகிலுமின் பசிங்கி

விழிவேலும்

கிலை முழங்கலந்த திலதமுங்குளிரந்த

திருமுகந்ததும்பு

குருவேர்வும்

தெரியவந்துநின்ற மகளிர் பின்சுழன்ற

செயலழிந்துமுன்று

திரிவேனோ

மலைமுகஞ்சுமந்த புலவர்செஞ்சொல்கொண்டு

வழிதிறந்துசெங்கை

வடிவேலா

வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை

மணிவடம்புதைந்த

புயவேளே

அலைமுகந்தவழ்ந்து சினைமுதிர்ந்தசங்க

மலறிவந்துகஞ்சு

மலர்மீதே

அளிகலந்திரங்க இசையுடன் துயின்ற

அரியசெந்தில் ந்த

பெருமானே.

138. தனதன தனதன தந்தத் தந்தத் - தனதான.

பரிமள களப சுகந்தச் சந்தத்

படயம படயென அந்திக் குங்கட்

தனமானார்

கடையாலே

வரயளி ரிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற்

மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற்

குழலாலே

றருள்வாயே

அரிதிருமருகக டம்பத்தொங்கற்

றிருமார்பா

அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித்
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற்
ஜெயஜெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப்

தெறிவேலா
குருநாதா
பெருமானே.

139. தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன
தந்தத் தனதன - தனதான.

வஞ்சத்துடனெகு நெஞ்சிற்பலவினை
வஞ்சக் கொடியிடை

மடவாரும்

வந்திப்புதல்வரும் வந்திக்கிளையுடன்
மண்டிக்கதறிடு

வகைகூற

அஞ்சக்கலைபடு பஞ்சிப்புழுவுடல்
அங்கிக்கிரையென

வுடன்மேவ

அண்டிப்பயமுற வன்றிச்சமன்வரும்
அன்றைக்கடியினை

தரவணும்

கஞ்சப்பிரமனை அஞ்சத்துயர்செய்து
கன்றைச்சிறையிடு

மயில்வீரா

கண்டொத்தனமொழி அண்டத்திருமயில்
கண்டத்தழகிய

திருமார்பா

செஞ்சொற்புலவர்கள் சங்கத்தமிழ்தெரி
செந்திற்பதிநக

ருறைவோனே

செம்பொற்குலவட குன்றக்கடலிடை
செந்திப்பொரவல

பெருமானே.

140. தந்ததன தந்ததந்த தந்ததன தந்ததந்த
தந்ததன தந்ததந்த - தனதான.

கண்டுமொழி கொம்புகொங்கை

வஞ்சியிடை அம்புநஞ்சு

கண்கள்குழல் கொண்டலென்று

பலகாலும்

கண்டுளம் வருந்திநொந்து மங்கையர் வசம்புரிந்து கங்குல்பக லென்றுநின்று	விதியாலே
பண்டைவினை கொண்டுமுன்று வெந்துவிழு கின்றல்கண்டு பங்கய பதங்கள்வந்து	புகழோதும்
வண்புடைய சிந்தையென்பர் தங்களி னுடன்கலந்து பண்புபெற அஞ்சலஞ்சல்	எனவாராய்
வண்டுபடி கின்றதொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கியுண்டு வம்பினை யடைந்துசந்திரன்	மிகமூழ்கி
வஞ்சியை முணிந்தகொங்கை மென்குற மடந்தைசெங்கை வந்தழகு டன்கலந்த	மணிமாற்பா
திண்டிறல் புனைந்தஅண்டர் தங்கள் பயங்கள் கண்டு கொஞ்சமர் புனைந்துதுங்க	மயில்மீதே
சன்றசுர ரஞ்சுவென்று குன்றிடை மணம்புணர்ந்த செந்தில்நகர் வந்தமர்ந்த	பெருமானே
141. தானதனதான தானந்தனாதந்த தானதனதான தானந்தனாதந்த தானதனதான தானந்தனாதந்த - தனதான.	
மூளும்வினைசேர மேல்கொண்டிடாஐந்து பூதம்வெறுவாத மாயங்கள் தானெஞ்சில் மூடிநெறிநீதி யேதுஞ்செயாவஞ்சி	யதிபார

மோகநினைவான போகஞ்செய் வேனண்டர்
தேடஅறியாத ஞேயங்களாய்நின்ற
மூலபரயோக மேல்கொண்டிடா நின்ற

துளதாகி

நாளுமதிவேக கால்கொண்டு மண்ட
வாசியனலூடு போயொன்றிவானின்க
ணாமமதிமீதி லூறுங்கலாவின்ப

அமுதூறல்

நாடியதன்மீது போய்நின்ற ஆநந்த
மேலைவெளியேறி நீயின்றிநானின்றி
நாடியினும்வேறு தானின்றிவாழ்கின்ற

தொருநாளே

காளவிடமுணி மாதங்கிவேதஞ்சொல்
பேதை நெடுநீலி பாதங்களால்வந்து
காலன்விழமோது சாமுண்டிபாரம்பொ

டனல்வாயு

காதிமுதிர்வான மேதங்கிவாழ்ஞ்சி
யாடல்விடையேறி பாகங்குலாமங்கை
காளிநடமாடு நாளன்பர்தாம்வந்து

தொழுமாது

வாளமுமுதாளு மோர் தண்டுழாய்தங்கு
சோதிமணிமார்ப மாலிபினாளின்சொல்
வாழுமுமையமாத ராள்மைந்தனே யெந்தை

யிளையோளே

மாசிலடியார்கள் வாழ்கின்றவூர்சென்று
தேடிவிளையாடி யேயங்ஙனே நின்று
வாழும்மயில் வீரனே செந்தில்வாழ்கின்ற

பெருமாளே

142. தந்தன தானான தானன
தந்தன தானான தானன
தந்தன தானான தானன - தனதான.

கொம்பனை யார்காது மோதிரு
கண்களி லாமோத சீதள
குங்கும பாடீர பூஷண

நகமேவு

கொங்கையி னீராவி மேல்வளர்

செங்கழு நீர்மாலை துடிய

கொண்டையி லாதார சோபையில்

மருளாதே

உம்பர்கள் சுவாமி நமோநம

எம்பெரு மாளே நமோநம

ஒண்டொடி மோகா நமோநம

எனநாளும்

உன்புகழேபாடி நானினி

அன்புட னாசார பூஜைசெய்

துய்த்திட வீணாள் பட்டாநுள்

புரிவாயே

பம்பர மேபோல ஆடிய

சங்கரி வேதாள நாயகி

பங்கய சீபாத ரூபுரி

கரதூலி

பங்கமிழு லாநீலி மோடிப

யங்கரி மாகாளி யோகினி

பண்டித சுரபான தூரனோ

டெதிர்போர்கண்

டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ

னும்படிவீறான வேல்தர

என்றுமூளான மனோகர

வயலூரா

இன்சொல் விசாகாக் ரூபாகர

செந்தில் வாழ்வாகி யேயடி

யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்

பெருமாளே.

143. தந்ததானன தனதன தனதன

தந்ததானன தனதன தனதன

தந்ததானன தனதன தனதன - தனதான.

பஞ்சபாதக முறுபிறை யெயிறெறி

குஞ்சிகூர்புட மதர்விழி பிலவக

பங்கமாண்முக முடுகிய நெடுகிய

திரிதூலம்

பந்தபாசமு மருவிய கரதல
மிஞ்சிநீடிய கருமுகி லுருவொரு
பண்பிலாதொரு பகடது முதுகினில்

எமராசன்

அஞ்சவேவரு மவசர மதிலொரு
தங்கமாசிவன் வழிவழி யரும்பெறு
மன்பினர்லுனை தடிபுக ழடிமைக

ளெதிரேநீ

யண்டகோளகை வெடிபட யிடிபட
வேண்டிசாமுக மிடிதர நடமிடு
மந்தமாருத மயில்மிசை நொடியினிற்

வருவாயே

மஞ்சபோல்வள ரளகமு மிளகிய
ரஞ்சிதாம்ருது வசனமு நிலவென
வந்துதூயவெண் முறுவலு மிருகுறை

யளவோடு

மன்றனீலமு மழகிய நெடுகிய
குன்றவேடுவர் மடமக ளிளமுலை
மந்தராசல மிசைதுயி ழலகிய

மணவாளா

செஞ்சொல்மாறிசை வடதிசை குடதிசை
விஞ்சுகீழ்திசை சகலமு மிகல்செய்து
திங்கள்வேணிய ரடியிணை தொழுதுயர்

மகமேரு

கொண்டுமோதின வரசரு ளதிபதி
தொண்டனாகியும் வழிவழி நெறிபெறு
செந்தின்மாநக ரினிதுறை யமரர்கள்

பெருமாளே.

144. தந்தன தனானதன தத்தான
தந்தன தனானதன தத்தான
தந்தன தனானதன தத்தான - தனதான.

சந்தன சவ்வாதுநிறை கர்ப்பூர
குங்கும படிவிரை கஸ்தூரி
தண்புழு களாவுகள் பச்சித

வெருவாச

சண்பக கலாபவகு ளத்தாம

வம்பது சிலாரவயி ரக்கோவை

தங்கிய கரேரதர வித்தார

பரிதான

மந்த்ரம தானதன மிக்காசை

கொண்டுபொருள் தேடுமதி நிட்டுர

வஞ்சக விசாரஇத யப்புவை

யனையார்கள்

வந்தியிடு மாயவிர கப்பார்வை

அப்பிலுளம் வாடுமறி வற்றேனை

வந்தடிமை யாளஇனி யெப்போதும்

நினைவாயே

இந்தரபுரி காவல்முதன் மைக்கார

சம்ப்ரம மயூரதர கக்கார

என்றுமக லாதஇள மைக்கார

குறமாதின்

இன்பஅனு போகசர சக்கார

வந்தஅச ரேசர்கல கக்கார

எங்களுமை சேயெனரு மைக்கார

மிகுபாவின்

செந்தமிழ்சொல் நாலுகவி கைக்கார

குன்றெரியும் வேலின்வலி மைக்கார

செஞ்சொல்லி யார்கள் எளிகைக்கார

எழில்மேவும்

திங்கள்முடி நாதர்சமை யக்கார

மந்த்ரவுப தேசமகி மைக்கார

செந்தில்நகர் வாழும் அருமைத்தேவர்

பெருமானே.

145. தந்ததனதான தானத்தான

தந்ததனதான தானத்தான

தந்ததனதான தானத்தான - தனதான.

முத்துதமிழ்மாலை கூடக்கோடி

சந்தமொடுநீடு பாடிப்பாடி

மெய்ம்பர்மனைவாசல் தேடித்தேடி

யுழலாதே

முந்தவினையேவ ராமற்போக மங்கையர்கள் காதல் தூரத்தேக முந்தடிமையேனை யாளத்தானென்	னுளமீதே
திந்திதிமிதோதி தீதித்திதி தந்தனதான தானத்தான செங்கணகுசேகு தாளத்தோடு	நடமாடும்
செஞ்சிறியகாவில் சாலத்தோகை துங்கஅனுசூல பார்வைத்தீர செம்பொன்மயில்மீதி லேயெப்போது	வருவாயே
அந்தமறைவேள்வி காவற்கார செந்தமிழ்சொற்பாவின் மாலைக்கார அண்டருபகார சேவற்கார	முடிமேலே
அஞ்செய்வோர்கள் நேயக்கார குன்றுருவுஏவும் வேலைக்கார அந்தம்வெகுவான ரூபக்கார	எழிலான
சிந்துரமின்மேவு போகக்கார விந்தைகுறமாது வேலைக்கார செஞ்சொலடியார்கள் வாரக்கார	எழிலான
செஞ்சமரின்மேவு மாயக்கார துங்கரணதூரர் துறைக்கார செந்தில்நகர்வாழு மாண்மைக்காரப்	பெருமானே
146. தன்னதன தாந்தனந்தத் தன்னதன தாந்தனந்தத் தன்னதன தாந்தனந்தத் - தனதான.	
தகரவிறை பூண்டவிந்தக் குழலியர்கள் தேய்ந்தவின்பத் தளருமிடை யேந்துதங்கத்	தனமாதர்

தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கல்
கல்வியொடு சேர்ந்துமந்தர்ச்
சமயஜெப நீங்கியிந்தப்
படிநாளும்

புகலரிய தாந்த்ரி சங்கத்
தமிழ்பனுவ லாழ்ந்து கொஞ்சிப்
புவியதனில் வாழ்ந்து வஞ்சத்
துழல்முடர்

புனிதமிலி மாந்தர் தங்கட்
புகழ்பகர்தல் நீங்கிநின்பொற்
புனகமலர் பூண்டுவந்தித்
திடுவேனோ

தகுடதகு தாந்தத்தத்
திகுடதி கு திந்திமிந்தத்
தகுக்ணக தாங்கணங்கத்
தனதான

தன்னதன தாந்தனந்தத்
தெனநடன மான்றதுங்கத்
தணிமயிலை யூர்ந்தகந்தத்
திருமார்பா

குகையசுரர் மாண்டழுந்தத்
திறலயிலை வாங்குசெங்கைக்
கிமையவரை யீன்றமங்கைக்
கொருபாலா

திகழ்வயிர மேந்துகொங்கைக்
குறவனிதை சார்ந்தசுந்தர்ச்
சிகரமுகி லோங்குசெந்திற்
பெருமானே.

147. தானதந்தன தானாதானன
தானதந்தன தானாதானன
தானதந்தன தானாதானன - தனதான.

தோடுமென்குறை யூடேபோரிடு
வாணெடுங்கயல் போலேயாருயிர்
துரைகொண்டிடு வேல்போலேதொடர்
விழுமானார்

தூதகந்தனி லேமாலாயவம்

ஏதமென்றரி யாதேயூழ்வினை

தூழும்வெந்துய ராலேதானுயிர்

சுழலாதே

யாடும்வெம்பணம் மார்நீள்காரா

ஆலிகண்டிட மேல்வீழ்தோகையி

வாரும்வண்கும ரேசவாறிரு

புயவேளே

யாருநின்னரு ளாலேதாடொழ

வாண்மைதந்தருள் வாழ்வேதாழ்வுற

வாதிநந்தவநாயேன் வாழ்வுற

வருள்வாயே

போடும்வெங்கதி ரோடே சோமனும்

ஊழிரண்டமு லோகாலோகமை

யூருமிந்திர னானாதேவரு

மடிபேண

வூழிடும்புயன் வேலாவாலய

மூடுதங்கிய மாலாயாரண

வோதவெண்டிகை தூர்மார்பூடுற

விடும்வேலா

வேடுகொண்டுள வேடாவேடைய

வேழம்வெம்புலி போலேவேடர்கள்

மேவுதண்டின மீதாமலோடு

மிதண்மேவி

மேகமென்குழ லாநீவாவென

மேவுகந்தசு வாமிமா தமிழ்

வீறுசெந்தியின் மீதேமேவிய

பெருமாளே.

148. தந்ததனன தனனா தனனதன

தந்ததனன தனனா தனனதன

தந்ததனன தனனா தனனதன - தனதான.

தொந்திசரிய மயிரே வெளிறுநிறை

தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்

தொங்கவொருகை தடிமேய் வரமகளிர்

நகையாடி

தொண்டுகிழவ நிவனா ரெனஇருமல்
கிண்கிணெனமு னுரையே குழறிவிழி
துஞ்சகுருடு படவே செவிடுபடு

செவியாகி

வந்தபிணியு மதிலே மிடையுமொரு
பண்டிதனுமெ யுறவே தனையுமிள
மைந்தருடைமை கடனே தெனமுடுகு

துயர்மேவி

மங்கையழுது விழவே யமபடர்கள்
நின்றுசருவ மலமே யொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிசை

வரவேணும்

எந்தைவருக ரகுநா யகவருக
மைந்தவருக மகனே யினிவருக
என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக

அபிராம

இங்குவருக அரசே வருகமுலை
யுண்கவருக மலர்து டிடவருக
என்றுபரிவி னொடுகொ சலைபுகல

வருமாயன்

சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்சிறை
சிந்தஅசுரர்களைவே ரொடுமடிய

அதிதீரா

திங்கனரவு நதிது டிய்பரமர்
தங்குமர அலையே கரைபொருத
செந்தினகரி லினிதே மருவிவளர்

பெருமானே.

149. தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத்
தனத்தந்தத் தனத்தந்தத் - தனதான.

பருத்தந்தத் தினைத்தந்திட்
டிருக்குங்கச் சடர்த்துந்திப்
பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத்

தனமானார்

பரிக்குந்துச் சரக்கொன்றைத்
தினைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்
பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத் தியைநேரும்

துறைசெங்கட் கடைக்கென்றிப்
பெருத்தன்புற் றினைத்தங்குத் தறிவேனை
துணிக்கும்புத் தியைச்சகித்

துணைசெம்பொற் பதத்தின்புற்
றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்
தொடிக்குஞ்சொற் றமிழ்தந்திப் படியாள்வாய்

தருத்தங்கம் பொலத்தண்டத்
தினைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சப்
படத்துன்பத் தினைத்தந்திட் டெதிர்கூரன்

சமர்த்தெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
கதிர்த்துங்கத் தயிர்கொண்டத்
தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்பற் றருள்வோனே

கிருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்
துறக்கங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்
சிவற்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப் பகர்வோனே

செயத்துங்கக் கொடைத்துங்கத்
திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
றிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமாளே

150. தந்தா தந்தா தந்தா தந்தா
தந்தா தந்தா - தனதான.

வெங்கா ளம்பா னிஞ்சேல் கண்பால்
மென்பா கஞ்சொற் குயில்மாலை

மென்கே சந்தா னென்றே கொண்டார்
மென்றோ ளொன்றப் பொருள்தேடி

வங்கா ளஞ்சோ னஞ்சீ னம்போய் வன்பே துன்பப்	படலாமோ
மைந்தா ருந்தோள் மைந்தா அந்தா லந்தே யிந்தப்	பொழுதாள்வாய்
கொங்கார் பைந்தே னுண்டே வண்டார் முன்றாள் கொங்கைக்	கினியோனே
குன்றோ டுஞ்சு மம்பே முஞ்சு ரும்போய் மங்கப்	பெருகோபா
சங்கா ளஞ்சேர் மொப்பா ரன்பார் பன்றே யும்பர்க்	கொருநாதா
கம்பூர் சிந்தார் தென்பால் வந்தாய் கந்தா செந்திற்	பெருமானே.
151. தனதானதந்த தனதானதந்த தனதானதந்த - தனதானா.	
விதிபோலுமிந்த விழியாலுமிந்து நுதலானுமிந்த	விளையோர்தம்
விரிவானசிந்தை யுருவாகிநொந்து விரல்வேறுசிந்தை	வினையாலே
இதமாகியின்ப மதுபோதவுண்டு இனிதாளுமென்று	மொழிமாதர்
இருளாயதுன்ப மருமாயைவந்து எனையீர்வதென்றும்	ஒழியாதோ
மதிதடியண்டர் பதிவாழமண்டி வருமாலமுண்டு	விடையேறு
மறவாதசிந்தை யடியார்கள்பங்கில் வரசேரவம்பு	தருபாலா

அதிமாயமொன்றி வருதூர்பொன்ற
அயில்வேல்கொடென்று

பொருமவீரா

அழகான செம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த

பெருமானே.

152. தனதான தந்த தனதான தந்த
தனதான தந்த தனதான - தனதான.

விறல்மர்றனைந்து மலர்வாளிசிந்த
மிகவானிலைந்து

வெயில்காய

மிதவாடைவந்து தழல்போலவென்ற
வினைமாதர்தந்தம்

வசைகூற

குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட
கொடிதானதுன்ப

மயில்வீரா

குளிர்மாலையின்கண் ணணிமாலைதந்து
குறைதீரவந்து

குறுகாயோ

மறிமானுகந்த இறையோன்மகிழ்ந்து
வழிபாடுதந்த

மதியாளா

மலைமாவுசிந்த அலைவேலையஞ்ச
வடிவேலெறிந்த

அதிலீரா

அறிவாலறிந்து னிருதாளிறைஞ்ச
மறியாரிடைஞ்சல்

கலைவோனே

அழகான செம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த

பெருமானே.

153. தனதனதனை தனத்தத்தாதன
தனதனதனை தனத்தத்தாதன
தனதனதனை தனத்தத்தாதன - தனதான.

இருள்விரிசுழலை விரித்துத்தாற்றவு
 மிறுகியதுகிலை நெகிழ்த்துக்காட்டவு
 மிருகடை விழியு முறுக்குப்பார்க்கவு

மைந்தரோடே

இளைபிளவதனை நடித்துக்கேட்கவு
 மறுமொழிபலவு மிசைத்துச்சாற்றவு
 மிடையிடைசிறிது நுகைத்துச்சாற்றவு

மெங்கள்வீடே

வருகெனவொருசொ லுரைத்துப்பூட்டவும்
 விரிமல ரமளி நனைத்துச்சேர்க்கவும்
 வருபொருளளவி லுருக்கித்தேற்றவு

நிந்தையாலே

வளைமளைபுகுதி லடித்துப்போக்கவு
 மொருதலைமருவு புணர்ச்சித்தூத்தர்கள்
 வசைவிட நினதுபதத்தைப் போற்றுவ

தெந்தநாளோ

குருமணிவயிர மிழித்துக் கோட்டிய
 கழைமட ருருவு மெளுத்துத்தோற்றிய
 குளிரிசை அருவி கொழித்துத் தூற்றிய

மண்டுநிரூர்

குழிபடுகலுழி வயிற்றைத்தூர்த்தெழு
 திடர்மணலிறுகு துருத்திக்காப்பொதி
 குளிர்நிழலருவி கலங்கிப்பூப்புனை

வண்டலாடா

முருகவிழ்துணர்க ளுருத்துக் காய்த்தினை
 விளைநடுவிதனி லிருப்பைக்காட்டிய
 முகிழ்முலை யினைய குறத்திக்காட்படு

செந்தில்வாழவே

முலையிளமதியை யெடுத்துச்சாத்திய
 சடைமுடியிறைவர் தமக்குச்சாத்திர
 முறையருள்முருக தவத்தைக்காப்பவர்

தம்பிரானே.

154. தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த
 தந்ததந்த தந்ததந்த - தனதான.

வந்துவந்து முன் தவழ்ந்து வெஞ்சுகந்த யங்கநின்று மொஞ்சிகொஞ்சி யென்றமுங்	குழந்தையோடு
மண்டலங்கு லுங்க அண்டர் விண்டலம்பி ளந்தெழுந்த செம்பொன்மண்ட லங்களும்ப	யின்றவிடு
கொந்தளைந்த குந்தளந்த ழைந்துருங்கு மந்தயங்கு கொஞ்சைவஞ்சி தஞ்சமென்று	மங்குகாலம்
கொங்கடம்பு கொங்குபொங்கி பைங்கடம்பு தண்டைகொஞ்ச செஞ்சதங்கை தங்குபங்க	யங்கள்தாராய்
சந்தடர்ந்தெழுந்தரும்பு மந்தரஞ்செழுங்கரும்பு கந்தரம்பை செண்பதங்கொள்	செந்தில்வாழ்வே
தண்கடங்க டந்துசென்று பண்கடங்க டர்ந்தவின்சொல் தின்புனம்பு குந்துகண்டி	றைஞ்சுகோவே
அந்தகன்க லங்கவந்து கந்தரங்க லந்துசிந்து ரஞ்சிறந்து வந்தலம்பு	ரிந்தமார்பா
அம்புனம்பு குந்தநண்பர் சம்புரன் தரன் த ரம்பலும்பர் கும்பர்நம்பு	தம்பிரானே.

155. தனத்ததந்தன தனதன தந்தத்
தனத்ததந்தன தனதன தந்தத்
தனத்ததந்தன தனதன தந்தத் - தனதான.

உரைத்தசம்பரம வடிவுதுலங்கிக்
கறுத்தகுஞ்சியும் வெளிறியபஞ்சொத்
தொலித்திடுஞ்செவி செவிடுறவொண்கட்

குருடாகி

உரைத்தவெண்பலு நழுவிமதங்கெட்
டிரைத்துகிண்கிணை னிருமலெழுந்திட்
டுலைப்புடன்தலை கிறுகிறெனும்பித்

தழுமேல்கொண்

டரத்தமின்றிய புழுவினும்விஞ்சிப்
பழுத்துளஞ்செயல் வசனம்வரம்பற்
றடுத்தபெண்டிரு மெதிர்வரநித்த

மனைவோரும்

அசுத்தனென்றிட வுணர்வதுகுன்றித்
துடிப்பதுசிறி துளதிலதென்கைக்
கவத்தைவந்துயி ரலமருமொன்றைக்

கருள்வாயே

திரித்திரிந்திரி ரிரிரிரி ரின்றிட்
டுடுட்டுண்டுடு டுடுடுண்டுட்
டிகுட்டிகுண்டிகு டிகுட்டிகுண்டிட்

டிகுதீதோ

திமித்திமிந்திமி திமிதிமியென்றிட்
டிடக்கைதுந்துமி முரசுமுழங்கச்
செருக்களந்தனின் நிருதர் தயங்கச்

சிலபேய்கள்

தரித்துமண்டையி லுதிரமுறிஞ்சித்
திரட்பருந்துகல் குடர்கள் பிடுங்கத்
தருக்குசம்புகள் நிணமத ருந்தப்

பொருமவேலா

தழைத்தகண்டியில் வயலியிலன்பைப்
படைத்தநெஞ்சினி லியல்செறிகொங்கிற்
றணித்தசெந்தியி லினிதுறை கந்தப்

பெருமானே.

156. தானாதந்தத் தானாதந்தத்
தானாதந்தத் - தனதான.

ஓராத்தொன்றைப் பாராதந்தத்
தோடேதந்திட்

டுயிர்சோர

ஊடாநன்றற் றார்போல்கின்ரெட் டாமல்தந்திட்	டுழல்மாதர்
கூராவன்பிற் சோராநின்றக் கோயாநின்றுட்	குலையாதே
கோடாற்செம்பொற் றோளாநின்சொற் கோடாதென்கைக்	கருள்தாராய்
தோராவென்றிப் போராமன்றற் றோளாகுன்றைத்	துளையாட
தூதாயெண்டிக் கேயாவஞ்சச் தூர்மா அஞ்சப்	பொரும்வேலா
சீரார்கொன்றைத் தார்மார்பொன்றச் சேவேறெந்தைக்	கிளியோனே
தேனேயன்பர்க் கேயாமின்சொற் சேயேசெந்திற்	பெருமானே.

திருவதிகை

157. தனனதனத் தனனதனத் தனனதனத் தனனதனத் தனனதனத் தனனதனத் - தனதான	
பரவுவரிக்கயல் குவியக் குயில்கிளியொத் துரையரவ பவளநிறத் ததரம்விளைத்	தமுதூறல்
பருகிநிறத் தராதமணிக் களபமுலை குடவசையப் படைமதனக் கலையடவிப்	பொதுமாதர்
சொறியுமதைக் குழல்சரியத் தளர்வுறுசிற் றிடைதுவளத் துகிலகலக் கிருபைவிளைத்	துருகாமுன்
சொரிமலர்மட் டறயணைபுக் கிதமதுரக் கலவி தனிற் சுழலும்னக் கவலையொழித்	தருள்வாயே

கருகுநிறத் தசுரன்முடித் தலையொருபத்	தறமுடுகிக்
கணைதொடும்ச் சுதன்மருகக்	குமரேசா
கயிலைமலைக் கிழவனிடக் குமரியிருப் பொடுகருதக்	
கலைநிறையப் பெறுவரிசைப்	புலவோனே
திற்குமுகிற் றலையிடறிப் பலகதலிக் குலைசிதறச்	
செறிவியனெற் கதிரலையத்	திரைமோதித்
திமுதிமெனப் பறையறையப் பெருகுபுனற் கெடிலந்தித்	
திருவதிகைப் பதிமுருகப்	பெருமாளே.

தில்லை

158. தனனதன தனனதந்தத் - தனதானா.

இருவினையின் மதிமயங்கித்	திரியாதே
எழுநரகி லுழலுநெஞ்சிற்	றலையாதே
பரமகுரு அருள்நினைத்திட்	டுணர்வாயே
பரவுதரிசனையை யென்றற்	கருள்வாயே
தெரிதமிழை யுதவுசங்கப்	புலவோனே
சிவனருளு முருகசெம்பொற்	கழலோனே.
கருணைநெறி புரியுமன்பர்க்	கௌரியோனே
கனகசபை மருவுகந்தப்	பெருமாளே.

திருவாவினன் குடி

159. தனதான தந்தனத் - தனதானா.

அபசார நிந்தைபட்	டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக்	குறியாதே
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே
உனைநா னினைந்தருட்	பெறுவேனோ
இபமா முகந்தனக்	கிளையோனே
இமவான் மடந்தையுத்	தமிழாலா
ஜெபமாலை தந்தசற்	குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப்	பெருமாளே.

160. தானனதானன தானனதானன
தானனதானன - தனதானா.

ஏவினைநேர்விழி மாதரைமேவிய
வேதனைமூடனை

நெறிபேணா

ஈனணைவீணனை யேடெழுதாமுழு
ஏழையை மோழையை

அகலாநீள்

மாவினைமூடிய நோய்ப்பிணியாளனை
வாய்மையிலாதனை

யிகழாதே

மாமணிநூபுர சீதளதாள்தணி
வாழ்வுற ஈவது

மொருநாளே

நாவலர்பாடிய நூலிசையால்வரு
நாதனார்புகல்

குறமாதை

நாடியகானிடை கூடியசேவக
நாயகமாமயி

லுடையோனே

தேவிமனோன்மணி ஆயிபராபரை
தேன்மொழியால்தரு

சிறியோனே

சேணியர்சோலையி னீழலிலேதிக்கு
சீரலைவாய்வரு

பெருமாளே.

161. தனத்தந்தன தனத்தந்தன
தனத்தந்தன - தனதான.

தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர
தவிக்குங்கொடி

மதனேவிற்

றகைக்குந்தனி சிகைக்குஞ்சிறு
தமிழ்த்தென்றனி

னுடனேநின்

றெரிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு
மெனப்புன்கவி

சில்பாடி

இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை யுரைத்துய்ந்திட	அறியாரே
அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர மனுக்குந்தெரி	வரிதான
அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு மரற்கும்பரி	தவசாரக்
கிரிக்கும்பனின் முனிக்குங்க்ருபை பரிக்குங்குரு	பரவாழ்வே
கிளைக்குந்திர லரக்கன்கிளை கெடக்கன்றிக	பெருமானே.

புள்ளிருக்கும் வேளூர்

162. தானதத்தனந் தானதத்தன தானதத்தனந் தானதத்தன தானதத்தனந் தானதத்தன - தனதான.	
பாடகச்சிலம் போடுகொச்சைமணி கோவெனக்கலந் தாடபொற்சரணர் பாவைசித்திரம் போலபட்டுடையி	னிடைநூலார்
பாரபொற்றனங் கோபுரச்சிகர மாமெனப்படர்ந் தேமலுற்றொளிர பாகுநற்கரும் போடுசர்க்கரையின்	மொழிமானார்
ஏடகக்குலஞ் சேரமைக்குழலொ டாடளிக்குல பாடநற்றெவி லேகிபுட்கலம் போலபற்பலசொ	லிசைவாடி.
ஏறியிச்சகம் பேசியெத்தியிதம் வாருமுற்பணந் தாருமிட்டமென வேணியொலைவந் தேறவிட்டவர்க	ளுறவர்மோ

சேடனுக்கசண் டாலரக்கர்குல
மாளவிட்டுகுண் டேழலைகடல்கள்
சேரவற்றறின் றாடிவிற்கரமி

ரறுதோண்மேற்

சேணிலத்தர்பொன் புவைவிட்டிருடி
யோர்கள் கட்டியம் பாடவெட்டரசர்
சேயேயொத்தசெந் தாமரைக்கிழவி

புகழ்வேலா

நாடகப்புனங் காவலுற்றசுக்
மோகனத்தின்குண் றாதசித்ரவளி
நாயகிக்கிதம் பாடிநித்தமணை

புயவேளே

ஞானவெற்புகந் தாடுமத்தர்தையல்
நாயகிக்குநன் பாகரக்கணியும்
நாதர்மெச்சுவந் தாடிமுத்தமருள்

பெருமானே.

163. தத்தன தானதான தத்தன தானதான
தத்தன தானதான - தனதான.

எத்தனை கோடி கோடி விட்டுட லாடியாடி
யெத்தனை கோடிபோன

தளவேதோ

இப்படி மோகபோக மிப்படி யாகியாகி
இப்படி யாவதேது

யினிமேலோர்

சித்திடில் சீசிசீசி குத்திர மாயமாயை
சிக்கினி லாயுமாயு

மடியேனைச்

சித்தினி லாடலோடு முத்தமிழ் வாணரோது
சித்திர ஞானபாத

மருள்வாயே

நித்தமு மோதுவார்கள் சித்தமெ வீடதாக
நித்தம் தாடுமாறு

முகவோனே

நிட்கள ரூபர்பாதி சிச்சிலை யாலமுணு
நெட்டிலை துலபாணி

யருள்பாலா

பைத்தலை நீடுமாயி ரத்தலை மீதுபீறு

பத்திர பாதநீல

மயில்வீரா

பச்சிள பூகபாளை செய்க்கயல்

பற்றிய மூவர்தேவர்

தாவுவேனார்

பெருமானே.

164. தானான தானன தந்ததானா.

வாரிமீ தேயெழு

மாரவே ளேவிய

திங்களாலே

வம்பினாலே

பாரெலா மேவிய

பண்பினாலே

பாவியே னாவிம

யங்கலாமோ

தூரனின் மார்புதொ

ளைத்தவேலா

சோதியே வேனார்

மர்ந்தகோவே

மூரிமால் யானைய

ணைந்தமார்பா

மூவர்தே வாதிகள்

தம்பிரானே.

வயலூர்

165. தத்த தனதன தனனா தனனா
தத்த தனதன தனனா தனனா
தத்த தனதன தனனா தனனா - தனதான.

நெய்த்த சுரிசுழ லறலோ முகிலோ

பற்பநறுநுதல் சிலையோ பிறையோ

நெட்டையினைவிழி யிணையோ கணையோ

இனிதூறும்

நெக்கவமிழ் திகழ்கனியோ துவரோ

சுத்த மிடரது வளையோ கழுகோ

நிற்குமிளமுலை குடமோ மலையோ

வரவேதேயந்

தொய்த்த விடையது கொடியோ துடியோ

மிக்க திருவரை யர்வோ ரதமோ

வெற்ப னடியினை மலரோ தளிரோ

எனவேமால்

இச்சை விரகுடன் மடவா ருடனே

செப்ப மருளுட னவமே திரிவேன்

ரத்ன பரிபுர விருகா லொருகான்

மறவேனே

புத்தர் சமணர்கள் மிகவே கெடவே
தெற்கு நரபதி திருநீ றிடவே
புக்க வனல்புன் றிருவே டிடவே

யுமையாடன்

புத்ர னெனவுரை பகர்வோன் மறைநூல்
கற்ற தவமுனி பிரமா புரம்வாழ்
பொற்ப கவுணியர் பெருமானுருவார்

வருவோனே

சத்த முடையசண் முகனே குகனே
வெற்பி லெறிசுட ரயிலா மயிலா
சத்தி கணபதி யிளையா யுணையாய்

ஒளிகூறும்

சக்ர வரிதிரி மருகா முருகா
வுக்ர விரையவர் புதல்வா முதல்வா
தட்ப முளதட வயலூ ரியலூர்

பெருமானே.

பழமுதிர்சோலை

166. தானதன தானதத்த-தனதானா.

காரணம்ம தாகவந்து
காலனனு காதிசைந்து
நாரணனும் வேதமுன்பு
ஞானநட மேபுரிந்து
ஆரமுத மானதந்தி
ஆறுமுக மாறிரண்டு
தூர்களை மாளவென்ற
சோலைமலை மேவுகின்ற

புவிமீதே
கதிகான
தெரியாதே
வருவாயே
மணவாளா
விழியோனே
கதிர்வேலா
பெருமானே.

பொது

167. தத்தத்தனான - தனதான.

வட்டுப்படாத
பக்கத்துண்மாதர்
சுட்டுச்சுடாத
துக்கத்துள்வாவி
கட்டுப்படாத

மதனாலும்
வசையாலுஞ்
நிலவாலுந்
யுயர்வேனோ
தனுவீரா

தக்கத்ரிதூலி
மட்டுப்படாத
மற்றொப்பிலாத

தருபாலா.
பெரியோனே
பெருமானே.

168. தனந்ததானந் தனதனதானன - தனதான.

இசைந்ததூலம் கரியுரிவோர்வையு
இலங்குநூலும் புலியுடையாடையு
அசைந்ததோளுந் திங்களுமாலையு
யணிந்ததசன் பரிவுடனருளிய
உகந்ததூரன் கிளையுடன் வேரற
உகந்தபாசக் கயிறொடுதாதர்கள்
யசைந்தபோதென் றுயர்கெடமயின்
மமர்ந்தகாலுந் தண்டையுமழகிய

மெழில்நீறும்
மழுமானும்
முடிமீதே
குருநாதா
முனிவோனே
மெலியாதே
மிசைவரவேணும்
பெருமானே.

169. தனந்ததானந் தந்தன தனதன - தனதான.

இருந்தவீடுங் கொஞ்சியசிறுவறு
இசைந்தவூரும் பெண்டிருமிளமையும்
விரிந்தநாடுங் குன்றமும் நிலையென
விளங்குதீபங் கொண்டுணையடிதொழ
குறுந்திலேறுந் கொண்டலின்மருகா
குரங்குலாவு குன்றுறைகுறமகள்
தெரிந்தவேதஞ் செந்தமிழ்தெரிதரு
சிவந்தகாலும் தண்டையுமழகிய

முலகேழும்
வளமேவும்
மகிழாதே
வருவாயே
முருகோனே
மணவாளா
புலவோனே
பெருமானே.

சிதம்பரம்

170. தந்தன - தனதான.

செங்கலச
சிந்தைபல
அங்கமிக
அன்புருக

முலையார்பால்
தடுமாறி
மெலியாதே
அருள்வாயே

செங்கைபிடி
செஞ்சொஸ்தெரி
மங்கையுமை
மன்றுள்வளர்

கொடியோனே
புலவோனே
தருசேயே
பெருமானே.

திருக்காளத்தி

171. தனத்தா தத்தத் - தனதானா.

சிரத்தா னத்திற்
செகத்தோர் பற்றைக்
வகுத்தர மற்றொப்
மலர்த்தாள் வைத்தெந்
நிருத்தா கர்த்தத்
நினைத்தார் சித்தத்
திருத்தாள் முத்தர்க்
திருக்காளத்திப்

பணியாதே
குறியாதே
பிலதான
தனையாள்வாய்
துவநேசா
துறைவோனே
கருள்வோனே
பெருமானே.

திருவருணை

172. தானனதன தனத்தந் - தனதானா.

பர்ணமல ரதுதைக்கும்
பாவிபிள மதிகரிக்கும்
நாணமழிய வுரைக்குங்
நானுமயலி லிளைக்குந்
சேணிலரி வையணைக்குந்
தேவர்மகுட மணக்குங்
காணஅரு ணையிலநிற்குங்
காலன்முது கைவிரிக்கும்

படியாலே
கனலாலே
குயிலாலே
திருமார்பா
தரமோதான்
கழல்வீரா
கதிர்வேலா
பெருமானே.

173. தர்னான தனதான் - தனதானா.

கோடான மடவார்கள்
கூர்வேலை யிணையான

முலைமீதே
விழியூடே

ஊடாடி யவரோடு

ஊராக திகழ்பாத

நீடாழி சுழல்தேசம்

நீடோடி மயில்மீது

தூதான தொருசோதி

சோணாடு

முழலாதே

மருள்வாயே

வலமாக

வருவோனே

மலைமேவு

புகழ்தேவர் பெருமானே.

174. தானதனா தனத்த - தன்தானா.

கீதவினோத மெச்சு

கீறுமையர் முடித்த

நீதியிலா தமிழ்து

நீலமயிலே நியுற்று

தூதமர்து ரருட்க

சோணகிரி யிலுற்ற

ஆதியர்கா தொருச்சொ

ஆனைமுக ராகனிட்ட

குரலாலே

குழலாலே

முழலாதே

வரவேணும்

பொருதரா

குமரேசா

லருள்வோனே

பெருமானே.

175. தன்னதன தனந்ததானன - தந்ததானா.

கடல்பரவுரங்கமீ தெழு

கருதிமிக மடந்தைமார்சொல்வ

வடவன முனிந்து வீசிய

வயலருணை யில்வஞ்சிரோதந

இடமுமையை மணந்துநாத

எழுமுகிகள் பிளந்துவீழ

அடலசுரர் கலங்கியோடமு

அரிபிரம புரந்தராதியர்

திங்களாலே

தந்தியாலே

தென்றலாலே

லங்கலாமோ

ரிறைஞ்சும்வீரா

றிந்தவேலா

னிந்தகேர்வே

தம்பிரானே

176. தன்னதனத் - தனதான.

இரவுபகல்

இயலிசைமுத்

திரமதனைத்

திருவருளைத்

பலகாலும்

தமிழ்சூறித்

தெளிவாகத்

தருவாயே

பரகருணைப்

பரசிவதத்

அரனருள்சற்

அருணகிரிப்

பெருவாழ்வே

துவஞான

புதல்வோனே

பெருமானே.

177. தனதானன தானன தத்தந் - தனதானா.

இமராஜ னிலாவ தெறிக்குங்

இளவாடை புழுரு மொருக்கும்

சமராகிய மாரென டுக்குங்

தனிமானுயிர் சோரும தற்கொன்

குமராகுரு காசடி லத்தன்

குறமாமக ளாசைத ணிக்குந்

அமராபதி வாழ்வம ரர்க்கன்

அருணாபுரி வீதியி னிற்கும்

கனலாலே

படியாலே

கணையாலே

றருள்வாயே

குருநாதா

திருமார்பா

றருள்வோனே

பெருமானே.

திருவானைக்கா

178. தானத் தானத் - தனதானா

நாடித் தேடித்

நானத் தாகத்

மாடற் கூடற்

வாழ்வைச் சேரத்

பாடற் காதற்

பாலைத் தேனைத்

ஆடற் றோகைக்

ஆனைக் காவிற்

தொழுவார்பால்

திரிவோனே

பதிஞான

தருவாயே

புரிவோனே

தருள்வோனே

கினியோனே

பெருமானே.

காஞ்சீபுரம்

179. தத்தத்தத்தத் - தனதானா.

முட்டுப் பட்டுக்

முட்டச் சுற்றிப்

கதிதோறும்

பலகாலும்

தட்டுப் பட்டுச்

சற்றுப் பற்றக்

வட்டப் புட்பத்

வைக்கத் தக்கத்

கட்டத் தற்றத்

கச்சிச் சொக்கப்

சுழல்வேனை

கருதாதோ

தலம்தே

திருபாதா

தருள்வோனே

பெருமானே.

180. தானத்தத்த தத்தத்தத்த - தனதான.

கோவைச்சுத்தத் துப்பதரத்துக்

கோலக்கச்சுக் கட்டியமுத்தத்

பாவத்துக்குத் தக்கவைப்பற்றித்

பாடப்பத்திச் சித்தமெனக்குத்

மாவைக்குத்திக் கைத்தலமெற்றிப்

மாணிக்கச்சொர்க் கத்தொருதத்தைக்

சேவற்பொற்கைக் கொற்றவகச்சிப்

தேமச்சொர்க்கச் சக்கரவர்த்திப்

கொடியார்தங்

தனமேவிப்

திரியாதே

தரவேணும்

பொரும்வேலா

கினியோனே

பதியோனே

பெருமானே.

181. தத்தத் - தனதான

அற்றைக்

அந்தத்

பற்றித்

பற்றைப்

வெற்றிக்

வெற்பைத்

கற்றுற்

கச்சிப்

கிறைதேடி

திலுமாசை

தவியாத

பெறுவேனோ

கதிர்வேலா

தொலைசீலா

றுணர்போதா

பெருமானே.

கதிர்காமம்

182. தானதனதானத் - தனதான.

மாதர்வசமாயுற்

மாதவமெனாமற்

றுழல்வாரும்

நிரிவாரும்

தீதகலவோதிப்
தீநகரமீதிற்
நாதவொளியேநற்
நாரியிருவோரைப்
சோதிசிவஞானக்
தோமில் கதிர்காமப்

பணியாரும்
றிகழ்வாரே
குணசீலா
புணர்வேலா
குமரேசா
பெருமாளே.

183. தானதன தானத் - தனதான.

எதிரிலாதபத்தி
இனியதானினைப்பை
இதயவாரிதிக்கு
எனதுளேசிறக்க
கதிர்காமவெற்பி
கனகமேருவொத்த
மதுரவாணியுற்ற
வழுதிசூனிமிர்த்த

தனைமேவி
யிருபோதும்
ஞறவாகி
வருள்வாயே
லுறைவோனே
புயவீரா
கழலோனே
பெருமாளே.

குன்றுதோறாடல்

184. தானதனத் - தனதானா.

காலனிடத்
காசினியிற்
சீலஅகத்
தேனமுதைத்
மாலயனுக்
மாதவரைப்
நாலுமறைப்
நாககிரிப்

தணுகாதே
பிறவாதே
தியஞான
தருவாயே
கரியோனே
பிரியானே
பொருளானே
பெருமாளே.

185. தத்ததானாதனத் - தனதானா.

பத்தியால் யானுனைப்
பற்றியே மாதிருப்

பலகாலும்
புகழ்பாடி

முத்தனாமாறெனைப்
முத்தியே சேர்வதற்
உத்தம தானசற்
ஒப்பிலா மாமணிக்
வித்தகா ஞானசத்
வெற்றிவே லாயுதப்

பெருவாழ்வின்
கருள்வாயே
குணநேயா
கிரிவாசா
தினிபாதா
பெருமானே.

186. தானதந்தனந் தனந்தனத்த - தனதான.

ஞாலமெங்கும் வளைந்தரற்று
நாளும்வஞ்சிய ருற்றுரைக்கும்
ஆல்முந்து மதித்தழிற்கும்
ஆறிரண்டு புயத்தனைக்க
கோலமொன்று குறத்தியைத்த
கோடையம்பதி யுற்றுநிற்கு
காலனஞ்ச வரைத்துளைத்த
கால்விலங்கு களைத்தெறித்த

கடலாலே
வசையாலே
அழியாத
வருவாயே
முவுமார்பா
மயில்வீரா
முதல்வானோர்
பெருமானே.

187. தனத்த தனத்த - தனதான.

நினைத்த தெத்தனையிற்
நிலைத்த புத்திதனைப்
கனத்த தத்துவமுற்
கதித்த நித்தியசித்
மனித்தர் பத்தர்தமக்
மதித்த முத்தமிழிற்
ஜெனித்த புத்திரரிற்
திருத்த ணிப்பதியிற்

தவறாமல்
பிரியாமற்
றறியாமற்
தருள்வாயே
கெளரியோனே
பெரியோனே
சிறியோனே
பெருமானே.

188. தன்னதனத் - தனதான.

புவியதனி
புகலியில்வித்

ப்ரபுவான
தகர்போல

அமிர்தசகவீத்

அடிமைதனக்

சமரிலெதிர்த்

தனியயல்விட்

நமசிவயப்

ரசதகிரிப்

தொடைபாட

கருள்வாயே

தசுரர்மாளத்

டருள்வோனே

பொருளோனே

பெருமானே.

189. தனனதனத் - தனதானா.

பகலிரவினிற்

பதிசுருவெனத்

ரகசியமுறைத்

ரதநிலைதனைத்

இகபரமதற்

இயலிசையின்முத்

சகசிரகிரிப்

சரவணபவப்

றடுமாறா

தெளிபோதா

தநுபூதி

தருவாயே

கிறையோனே

தமிழோனே

பதிவேனே

பெருமானே.

190. தனதன தனதன - தனதான.

நிறைமதி முகமெனு

நெறிவிழி கணையெனு

உறவுகொள் மடவர்க

உனது திருவடியினி

மறைபயிலரிதிரு

மருவலசுரர்கள்

குறமகள் தனைமண

குருமலைமருவிய

மொளியாலே

நிகராலே

ஞறவாமோ

லருள்வாயே

மருகோனே

குலகாலா

மருள்வோனே

பெருமானே.

சுவாமிமலை

191. தனனந் தனந்தனந்த - தனதான.

அதிருங்கழல்பணிந்துன்

அபயம்புகுவதென்று

னடினேறுன்

நிலைகாண

இதயந்தனிலிருந்து

இடர்ச்சங்கைகள் கலங்க
எதிரங்கொருவரின்றி

இறைவன் தனதுபங்கி
பதியெங்கிலுமிருந்து

பலகுன்றிலுமமர்ந்த

192. தானதத்த - தன தான.

காமியத்தமுந்தி

காலர்கைபடிந்து

ஓமெழுத்திலன்பு

ஓவியத்திலந்த

தாமமெய்க்கணிந்த

தூரனைக்கடிந்த

ஏமவெற்புயர்ந்த

ஏரகத்தமர்ந்த

க்ருபையாகி

வருள்வாயே

நடமாடும்

லுமைபாலா

வினையாடிப்

பெருமாளே.

யினையாதே

மடியாதே

மிகவூறி

மருள்வாயே

சுசுல்லா

கதிர்வேலா

மயில்வீரா

பெருமாளே.

பழநி

193. தன்னதனதான - தனதான.

வசனமிகவேற்றி

மனதுதுயராற்றி

இசைபயில்கடாசு

யிகபரசௌபாக்கிய

பசுபதிவாக்ய

பழநிமலைவீற்

அசுரர்களைவாட்டி

அமரர்சிறைமீட்ட

மறவாதே

லுழலாதே

ரமதாலே

மருள்வாயே

முணர்வேலா

றருள்வேலா

மிகவாழ

பெருமாளே.

194. தன்னாதனனா - தனதான.

வரதாமணிநீ

வருகாதெதுதா

யெனவோரில்

நதில்வாரா

திரதாதிகளால்
மிடவேகரியா
சரதா மறையோ
சகலாகமநூ
பரதேவதையாழ்
பழனாபுரிவாழ்

நவலோக
மிதிவேது
தயன்மாலும்
லறியாத
தருசேயோ
பெருமாளே.

வள்ளியூர்

195. தையத்தான - தனதான.

அல்லியில் நேருமி
அல்லதாகிய
கல்லினேரவ
கையும்நானுமு
சொல்லினேர்படு
தொய்யவூர்கெட
வல்லிமாரிரு
வள்ளியூருறை

னதுதானும்
உடல்மாயை
வழிதோறுங்
முலையலாமோ
முதுதூர்
விடும்வேலா
புறமாக
பெருமாளே.

கொடுங்குன்றம்.

196. தனந்தனந் தந்தந்தந்தந் - தனதான.

அனங்கனம் பொன்றஞ்சந்தங்கும்
அடர்ந்தெழும் பொன்றங்கும்பங்
முனிந்தமன்றங் கண்டுந்தண்டும்
முடங்குமென்றன் தொண்டுங்கண்டின்
தெனந்தெனந் தெந்தெந்தெந்தென்
செறிந்தடர்ந்துஞ் சென்றும்பண்பின்
குனிந்திலங்குங் கொம்புங்கொந்துந்
கொழுங்கொடுந்திண்குன்றந்தங்குந்

கண்களாலே
கொங்கையாலே
பெண்களாலே
றின்புறாதோ
தெந்தனானா
தும்பிபாடக்
துன்றுசோலை
தம்பிரானே.

திருச்செந்தூர்

197. தன்னன்தய தன்னதந்தந் - தனதான.

இயலிசையி லுரிவஞ்சிக்

இரவுபகல் மனதுசிந்தித்

உயர்கருணை புரியுமின்பக்

உணையெனது ளறியுமன்பைத்

மயில்தகர்க லிடையரந்தத்

வனசகுற மகளைவந்தித்

கயிலைமலை யணையசெந்திப்

கரிமுகவ னிளையகந்தப்

கயர்வாகி

துழலாதே

கடல்முழ்கி

தருவாயே

தினைகாவல்

தனைவோனே

பதிவாழ்வே

பெருமாளே.

திருப்பரங்குன்றம்

198. தந்தனந் தந்தந் - தனதான.

சந்ததம் பந்தத்

சஞ்சலந் துஞ்சிநீ

கந்தனென் றென்றிற்

கண்டுகொண்டன்புற்

தந்தியின் கொம்பைப்

சங்கரன் பங்கிற்

செந்திலங் கண்டிக்

தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே

திரியாதே

றுணைநாளும்

றிடுவேனோ

புணர்வோனே

சிவபாலா

கதிர்வேலா

பெருமாளே.

199. தன்னதான தானான

தன்னதான தானான - தனதான.

புலையனான மாவீனன் வினையிலேகு மாபாதன்

பொறையிலாத கோபீகன்

புகழிலாத புரமீகன் அறிவிலாத காபோதி

பொறிகளோடு போய்வீழு

முழுமுடன்

மதிதூதன்

நிலையிலாத கோமானி கொடையிலாத வுதாரி

நெறியிலாத வேமானி

குலபாதன்

நினதுதானை நாடோறு மனதிலாசை வீடாமல்

நின்னையுமாறு நீமேவி

யருள்வாயே

சிலைபுன்வாளி தானேவி யெதிரிராவ ணனார்தோள்கள்

சிதையுமாறு போராடி

யொருசீதை

சிறையிலாம லேசுடி புவனமீதி லேவீறு

திறமியான மாமாயன்

மருகோனே

அலையமேரு மாதூர் பொடியதாக வேலேவி

அமரதாடி யேதோகை

மயிலேறி

அதிகதேவ ரேதழ உலகமீதி லேசுறும்

அருணைமீதி லேமேவு

பெருமானே.

200. தனன தனனதனத்த - தனதான

முலையை மறைத்துத் திறப்பாராடையை

நெகிழ வுடுத்துப் படுப்பார்வாயிதழ்

முறைமுறை முத்திக் கொடுப்பார் பூமல

ரணைமீதே

அலைகுலையக்கொட் டணைப்பாராடவர்

மனவலியைத்தட் டழிப்பர்மால்பெரி

தவர்பொருளைக்கைப் பறிப்பர்வேசைக

ஞறவாமோ

தலைமுடிபத்துத் தெறித்துராவண

னுடல்துளைபட்டுத் துடிக்கவேயொரு

தனுவைவனைத்துத் தொடுத்தவாளியன்

மருகோனே

மலைமதியப்புத் தரித்தவேணிய

ருதவியவெற்றித் திருக்கைவெலவா

கழுமலைக்குட் சிறந்து மேவிய

பெருமானே.

திருப்புகழ் 200 பாடல்கள் முற்றிற்று.

பக்தி நூல்கள்

இரா. இளைய பெருமாள்	
மங்களம் அருளும் மகாலக்ஷ்மி	5-00
அருள்தரும் அரசமர வழிபாடு	6-00
ஐஸ்வர்யம் தரும் அம்பிகை	
1008 போற்றி வழிபாடு	6-00
ஸ்ரீ அபிராமி அந்தாதி	
(மூலமும்-உரையும்)	7-00
கந்தர் கவசங்கள் ஆறு	
ஸ்ரீ சுப்ரமணிய புஜங்கம்	7-00
வாழ்விக்கும் ஐயப்பன்	8-00
ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் வழிபாடு	10-00
ஸ்ரீ காஞ்சி காமாட்சி	10-00
(அகவல், போற்றி துதிப்பாடல்கள் வரலாறு)	
சணமுக கவசம் விளக்க உரை	10-00
விநாயகர் வழிபாடு	10-00
நலம் தரும் நவக்கிரக வழிபாடு	13-00
ஸ்தோத்திர திரட்டு	20-00
மேனா அன்புமணி	
கந்தர் சஷ்டி கவசம் (வினக்க உரை)	7-00
புலியூர்க் கேசிகன்	
ஸ்ரீ சந்தோஷிமாதா	10-00
(வரலாறு துதிப்பாடல்கள் பூஜை முறைகள்)	
அ. வெ. ர. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார்	
ஸௌந்தர்ய லஹரி	15-00
(தமிழாக்கம் பாடல்கள் வினக்கம்)	
சுவாமிஜி இறையன்பன்	
இந்து தர்மம்	18-00

சகுந்தலாநிலையம்

58, ஐயப்ப செட்டி தெரு மகன்னடி, சென்னை-600 001